

கலைமுகம்

காலாண்டு கலை கிலக்கிய இதழ்
சீத்திரை - மார்சு 2002

Special Issue
மட்டக்களப்பு திருமறைக் கலாநிற்சாலை

மட்டக்களப்பில் திருமறைக் கலாமன்றம்

- 28.07.2001 மட்டக்களப்பு கிளை ஆரம்பம்.
- 14.09.2001 தமிழ் விழா: கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் நச்சுப் பொய்கை வடமோடி நாட்டுக்கூத்தை மேடைஏற்றியமை.
- 15.09.2001 கொழும்பு புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் பல்லினக் கலைஞர்களோடு இணைந்து எமது மன்ற அங்கத்தவர்களும் அசோகா நாடகத்தில் பங்கு கொண்டது.
- 16.09.2001 கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற "உலக மயமாக்குதலில் தமிழ் கலாசாரம்" கருத்தரங்கில் எமது மன்றத்தைச் சேர்ந்த திரு.ஆ.கந்தசாமி பங்காளர்களில் ஒருவராக கலந்துகொண்டது.
பிற்பகல் நிகழ்ச்சிகளில் "எங்கே போகிறோம்" கவி அரங்கில் எமது மன்றத்தைச் சேர்ந்த திக்கவயல் தர்மகுலசிங்கம் பங்காளர்களில் ஒருவராக கலந்துகொண்டது.
- 07.10.2001 மன்ற ஆதரவில் "மார்க்கஸியம்" நூல் வெளியீடு மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை மண்டபம்.
- 12.10.2001 மட்/வின்சென்ட் உயர்தர தேசிய பாடசாலை மண்டபத்தில், C.P.ஹரிச்சந்திரன் தலைமையில் 'சிறுவர் குதூகலம்' சிறுவர் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.
- 14.10.2001 இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தேசிய சேவையின் விசேட நேரடி ஒலிபரப்பில் தீபாவளி சிறப்பு நிகழ்ச்சியில் மன்றக் கவிஞர்கள் பங்குபற்றியமை.
- 20.10.2001 மட்/தேவநாயகம் மண்டபத்தில் "கலைமகள் விழா" கவியரங்கம் - என்ன தான் முடிவு.
நாட்டிய நாடகம் - "சக்தியின் மகிமைகள்"
வில்லிசை "ஒரு குடும்பம் படம் பார்க்கிறது"
சிறுவர் நாடகம் - யார் நல்ல நண்பன்.
கிராமிய நடனம்.
வாத்திய விருந்து - கிற்றார் இசை
நாடகம் - "ஊரான ஊர் இழந்தோம்"
- 11.11.2001 மன்றத்தின் ஆதரவில் கவிஞர் T.L.ஜிவபர்கான் எழுதிய "மௌன தேசம்" கவிதை நூல் வெளியீடு.
காத்தான்குடி/ஹிஸ்புல்லாஹ் கலாசார மண்டபம்.
- 18.11.2001 தீபாவளி விசேட கவியரங்கு.
"காட்டு காட்டு வழியைக் காட்டு" மட்டக்களப்பு சார்ள்ஸ் மண்டபம்
- 25.11.2001 இலங்கை வானொலி தமிழ் தேசிய சேவை புதிய உலகம் கத்தோலிக்க வானொலி நிகழ்ச்சிக் அனுசரணை வழங்கி நடாத்திய ஒலிப்பதிவு.
ஒலிபரப்பு 25.12.2001 காலம் 10.00 மணி.

Donated By:

CENTRE FOR PERFORMING ARTS
233, MAIN STREET,
JAFFNA.

KALAIMUGAM

தொடர்புகளுக்கு
Centre for Performing Arts
19 Milagiriya Avenue, Apartment 5/6
Bambalapitiya, Colombo-04,
Sri Lanka
Tel: 597245, Fax: 556712
Email: saveri@dyanet.lk
Web: www.cpateam.org

திருமறைக் கலாமன்றம்
233 பிரதான வீதி
பாழ்ப்பாணம்
இலங்கை

கலைமுகம் KALAIMUGAM

காலாண்டு இதழ்

சீத்திரை 2002 – மார்ச்சு 2002

கலை 13

முகம் 2,3,4

KALAIMUGAM

Publisher	Thirumarai Kalamanram (CPA)
Editor-in-Chief	Nee.Maria Xavier Adikal
Co-Editor	P.S.Alfred
Associate Editor	M.Sam Pratheepan
Checking Dept.	A.Genova Queen Jancy A.Jamuna
Cover Designing :	LPH Digital
Printe by :	Lanka Publising House

கலைவழி இறைபணி

வணக்கம்

ஓர் இனத்தின் பண்பாடு பல்வேறு கூறுகள் ஒருங்கிணைந்த பன்முகப்பட்ட ஒன்றியம் பொருள்சார் கூறுகள், அறிவுசார் கூறுகள், நெறியியற் கூறுகள் எனப் பண்பாட்டின் அடிப்படை, பகுப்புக்கள் வரையறை செய்யப்படும். ஓர் இனத்தினது பண்பாட்டின் இன்றியமையா அடையாளங்கள் எனக் கூறப்படுகின்றவற்றினுள் பொதுமைகள் பல இருப்பினும், அவ்வின மக்கள் வாழும் வெவ்வேறு இயற்கைச் சூழல், சமுதாயச் சூழல் என்பவற்றால் வரையறை செய்யப்படும் பல்வேறு தனித்துவங்களும் காணப்படும். பொதுமையும் தனித்துவங்களும் இணைந்து அவ்வினத்தின் செல்வச் சொத்தாக, வரலாற்றில் காலூன்றி, தனித்துவச்சிறப்பால் மெருகூட்டப் பெற்று, எதிர்காலத்தை நோக்கித் தகவமைத்துச் செல்லும் இயக்கமாக உயிர்த்துடிப்புள்ள பண்பாடு அமைகின்றது.

ஈழத்தின் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுடைய கலை இலக்கியச் செல்வச் சொத்துக்களும் தனித்துவங்களால் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. மன்னார், புத்தளம், வன்னி, தென்னிலங்கை, மலையகம், மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, யாழ்ப்பாணம் என்ற பிரதேச வேறுபாடுகள் ஈழத் தமிழர்களுடைய கலை இலக்கியப் படைப்புக்களுக்குச் செழுமையைக் கொடுக்கின்றன. “பிரதேசப் பண்பாடுகளை”த் தரப்படுத்தி, ஒன்றை உயர்ந்தது என்றும் மற்றையதைத் தாழ்ந்தது என்றும் வெளிப்படையாகக் கூறுவதோ, அல்லது இத்தகைய கருத்துநிலையை மறைமுகமாக ஆதரிப்பதோ தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமையைக் குலைப்பதற்கு வழிவகுக்கும் பண்பாட்டைப்பற்றிய புரிந்துணர்வு அத்தகையோருக்கு இல்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டும். மாறாக, இடத்துக்கு இடம், புலத்துக்குப்புலம் மாறுபட்டு நிற்கும் தனித்துவங்களை- உட்பண்பாடுகளை - இணைத்தும், அவைகளைப் பேணிவளர்த்தும் அத் தனித்துவங்களுடன் தொடர்புண்ட பேராளர்களை இனங்கண்டு அவர்களையும் அவர்களது படைப்புக்களையும் அறிமுகம் செய்து ஊக்குவித்துப் போற்றியும் பணிபுரிய வேண்டியது பண்பாட்டுப்பற்றாளர்களது பொறுப்பாகும்.

திருமறைக் கலாமன்றம் இலங்கைத்தீவில் தமிழர் வாழும் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் மன்றம் அமைத்து பண்பாட்டுத் தளத்தில் நின்று கலைச்சேவை செய்து வருகிறது. அது அவ்வப் பிரதேசத்தினருடைய தலைமைத்துவத்தின் கீழ் தனது கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளை நடத்தி வருவதும் குறிப்பிடத் தக்கது. கடந்த காலங்களில் அனைத்துப் பிரதேசங்களிலிருந்தும் இளைஞர் இணைந்து அளித்த அரங்க நிகழ்ச்சிகள் மூலம் பிரதேச வேறுபாடுகளின் சிறப்பும் அவைகள் ஒன்றிணைக்கப்படும் போது புலப்படும் நிகரற்ற ஆற்றலும் தெளிவாகி நின்றன. வேறு ஒரு வகையில் கூறினால், திருமறைக் கலாமன்றம் உறவுப் பாலங்களை அமைப்பதை தனது நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு பிரதேசத்தின் தனித்துவங்களைக் கோட்டுக் காட்டும் நோக்குடன் கலைமுகம் சில சிறப்பிதழ்களை வெளியிடுகிறது. சென்ற ஆண்டு திருக்கோணமலை பற்றிய இதழ் வெளியானது. இவ்வாண்டு மட்டக்களப்புப் பற்றிய இவ்விதழ் வெளியாகின்றது. இப்பணியை நாம் தொடர்ந்து செய்வதற்கு வாசகப் பெருமக்களது நல்லாதரவை வேண்டிநிற்கிறோம்.

நீ.மிய இலியர் அடிகள்

ஆயரின் ஆசீச் செய்தி

திருகோணமலை-மட்டக்களப்பு மறைமாவட்டம்

கலைவழி இறைபணி புரியும் திருமறைக் கலாமன்றம் வெளியிடும் கலை இலக்கிய ஏடான 'கலை முகம்' மட்டக்களப்பு மாவட்டச் சிறப்பு மலராக வெளிவருவது கண்டு மகிழ்வடைகின்றேன்.

திருமறைக் கலாமன்றம் யாழ் மண்ணில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்று இலங்கையின் பல பாகங்களிலும், கடல் கடந்தும் கிளைவிரித்துப் பரந்து பணிபுரிவது ஒரு சாதனை. அது மட்டுமன்று, பல மதத்தவரையும், பல இனத்தவரையும் உள்வாங்கி இன ஐக்கியத்துக்கும், ஒற்றுமைக்கும் ஒரு முன்னுதாரணமாக விளங்கிவருவது இந் நாட்டின் இன்றைய சூழலில் ஓர் ஆரோக்கியமான முன்னகர்வு என்று சொல்லலாம். இது பரஸ்பர புரிந்துணர்வுக்கும், கலை இலக்கியப் பரிமாற்றத்திற்கும், மானுட நேசிப்பிற்கும் வழிசமைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பன்முகப்பட்ட பங்களிப்புகள் இந் நாட்டின் கலை இலக்கியவாதிகளாலும், ஆர்வலர்களாலும் உன்னிப்பாக அவதானிக்கப்பட்டு வருகிறது. சிறப்பாக அவைக்காற்றுக் கலைகள் தொடர்பான திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பரிசோதனைகள், பயிற்சிகள், நிகழ்வுகள், கூட்டுச்செயற்பாடுகள் விதந்து பாராட்டுதற்குரியவை. இந் நாட்டின் அவைக்காற்றுக் கலைகள் தொடர்பான வரலாற்றில் திருமறைக் கலாமன்றத்துக்குச் சிறப்பானதோர் இடமுண்டு என்பதில் ஐயமில்லை.

திருமறைக் கலாமன்றம் வெறும் கலை வளர்க்கும் மன்றமாக மட்டுமன்றி தனது பெருக்கேற்ப கலைகளுடாக ஓர் ஆன்மீக அனுபவத்தை ஊட்டும் மன்றமாகவே இயங்கி வருவதை அதன் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது உணரமுடிகிறது. இப் பணி தொடர வேண்டும். இவை அனைத்துக்கும் ஆதார சுருதியாய், ஆரம்ப கர்த்தாவாய் ஊடாடித் திரியும் அருள் தந்தை மரிய சேவியர் அடிகளாரை நான் பாராட்டுகிறேன். அவரது தனித்துவமான முயற்சிகளை வரலாறு பதிவு செய்யும்.

மட்டக்களப்பில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகள் அண்மையில்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அது துரித வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதாகவே அறிகிறேன். அதன் மற்றுமொரு அடையாளமாகவே 'கலைமுகம்' மட்டக்களப்பு மாவட்டச் சிறப்பு மலர் அமைகிறது. இம் மலர் சிறப்புற வெளிவரவும், திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலை இலக்கியப் பணிகள் மேலும் வளரவும் எல்லாம் வல்ல இறை ஆசீர் இறைஞ்சுகிறேன்.

-மேதகு ஆயர் கிங்ஸ்லி சுவாமிப்பிள்ளை ஆண்டகை-

சுவாமிகள் வாழ்த்துகிறார்கள்

மட்டக்களப்பு திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் தமது மன்றத்தின் செயற்பாடுகளில் ஓர் அம்சமாக "கலைமுகம்" சஞ்சிகையின் சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிடுவதையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சாதி, மத, இன வேறுபாடுகளை மறந்து அனைவரையும் கலை நிகழ்வுகள் மூலம் ஒன்றிணைத்துச் சேவையாற்றி வருவது பாராட்டுதலுக்குரியதாகும். கடந்த ஆண்டுகளில் மட்ட/திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் பல கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருவதை காணமுடிகின்றது. யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு போன்ற இடங்களில் அங்குள்ள கலைஞர்களுடன் இணைந்து பல நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றியுள்ளனர். தமிழரின் பல்வேறு பாரம்பரிய விழாக்கள் இம் மன்றத்தினரால் கொண்டாடப்படுகின்றது. தைப்பொங்கல், வாணி விழா போன்ற சிறப்பான நிகழ்வுகளை செய்து வருகின்றனர்.

கலைமுகம் மட்டக்களப்பு சிறப்பிதழ் பல அறிஞர்களதும், கலைஞர்களதும் சிறந்த பல ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவரும் என நம்புகிறேன். இவ்விதழ் கற்றோருக்கும், மற்றோருக்கும், எமது இளம் சந்ததியினருக்கும் நல்லதொரு பொக்கிஷமாக அமையும் என நம்புகிறேன்.

என்றும் இறைவனின் ஆசி கிடைக்கட்டும்.
இறை பணியில்
சுவாமி அஜராத்தமானந்தா
-சுவாமி ஜீவனானந்த-

பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்

மட்டக்களப்பு திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் வெளியிடும் இச் சிறப்புமலருக்கு ஆசிச்செய்தியொன்றை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

திருமறைக் கலாமன்ற உறுப்பினர்கள் பாரம்பரியங்களை பேணிப்பாதுகாத்து வளர்ப்பதிலும், இன்றைய இளம் சிறார்களின் உள்ளத்தில் கலை உணர்வுக்காக ஆர்வமுடன் செயல்பட்டு வருவது பாராட்டத்தக்கதாகும். அத்துடன் சமூக, சமய பாரம்பரியங்களை வெளிக்கொண்டு வருவதிலும் சமூகத்தில் ஒற்றுமை, அமைதி, சமாதானம், சகோதர மனப்பாங்கு என்பன கலை கலாச்சார உணர்வுடன் இம் மன்றத்தினால் பரந்தளவு கிடைக்க வேண்டுமென்றும் ஆசிப்பதுடன் இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ள திருமறைக் கலாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் நல்லருள் புரிய பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நன்றி.

மௌலவி எம்.எல்.அப்துஸ்ஸத்தார் (பேஷ் இமாம்)

ஜாமி உஸ்ஸலாம்

நகர்ப்பள்ளிவாசல்

மட்டக்களப்பு.

மீண்டும் பிறக்க...

காதலிக்கத்தெரியாத காலத்தே
காதலைக் கற்றுத் தந்தவளே!

எண்ணம் தெளியுமுன்

என்னைத் தெரிந்தவளே!

உன்னைத்தானே நான்

உளமாரக் காதலித்தேன்.

கண்ணுக்குள் கண்வைத்து

கதைபேசிப் போனவளே.

உன்னுக்குள் எனையெடுத்து

ஓ! மறந்தா போய்விட்டாய்.

கட்டிப்பிடித்திருப்பாய்

கால் பிடிப்பாய் நான் துயில்.

தொட்டிலாய் மாறித்

துணைக்குத் துணையாவாய்

முத்தமிடுவாய்

முகம் சிவந்து நா துவழ

இந்தா குடுவென்று

இதழோரம் கன்னம் வைப்பாய்

உன்னை மனத்தெண்ணி

ஓடி நடைகொள்வதற்குள்

என்னை மனத்துள்ளே
ஏழாயிரம் முறை நினைப்பாய்

எண்ணற்ற நாட்கள்

என்னையிழந்தவனாய்

முட்டியுன் நெஞ்சை

மோதிக் கடித்திருப்பேன்.

அத்தனையும் பொறுப்பாய்

ஆ! எந்தன் ஆருயிரே.

விட்டுப் பிரியாதே!

வேதனையில் உயிர்விடுவேன்

என்றெல்லாமென்னை

இரவுபகலாக வைத்து

தொட்டுச் சுவைத்தவளே

தோகைவிழிப் பார்வையெனில்

பட்டுத் தெறித்ததனால்

பாவலனாய் ஆனவன் நான்

அம்மா!

அம்மா உனைப் பிரிய

ஆகாது என்றாலும்

என்னைப் பிரிந்தாய்

இன்னுமொரு முறையுமது

சொந்த உதிரத்தில்

சுகம்காண விண்ணப்பம்

தாயே!

பிறக்க வரம் வேண்டும்

பிறப்பதெனில் உன் வயிற்றில்

மீண்டும் பிறக்க

மேலும் வரம் வேண்டும்.

சாந்தி முகியித்தீன்.

“இலக்கியச்சுடர்“

சாந்தி முகியித்தீன் J.P.

பாவலர் பண்ணை,

காத்தான்குடி.

மட்டக்களப்பில், தேற்றாத்தீவில் பிறந்து தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய ஒருவர், 15 வருடங்களுக்கு முன் கனடா சென்று பல அரிய பணிகளை ஆற்றியுள்ளார்.

முதன் முதலாக தமிழ் மின்கணனி எழுத்தை உருவாக்கி, முதலாவது மின்கணனி நூல், முதலாவது மின்கணனிச் சஞ்சிகை ஆகியவற்றை வெளியிட்டுள்ளார். அதற்காகத் தமிழகத்தில் பாராட்டப்பட்டுள்ளார்.

முதன் முதல் ஆதிக்கிரேக்க நாடகங்களையும் இதிகாசங்களையும் தமிழில் வெளியிட்டு, ஆசிய மொழி ஒன்றி அவை வெளிவந்தமைக்கான பாராட்டைப் பெற்றுள்ளார். (10 தொகுதிகள்)

முதன்முதலாக தமிழ்த்திரைப்படக் கலைக்களஞ்சியம் ஒன்றை 60 தொகுதிகளில் வெளியிட்டு அதற்காக பூனா பிலிம் இன்ஸ்திடியூற்றினால் பாராட்டப்பட்டுள்ளார்.

தமிழர் வரலாற்றை முதன்முதல் காவியமாக உருவாக்கி (12000 செய்யுள்களில்) 9 தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

இதுவரை சுமார் 100 நூல்களுக்குமேல் வெளியிட்டு, இலங்கையின் பெருமையை உலக நாடுகள் அறியும் வண்ணம் செய்துள்ளார். இவரது நூல்கள் முக்கியமான நூல்நிலையங்களுக்குச் சென்றுள்ளன.

கேள்வி: ஆசிரியர் என்றால் பட்டதாரி ஆசிரியரா?

பதில்: இல்லவே இல்லை. நான் பல்கலைக்கழகப் பக்கம் சென்றதில்லை. 1947-48ல் மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று, ஒரு தமிழ் ஆசிரியராகவே பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றேன். மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கலாசாலையில் என்னுடன் பயின்றவர்கள், வ.அ.இராசரெத்தினம், கவிஞர் மூனாக்கானா, கவிஞர் ராஜபாரதி முதலியோர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

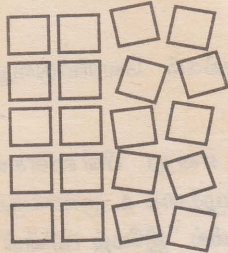
கேள்வி: தாங்கள் ஆசிரியப்பணி புரிந்த காலத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய விடயங்கள் ஏதாவது?

பதில்: வெளியூர்களில் படிப்பித்தபோது, மாணவர்களைப் பள்ளிப்படிப்பில் மட்டுமல்லாது, இலக்கியம், நாடகம், 'ஸ்கவுட்டிங்' போன்ற துறைகளிலும் ஊக்குவித்தேன். எனது திக்வெல்லை மாணவன் எம்.எச்.எம்.சம்ஸ் இப்போது 'தினகரன்' உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். அவரது முயற்சியால் எனக்கு அண்மையில் திக்வல்லையில் பாராட்டு வைபவம் ஒன்றும் நாடாத்தப்பட்டது.

கேள்வி: உங்கள் திருமண வாழ்க்கை பற்றி?

பதில்: எனது மனைவியும் ஒரு ஆசிரியை. அவர் தேற்றாத்தீவுப் பாடசாலையில் பணி புரிந்து ஓய்வு பெற்றார்.

நேர்காணல்

இலக்கியமணி, தமிழ் நெறிப்பாவலர், ஈழத்துப்பூராடனார்

க.தா.செல்வராசகோபால் அவர்களின்

கடல் கடந்த தமிழ்ப்பணி

அண்மையில் இலங்கை வந்துள்ள அவரது

நேர்காணல் இது

நேர்கண்டவர் "அருள்மணி"

கேள்வி: உங்கள் ஆரம்பகால வாழ்க்கை பற்றிச் சிறிது கூறுங்கள்.

பதில்: மட்டக்களப்பு, செட்டிப்பாளையத்தில் 1928ல் பிறந்த நான் தேற்றாத்தீவில் திருமணம் செய்து, மலையகப் பாடசாலைகள் பலவற்றில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்து இளைப்பாறி 15 வருடங்களுக்கு முன் கனடா சென்று அங்கு இலக்கியப் பணிகளை ஆற்றிவருகிறேன். இப்போது எனக்கு 72 வயதாகிறது.

பிறற்றில் பசுபதி என்பது அவர் பெயர். "காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன் காரியம் யாவினும் கை கொடுத்து..." என்ற பாரதியின் வாக்குப்படி, எனது இலக்கியப்பணிகளுக்கு அவர் பக்கத் துணையாக இருந்து வருகிறார். அவ்வாறே எனது பிள்ளைகளும் துணையாக உள்ளனர். இவர்கள் அனைவரதும் கூட்டுமுயற்சியினாலேயே கனடாவில் எனது நூல் வெளியீட்டுப் பணிகள் நிறைவேறி வருகின்றன.

கேள்வி: ஆரம்பத்தில் நீங்கள் தேற்றாத்தீவில் ஒரு அச்சகம் நிறுவி. அதன்மூலம் சில நூல்களை வெளியிட்டுள்ளீர்கள். ஆசிரியராக பணிபுரிந்து கொண்டே இதை எவ்வாறு உங்களால் செய்ய முடிந்தது.

பதில்: அது ஒரு சுவாரஸ்யமான கதை. ஆரம்பத்தில் அதாவது 1940களில் எனது கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், வானொலிப் பேச்சுக்கள் என்பன ஏராளமாக இடம்பெற்றன. எனது கட்டுரைகள் சிலவற்றை தொகுத்து நூலாக வெளியிட முயன்றபோது சிலதடங்கல்கள் ஏற்பட்டன. அப்போது கையறு நிலையில் இருந்த ஒரு அச்சகத்தை குறைந்த விலையில் வாங்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்புக் கிட்டியது. அந்த அச்சகத்தை தேற்றாதீவுக்கு கொண்டு சென்று, எனது வீட்டிலேயே அச்சகத்தை ஆரம்பித்து, நாளை அச்சக்கோர்க்கப் பழகி இரண்டொருவர் உதவியுடன் அச்சகத்தை நடாத்தினேன். எனது உறவினர் ஒருவர் அதற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார்.

கேள்வி: அந்த அச்சகத்தின் மூலம் நீங்கள் வெளியிட்ட நூல்கள்?

பதில்: சுமார் 30 நூல்கள் வரை வெளியிட்டேன். எனது நூல்களுடன் இரண்டொரு பிறநூல்களையும் அச்சிட்டுக் கொடுத்தேன் எனது நூல்களில் "யார் இந்த வேடர்" "இரும்பரசன் சாண்டோ சங்கரதாஸ்" "பிசாசின் புத்திரர்கள்" "கபோத காதை" என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றை வெளியிட வேண்டி ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களும் சுவாரஸ்யமானவை. இலங்கையின் வேடர்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்த மேல் நாட்டறிஞர் டாக்டர்.ஆர்.எஸ்.ஸ்பிற்றல் மற்றும் டாக்டர் ஆபிரஹாம் கோவூர், போன்றவர்களுடைய நட்பும் மதிப்பும் இந்நூல்கள் மூலம் எனக்குக் கிடைத்தன. சாண்டோ சங்கரதாஸ் என்ற அபூர்வ மனிதரின் இறுதிக்காலச் சந்திப்பு அவரை வெளியுலகுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கும் வாய்ப்பை எனக்கு கொடுத்தது. அப்போது நான் வெளியிட்ட நூல்கள் சிறியவையானாலும், அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு மைல் கல்லாக அமைந்தவை என்பதை என்னால் மறக்க முடியாது.

கேள்வி: இலங்கையில் நீங்கள் இத்தனை நூல்களை வெளியிட்டபோது ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அப்போது நீங்கள் இடம் பெற்றதாகவோ, விமர்சகர்கள் கவனத்தை ஈர்த்ததாகவோ தெரியவில்லையே?

பதில்: ஆம். நீண்டகாலம் நான் இலைமறை காயாகவே இருந்து வந்தேன். என்னை நீங்கள் இனம் கண்டு எனது "எழுத்து இலக்கணம்" என்ற நூல் மூலம் வெளி உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தினீர்கள். அதன்பின் விமர்சகர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் வை.கா.சிவப்பிரகாசம் போன்றோரது தொடர்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவர்களது நூல்களையும் நான் வெளியிட்டேன். "சிவகுமாரன் சிறுகதைகள்", வை.கா.சிவப்பிரகாசத்தின் "கல்விக் கொள்கைகள்" என்பனவே அந்நூல்கள்.

கேள்வி: நீங்கள் கனடா செல்லவேண்டி ஏற்பட்டது ஏன்? எந்த ஆண்டில் சென்றீர்கள்?

பதில்: அப்போது என் பிள்ளைகள் இருவர் கனடாவில் மின் கணனிப் படிப்பை மேற்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அழைப்பின்பேரில் 1984 ஆகஸ்ட்மாதம் கனடா சென்றேன்.

கேள்வி: கனடாவில் உங்கள் வாழ்க்கை எப்படி அமைந்தது?

பதில்: கனடா சென்றபோது, இரு திட்டங்கள் என் மனதில் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்தன. மகாகவி பாரதியார் கூற்றுப்படி "தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்." "திறமையான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்" என்பனவே அத்திட்டங்கள். நான் கனடா சென்றதும் உடனடியாகவே செயலில் இறங்கினேன். கனடாவில் இலங்கைத் தமிழர் குடும்பங்கள் ஏராளமாக இருந்தன. ஆனால் அவர்கள் தமிழை மறந்த நிலையில் இருந்தனர். அக்குடும்பத்தில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் கற்பிக்கும் பணியை நானும் எனது மனைவியாரும் சேர்ந்து ஆரம்பித்தோம். வெளிநாட்டில் உள்ள தமிழ்க் குடும்பத்தில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு பயன்படும் வகையில் "பேச்சுத்தமிழ்" "பேச்சு ஆங்கிலம்" என்ற நூலையும் சில ஓடியோ நாடாக்களையும் வெளியிட்டோம். மக்கள் இதை வரவேற்றனர்.

கேள்வி : கனடாவில் தமிழ்நூல்கள் வெளியிடுவது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று?

பதில்: நல்லவேளையாக, எனது பிள்ளைகள் அப்போது மின்கணனியில் தமிழ் எழுத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் வெற்றி கண்டனர். முதலில் "இமேஜ் பிரின்னர்" முறையில் எனது "பெத்லஹேம் கலம்பகம்" என்ற நூலை வெளியிட்டோம். அவ் வெழுத்துக்கள் செப்பமாக அமையவில்லை. நாங்கள் மேலும் முயன்று "லேசர் பிரின்னர்" முறையில் துல்லியமான தமிழ் எழுத்துக்களை உருவாக்கினோம். அந்த முறையில் அச்சான முதல் நூல் எனது "யேசு புராணம்" என்னும் நூலாகும். அதைத் தொடர்ந்து "நிழல்" என்ற மாத சஞ்சிகையை மின் கணனி அச்சமைப்பில் வெளியிட்டோம்.

கேள்வி: இது ஒரு உலக சாதனை. இதைச் சாத்தியமாக்கிய உங்கள் பிள்ளைகள் பற்றி?

பதில்: ஆம். மூத்தவர் ஜோர்ஜ் இதயராஜ். இவர் மின்கணனி நெறியாளர். அடுத்தவர் வெஸ்லி ஜீவகருணா. தமிழ் மின் கணனி எழுத்து வடிவமைத்தவர். மற்றவர்கள்

அல்பேர்ட், இதயமனோகர், சந்திராஜீவா, பெஞ்சமின் ஜோதி, ஆர்னல்ட் அருள், மகள் ஜெசி ஆக எழுவர் இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். எங்கள் அனைவருக்கும் இப்பணியில் உறுதுணையாக உந்து சக்தியாக இருப்பவர் எனது மனைவி பியற்றிஸ் பசுபதி. எனது நூல்கள் பலவற்றுக்கு அவரே பதிப்பாசிரியராகவும் அமைந்துள்ளார்.

கேள்வி: உங்களது இந்த உலக சாதனை பற்றி வெளிநாடுகளின் பிரதிபலிப்பு எப்படி இருந்தது.

பதில்: இது தமிழ் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு விடயம் என்பதால் உலக நாடுகள் பரபரப்புக் காட்டவில்லை. ஆனால் தமிழகத்தின் தலைசிறந்த மின்கணனிப் பொறியாளர் ரங்கராஜன் (சுஜாதா) இச்சாதனை பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும், மனந்திறந்து பாராட்டிக் கடிதம் அனுப்பினார். அவ்வாறே "சாவி" ஆசிரியரும் பாராட்டிக் கடிதம் அனுப்பினார். பொதுவாக இலங்கையைவிட இந்தியாவில் தமிழகத்தில் இம்முயற்சியைப் பெரிதும் மதித்து போற்றினர் எனலாம்.

கேள்வி: கனடாவில் இதுவரை 100 நூல்களுக்குமேல் தாங்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளீர்கள். ஒரு தனிமனிதனாக இருந்து கொண்டு எப்படி இதைச் சாதிக்க முடிந்தது.

பதில்: பாரதியார் "நமக்குத் தொழில் கவிதை" என்று கூறியதுபோல் கனடாவில் எனக்குத் தொழில் எழுத்து. தினமும் பலமணிநேரம் எழுதுவேன். எழுதுவதை மின்கணனியில் அச்சிடுவதற்குப் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். எனவே "Reflex" என்ற அச்சத்தையும் "ஜீவா பதிப்பகம்" என்ற நூல் வெளியிட்டகத்தையும் ஆரம்பித்துள்ளோம். இந்த இரண்டு நிறுவனங்களையும் எங்கள் குடும்ப அங்கத்தவர்களே நிர்வகித்து வருகின்றனர். அதனால் எங்கள் அச்சகவேலை விரைவாகப் பூர்த்தியாகிறது. காலதாமதமின்றி நூல்கள் வெளிவருகின்றன.

கேள்வி: நீங்கள் வெளியிட்டுள்ள நூல்களில் அனேகமானவை எனக்குக் கிடைத்துள்ளன. இவற்றைப் பார்க்கும்போது மிகவும் பிரமிப்பாக உள்ளது. இவற்றில் மிக முக்கியமான ஆக்கங்களாக எதைக் கருதுகின்றீர்கள்.

பதில்: நான் ஆக்கிய நூல்கள் எல்லாமே எனக்கு முக்கியமானவைதான். ஆனால் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் பின்வரும் நூல்களை முக்கியமானதாகக் கருதுகிறேன். அவை-

1. தமிழ்த் திரைப்படக் கலைக்களஞ்சியம் (60 தொகுதிகளில் 30 வெளிவந்துள்ளன)

2. ஆதிக்கிரேக்க நாடகங்கள் - தமிழ் வடிவம் (10 தொகுதிகள்)

3. தமிழழகி - தமிழர் வரலாற்று காவியம் (9 தொகுதிகள்)

4. எனது நூற்திரட்டுகள் (4 தொகுதிகள்)

5. கிறிஸ்தவ இலக்கியம் - (7 நூல்கள்)

6. மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்ட மட்டக்களப்பின் அரிய நூல்கள்

கேள்வி: இவற்றை மட்டும் முக்கியமானதாக நீங்கள் கருதுவதற்கு என்ன காரணம்?

பதில்: காரணங்கள் பல உள்ளன. சிலவற்றைக் கூறுகிறேன்.

1. திரைப்படக் கலைக்களஞ்சியம் - திரைப்பட வரலாற்றில், எந்த நாட்டிலும், எந்த மொழியிலும் இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஒருவகையில் இதைத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்று ஆவணம் எனலாம்.

2. ஆதிக்கிரேக்க நாடகங்கள் - ஆசியமொழி ஒன்றில் முதல் முறையாக இடம் பெறும் மொழி பெயர்ப்பு.

3. தமிழழகி - தமிழர்/தமிழ் வரலாற்றில் முதல் முயற்சி. தமிழர் வரலாற்றை உள்ளடக்கும் ஒரு முழுமையான காவியம்.

4. எனது நூற்திரட்டுகள் - இவை மட்டக்களப்பின் பாரம்பரியச் செழுமைகளை பிறருக்கு அறிமுகம் செய்கின்றன.

5. கிறிஸ்தவ இலக்கியம் - தமிழில் உள்ள வெவ்வேறு பிரபந்த வடிவங்களில் இவை ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

6. மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்ட மட்டக்களப்பு நூல்கள் - இவை காலச்சேற்றில் புதைந்துபோன அரியநூல்கள் இன்றைய சமூகத்துக்கு ஈடு இணையற்ற பரிசு.

கேள்வி: தங்களது "எழுத்து நூல்" எந்த மொழியிலும் இல்லாத ஒரு முதல் முயற்சி. அதை நீங்கள் குறிப்பிடவில்லை.

பதில்: ஆம். அதுவும் ஒரு முக்கியமான நூல்தான். உதிரியான ஒரு நூல் என்பதால், அதைக் குறிப்பிடவில்லை. அப்படிப் பார்த்தால், எனது மட்டக்களப்பு வாழ்வியல் சம்பந்தமான நூல்கள் - அதாவது முதுமைப் பெயர்ச்சி வாழவைக்கும் நினைவுகள், வெற்றிவை (இசைப்பாடல்கள்) தமிழ்த்தாய்ப்பள்ளியெழுச்சி, மல்லிகைப் பந்தல், உழவர், மாட்சிக்கலம்பகம், சுவரோஷியச் சுந்தரி, ஊஞ்சல் இலக்கியம் ஆகிய ஒவ்வொன்றுமே தனித்துவமானதுதான்.

கேள்வி: தங்கள் நூல்களை நான் புரட்டிப் பார்த்தபோது அவை ஒவ்வொன்றுமே, பட்டப்படிப்பு ஆய்வுக்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளன. யாராவது அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்களா?

பதில்: இலங்கையில் அவ்வாறு யாரும் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. மட்டக்களப்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவ்வாறு செய்ய மேற்கொண்ட முயற்சி நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆனால் தமிழகத்தில் மிகக் காத்திரமான ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. தமிழகத்தில் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த இளங்கோவன் (தமிழ் ஆய்வாளர்) தமது எம்.ஏ.பட்டத்துக்காக எனது நூல்களை ஆய்வுப் பொருளாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். அவர் என்னைப்பற்றி எழுதிய கட்டுரை ஒன்று "செந்தமிழ்ச் செல்வி" என்ற தமிழகத்து இலக்கிய ஏட்டில், பெப்ரவரி 1997 இதழில் "ஈழத்துப் பூராடனாரின் இலக்கியப் பணிகள்" என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது.

கேள்வி: நீங்கள் கனடாவில் வசித்தப்படியால், மட்டக்களப்பில் உள்ள கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் உங்களைப் பற்றிச் சரியாக அறியாது இருக்கலாம். நீங்கள் இங்கு வந்தபின் உங்களைப்பற்றி முழுவிபரங்களும் அவர்களுக்குத் தெரிய வந்திருக்கும். இனிமேல் உங்கள் பால் அவர்கள் கவனம் செலுத்துவார்கள் என நான் நினைக்கிறேன்.

பதில்: அப்படியான அற்புதம் எதுவும் நிகழும் என நான் நினைக்கவில்லை.

கேள்வி: ஏன் அப்படிக்கூறுகின்றீர்கள்?

பதில்: என்னைப் பற்றிய முழு விபரங்களும் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு தெரியும். போதாக்குறைக்கு, நீங்கள் வேறு என்னைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துள்ளீர்கள் அல்லவா?

கேள்வி: அது உண்மைதான். ஆனால் அக்குறையை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் உங்களுக்குப் பாராட்டு வழங்கினார்கள் அல்லவா?

பதில்: ஆம். தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் எனக்கு மகத்தான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. மறக்கமுடியாத நிகழ்வு அது. அவ்வாறே மட்டக்களப்பில் ஆசிரிய கலாசாலை, புலவர் மணி நினைவுப் பணி மன்றம் அன்பு வெளியீடு என்பவை பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்துள்ளன. இவை எல்லாம் அவர்கள் என்மேல் வைத்துள்ள மரியாதையின் அடையாளங்கள் என் பதில் சந்தேகமில்லை.

கேள்வி: அண்மையில், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய பாராட்டுவிழாவில், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் ஏதாவது ஒன்றின்மூலம் தங்களுக்கு இலக்கிய கலாநிதி பட்டம் வழங்கவேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டதே.

பதில்: ஆம். ஆனால் இவற்றை எதிர்பார்த்து எந்தப் பணியையும் நான் மேற்கொள்ளவில்லை. காலத்தின் தேவை கருதி அவற்றைச் செய்கிறேன். கீதை வாசகப்படி அதன் பயன்கள் யாவும் இறைவனுக்கே அர்ப்பணம்.

கேள்வி: நீங்கள் வதியும் கனடாவில் உங்கள் பணிகளுக்கான கௌரவங்கள் வழங்கப்பட்டதா?

பதில்: ஆம். பல கௌரவங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் விட, உலகத் தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகத்தில் பிரதித் தலைவராக இடம்பெற்று, மொறிஷஸ், அவுஸ்திரேலியா, ரொறன்ரோ (கனடா) ஆகிய நாடுகளில் நாங்கள் நடாத்திய தமிழ் மாநாடுகளும், கிரேக்க நாடகங்களை மொழி பெயர்த்தமைக்காக, கிரேக்கத் தூதரகம் எனக்கு வழங்கிய பாராட்டுக்களும் மறக்க முடியாதவை. அவை எனக்கு மிகுந்த மன நிறைவைத் தந்தன.

கேள்வி: புலவர் மணி பெரியத் தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் சிலையை நிறுவுவதற்கான முழுத் தொகையையும் நீங்கள் அன்பளிப்புச் செய்தீர்கள். அவர்மீது உங்களுக்கு விசேஷ மதிப்பு ஏற்படக் காரணம் என்ன?

பதில்: சிறுவயதில் அவருடன் நெருங்கி பழகியிருக்கிறேன். சிறந்த தமிழறிஞர். அவரை என் குருவாக மதிக்கிறேன். என் கணிப்பு இந்நாட்டின் ஈடு இணையற்ற கவிஞராகவே அவர் எனக்குத் தென்படுகிறார். அவரைப்பற்றி "புலவர்மணிக்கோவை" என்ற தலைப்பில் நான் ஆக்கியுள்ள நூலில் அவரைப் பற்றிய என் எண்ணங்களைக் காணலாம். அதற்கான காரணங்களையும் அறியலாம்.

கேள்வி: நீங்கள் ஆக்கியுள்ள பல நூல்கள், மரபு வழுவாத ஏராளமான செய்யுள்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. கலம்பகம், "குறவஞ்சி" பிள்ளைத் தமிழ், கோவை, அந்தாதி, உலா, பரணி, நான் மணிமாலை, மும்மணிக்கோவை, இரட்டைமணிமாலை, வெண்பா, விருத்தம் எனப் பல செய்யுள் வடிவங்களையும், பல பா வகைகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றை இயற்ற எப்படி முடிகிறது.

பதில்: சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம், வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம். ஆம் மனப்பழக்கம்தான் அதற்கு முக்கிய காரணம். ஆனால் இவையெல்லாம் இறைவன் எனக்கு இட்ட பிச்சை.

எனக்குப் பாராட்டுக்கள் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு சமயமும் இறைவனை நான் நினைத்துக் கொள்கிறேன். அவருக்கு துதி செய்கிறேன்.

கேள்வி: கவிதைப் பொருள், செய்யுள் வடிவம் எல்லாம் மாற்றமடைந்து, யாப்பியல் கற்காமலே, பலரும் புதுக்கவிதை ஹைக்கூக்கவிதை, வசனக்கவிதை என எழுதிக் குவிக்கும் இவ்வேளையில் தங்கள் மரபுச் செய்யுள்களுக்கு மதிப்பு கிடைக்குமா? அவை எடுபடுமா?

பதில்: இந்த நிலையில்தான் மரபுக்கவிதைகளின் தேவை அதிமுகியம் பெறுகிறது. இன்றைய தலைமுறையினருக்கு அவற்றை நினைவூட்டவும், நாளைய சந்ததியினர் திரும்பிப் பார்க்கவும் அவை பயன்படும் அல்லவா?

கேள்வி: தாங்கள் இலங்கை வந்ததன் நோக்கம் என்ன? மூன்று மாதம் முடிந்து நீங்கள் கனடாவுக்குத் திரும்பிச் செல்லும் இவ்வேளையில், அந்நோக்கம் நிறைவேறியது எனக் கருதுகிறீர்களா?

பதில்: மூன்று முக்கிய நோக்கங்கள் எனக்கு இருந்தன. ஒன்று உங்களைப் போன்ற பழைய நண்பர்களைச் சந்தித்து உறவாட வேண்டும் என்பது, என் கிராமத்து மக்களை சந்தித்து என் பொச்சத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது, மூன்றாவது இன்னும் நூல் வடிவில் வெளிவராத பல கிராமிய இலக்கியச் செல்வங்களை எடுத்துச் சென்று அவற்றை நூல்வடிவாக்க வேண்டும் என்பது. இவை எல்லாம் ஓரளவுக்கு நிறைவேறி விட்டன என்றுதான் கூறவேண்டும்.

கேள்வி: நீங்கள் இலங்கையில் தங்கியிருக்கும் நாட்களில் உங்களுக்கு ஆழமான மனப்பதிவை ஏற்படுத்திய நிகழ்வுகள்?

பதில்: நிறைய உண்டு. எனது குருநாதர் செங்கலடி ஐங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் காலில் வீழ்ந்து ஆசி பெற்றேன். மற்றொரு குருநாதரான புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் குடும்பத் தாரை கண்டு அளவளாவினேன். அவரது புதல்வர் விஜயரெத்தினத்தின் வீட்டில் தங்கியிருந்து கொழுப்பு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டேன். தேற்றாத்தீவில் என் கிராமத்து மக்களைச் சந்தித்து அளவளாவினேன். எனது சொந்த வீட்டை நூலகமாக்கி அவர்களுக்கு கையளித்தேன். எனது மனைவி பியற்றிஸ் பசுபதி தான் கற்பித்த தேற்றாத்தீவு பாடசாலைக்கு ஒன்றரை இலட்சம் ரூபா செலவில் அமைத்துக்கொடுத்த 'நீர்வழங்கல்' திறப்பு வைபவத்தில் கலந்து கொண்டேன். எனது ஒருசாலை மாணாக்கரான அமரர் செல்வநாயகம் அவர்களது

பாண்டிருப்பு வீட்டுக்குச் சென்று, மட்டு மாவட்ட கலாச்சாரப் பேரவைக்குத் தேவையான பழைய ஏடுகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தேன். மட்மாவட்ட கலாச்சார உத்தியோகத்தர் தங்கேஸ்வரியின் பல்வேறு உதவிகளைப் பெற்றேன். மட்/திருமலை ஆயர் கிங்ஸ்லி சுவாமிப்பிள்ளை அவர்களைச் சந்தித்து ஆசிபெற்றேன். அவரது வாகன உதவியைப் பெற்றேன். திக்கவயல் சி.தர்மகுலசிங்கத்தை சந்தித்தேன். திக்குவயலில் எனக்காக ஏற்பாடு செய்த பாராட்டு விழாவில் கலந்து கொண்டேன். இவ்வளவுக்கும் காரணமான உங்களையும் சந்தித்தேன்.

கேள்வி: உங்கள் எதிர்காலத் திட்டங்கள் என்ன?

பதில்: ஏராளம். அரைகுறையாக உள்ள நூல்களை எழுதி முடிக்க வேண்டும். இப்போது நான் கனடாவுக்கு எடுத்துச் செல்லும் கிராமிய இலக்கியங்களை, நூலாக்கி வெளியிட வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் நான் கண்மூடு முன்னர் செய்து முடிக்கவேண்டும்.

கேள்வி: தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை. அதனால் உங்கள் பணிகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவீர்கள். அந்தப் பணிகளின் மூலம் என்றும் இவ்வுலகில் வாழ்வீர்கள்.

பதில்: அப்படி ஆக வேண்டுமென்றே இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

கேள்வி: நிறைவாக மறந்துவிட்ட கேள்வி ஒன்று. தங்கள் பிள்ளைகள் எடுத்த 'தமிழ்மகன்' திரைப்படம் என்ன ஆனது. மேலும் திரைப்படங்கள் தயாரிக்கும் திட்டம் உண்டா?

பதில்: தமிழ் மகன் திரைப்படம், புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்வைச் சித்தரிப்பது. தமிழக நடிகர் பலர் இதில் நடிக்கின்றனர். அது கனடாவில் திரையிடப்பட்டது. இலங்கையில் திரையிடும் வாய்ப்பு இன்னமும் கிடைக்கவில்லை. கடல்கடந்த எங்கள் தமிழ்ப்பணிகளில் ஒன்றாகவே திரைப்படம் தயாரிப்பதையும் கருதுகின்றோம். அதனால் அடுத்த படம் தயாரிக்கும் வேலையும் விரைவில் ஆரம்பமாகலாம்.

கேள்வி: உங்கள் பணிகள் யாவும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். வணக்கம்.

பதில்: நன்றி வணக்கம்

நேர்கண்டவர் முகவரி:

இராநாகவிங்கம் (அன்பு மணி)

18, நல்லையாவிதி, மட்டக்களப்பு.

அப்துல்காதர் தனது காதர் ஐயுள் சமுத்திரத்தில் இருந்து தனது பழைய நினைவுகளை நீட்டிக் கொண்டிருந்தார். இசை நுணுக்கம் தெரிந்த வல்லாளன் ஒருவன் ஒரு குழந்தை மனநிலையில் இசைக்கருவி ஒன்றை மீட்டுவது போல் அந்த நிலைவுகள் எழுந்தன. காதர் ஐயுள் சமுத்திரத்தில் இப்போது பதினைந்துக்கும் மேற்பட்டோர் பணிபுரிகின்றனர். பெண்களும் இதில் அடங்குவர். பெண்கள் உருபுடையவர்களுக்கு எனத் தனியான ஒரு பிரிவு ஐயுள் சமுத்திரத்தை அணி செய்து கொண்டிருந்தது. அந்த அணிகலன்கள், அழகுக்கு அழகான அணிகலன்கள் என எடுத்துக்காட்டவே எனவீவா, விற்பனைப் பெண்கள் சமாரான அழகுடையவர்களாகவே இருந்தார்கள். ஆண்கள் பத்தப்பீர் விற்பனையாளர்களாக அங்கும், இங்கும் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் நாவலர் புடவை விற்பனையில் பத்துக்கு மேற்பட்ட அனுபவம் கொண்டவர்கள். இக்கடையில் அப்துல்காதரே முகாமையாளராக இருந்தாலும், அவரின் மகன் ஆதம்பாவா அந்த இடத்தைப் பிடித்து விடுவான் போல் இருந்தது. அவன் ஆளணியினரை நிர்வாக ரீதியில் அணுகும்போதும், வாடிக்கையாளரை இறிய கதை பல சொல்லி இன்முகம் காட்டி வரவேற்கும்போதும் அந்த ஐயுள் சமுத்திரத்தின் நிர்வாகம் காதரிடம் இருந்து விலகிவிட்டதை இயல்பாக உணர முடியும்! அப்துல்காதர் செக்கில் மாத்திரம் கையெழுத்திடும் ஒருவராக

ஆதம்பாவாவின் நிர்வாகம் மாற்றி அமைத்துக்கொண்டது. அப்துல்காதர் தனது கடையை மீண்டும் பார்த்து மனதுக்குள் திருப்திப்பட்டு புளகாங்கிதம் அடைந்தார். எதிர்காலத்தில் புடவைக்கடையைத் தனது மகன் நடத்துவது மாத்திரம் அன்றித் தன்னைப் புறந்தள்ளா ஒரு மரியாதை நிலையினையும் எடுப்பான் என எண்ணியபோது மனது இயல்புதான் பொருமி, கண்களினூடு ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்தது. அந்தநேரம் பார்த்துத்தான் புடவைக்கடையின் ஒரு மூலையில் மாட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த ரேடி யோ 'எனக்கொரு மகன் பிறப்பான், அவன் என்னைப் போலவே இருப்பான்' எனத் திரை இசையைத் தள்ளி, அவர் கண்ணீருக்குப் பொருள் சொல்லிக் கொண்டது. அப்துல்காதர் ஒன்றும் பரம்பரைப் பணக்காரன் அல்ல! காதர் ஐயுள் சமுத்திரம் அவரின் பல ஆண்டுக்கால உழைப்பு. இதனை உருவாக்குவதற்கு முன்னால்தான் என்னவெல்லாம் செய்தார் என்ற சமாச்சாரங்கள் எல்லாம் அவர் மனக்கண் முன்னால் விரிந்தன. அப்துல்காதர் இந்த நிலைமைக்கு வருவதற்கு முன்பு புடவை வியாபாரம்தான் செய்தார். அது சீலைப்பொட்டளி வியாபாரம் தான்! ஒரு 'றல்' சைக்கிளின் பின்னால் உள்ள கரியலின் பின்னே உருண்டு, திரண்டு, பருத்து இருக்கும் அந்தச் சீலைப்பொட்டளி வியாபாரம்தான்! ஒரு 'றல்' சைக்கிளின் பின்னால் உள்ள கரியலின் பின்னே உருண்டு திரண்டு இருக்கும் அந்தச் சீலைப் பொட்டளி உள்ளூர்களின் ஊடு போகும்போது அதனை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் தம்பி மக்கள், அந்த மக்களுக்கு இடையில் தன்னை ஒரு

நிரகராக இணைத்துக் கொண்டு செயல்பட்ட சேவல்களும் அவர் மனக்கண்முன்னால் விரிந்தது. அது ஒரு ரெலிவிசன் திரையில் மூடியது போலிருந்தது எனலாம். அப்துல்காதர் ஒரு சீலைப்பொட்டளியைக் கொண்டு போகிறார் என்றால் அதில் முப்பதாயிரம் ரூபாய் பொருட்கள் தீறும், முழு வியாபாரமும் முடிந்தால் மூன்றில் ஒரு பகுதி இயல்பாகத் தீறும்! பல நிறச் சீத்தைத் துணிகள் ஒரு பக்கமாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும்! கைலக்கல் சீலைகள் ஒரு முப்பதாயிரம் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும்! ஒரு நிறத்தில் மற்றொரு சீலை இருக்கமாட்டாது. சீலைக்கு ஏற்ற பளவல் துணிகள் ஏமாற்றும் இவ்வாறு இருக்கும். அங்கிருக்கும் ஒரு பெண் புடவை வாங்குகிறார் என்றால் பளவல்க்கு வேறும் பார்க்க வேண்டியதில்லை. தன்னிடம் கைலக்கல் புடவை வாங்கினால் பளவல் இனாம் எனச் சொல்லி சீலையின் விலைக்குள்ளேயே பளவலின் விலையையும் திண்க்கும் திறமை இருக்கீக... அது கொழிக்குள்ளே மூட்டை வைத்தது, மூட்டைக்குள்ளே கொழி வைத்த கண்ணாடிகளின் திறமையையும் தோற்கடிக்கும். தம்பி... காதர் இந்தக் துண்சாயம் போகுமோ எனக் கிட்டால் சாயமும் போகாது, துணியும் விட்டுக் கொடாது எனச் சிரிக்கும் சிரிப்பிருக்கீக... அதில் ஆயிரம் அரித்தங்கள் தோய்ந்திருக்கும்... அந்தச் சிரிப்பில் தம்பிமொழி செயல் இழந்திருக்கும் அவர் சீலைப்பொட்டளியில் குறுக்காகப் பலநிறத்தில் சிறுவர் காற்சட்டைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும்! அந்தக் காற்சட்டைகளின் தொகை ஒரு நூறு தீறும். அந்த வர்ணனைகளின் சாயல் வானவில்லின் நிறங்களையே புறந்தள்ளும் புடவைகளை இடையிடையே எடுத்தக் காட்டும்போது பூச்சி உருண்டைகள் கலகலத்த. சீலைப்பொட்டளியில் இருந்து விழுந்த ஒளும், வியாபாரத்தின் போது சீலைப்பொட்டளியில் இருந்து நழுவி ஓடும் இந்தப் பூச்சி உருண்டையைக் காணும் சிறுவர்கள் அதை எடுக்க

சீலைப் பொட்டளி

திக்கவாயல்
சிறுமுகுலசிக்கம்

ஒருமீபோது மவன் வாய்கலை
 போட்டிபாடு... நஞ்செய்யான் எனச்
 சொல்லும்போது ஒரு டாக்டர் எச்சரிக்கை
 செய்வது போலிருக்கும்! சங்கு மாரக்
 பழைய காட் சாரத்தினைப் பத்தப்
 பத்தாகக் கட்டி சீலைப்பொட்டளையைக்
 கட்டி வைத்திருக்கும் காட்சி ஐந்தாறு
 நூறு என்ற நூலைப் பழங்காலத்தில் பத்தப்
 பத்தாக இப்படித்தான் கட்டி
 வைத்திருப்பார்களா என்ற எண்ணத்
 தோற்றத்தையும் பழந்தமிழ் படித்தோர்க்கு
 உடன் ஏற்படுத்தும்! பாவாடைத்தணிகள்
 அவரின் சீலைப்பொட்டளிக் குள் பலவீனமு
 நிறத்தில் படுத்தத் தாங்கும்! அதில் பல
 வகைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்! இதில்
 ஒன்றையாவது எங்கடை வீட்டுப்
 புள்ளைகளுக்கு வாரங்கீக்
 கொடுத்தலாம் போலிருக்கே... எனப்
 பார்த்தவர்களைப் பரவசமடையச்
 செய்யும். நீளக் காற்சட்டைகள் சில
 வகைப்படி இருக்கும் துண்டுகளாக
 வெட்டியபடி வைத்திருக்கும்
 காற்சட்டைத் துண்டையல்காரர்க்கு
 எப்போது வேகையைக் கொடுப்போம் என
 உறுங்கியபடி இருக்கும்! பெண்களின்
 'பிராக்கள்' மறைவாகச் சீலைப்
 பொட்டளியில் இருந்து கலாசாரத்தைப்
 பாதுகாக்கும்! ஆண்களின் ஐட்டியைக்
 காநர் எடுத்தக்காட்டும் போது
 கோவணம் கட்டும் சமையலை இது
 இல்லாதது செய்யும்... எனக் கொடுப்புக்குள்
 சீரித்து விற்பனை செய்யும்போது ஆண்கை
 தலைகுனிந்தோ, பெண்கை
 தலைகுனிந்தோ எனச் சொல்லும்படியாக
 அவரின் தழிப்பிரியாகும் இருக்கும்!
 அப்துல்காதர் காத்தான்குடியைப்
 பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அவர்
 ஏறாவுர்த் தமிழ்க்குடி மனைகளின்
 ஊடாகச் செல்லும் போது சிவலிங்கத்தின்
 வீட்டே புகவைக் கடியாக மாறும்!
 தெருவை நோக்கியபடி
 வெளிப்பக்கமாகக் கட்டப்பட்டிருந்த
 தெருத்திண்ணை பலவீனமு
 தோவைகளையும் பூர்த்தி செய்யக்கூடியது.
 அந்தத் தெருத்திண்ணை சிவலிங்கத்தின்
 தகப்பனார் சிவரத்தினம் இராசமலவரம்
 சென்றதால் ஏற்பட்ட விளைவே!

தெருத்திண்ணைக் கூரை பதிவாகக்
 கட்டப்பட்டு உள்ளே ஒரு உயரமான
 விறாந்தை எழுப்பப்பட்டிருந்தது. அக்கம்
 பக்கம் பூமரங்களும், தென்னை
 மரங்களும் அயல் அயலே வாயுமும்
 குடிகள் போல ஓங்கி வளர்ந்திருந்தன.
 சிவலிங்கத்தின் வீட்டுத் தெருத்திண்ணை
 இருந்த இடமே பின்னாளில் மும் குறிச்சி
 ஏறாவுர்த் என்ற பிரிவினைப் பெயரையும்
 பெற்றுக்கொண்டது. சிவலிங்கம் வீட்டுத்
 தெருத்திண்ணையே அப்துல்காதரின்
 புகவை விற்பனை நிலையமாக
 வருடத்தில் ஒன்பது தடவையாவது
 கூடும்! அப்துல்காதரின் புகவை
 வருவதை தமிழ்க் குடும்பத்தினர்
 அறிமுகம் செய்வதில் இருந்து தானும்
 கொம்பிசன் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொண்டு
 அப்துல்காதரையும் மனிதனாக்கிய
 பெருமை சிவலிங்கத்திற்கும் உண்டு.
 சிவலிங்கம் வளர்ந்து விதானையாராகிய
 பின்பு அப்துல்காதர் ஐயுள் சமுத்திரத்தை
 மட்டக்களப்பு மாநகரத்தில் போட்டவரை
 பதினொரு வருடங்கள் ஓடி
 மறைந்தவிட்டான்!
 சிவலிங்கம் இரண்டு ஆண்டிணைகட்டுத்
 தந்தையாகிவிட்டான். சிவலிங்கத்தின்
 மயல் காணிகள் செய்ய முடியாதபடி சில
 இடங்களில் முடங்கிவிட்டன.
 சிவலிங்கத்தின் விதானையார் நிர்வாகம்
 ஊழல் சிக்கல் ஒன்றில் மாட்டியதால்
 இரண்டு வருடம் வேலை காலி.
 இந்நிலையில் புத்தாண்டும் மலர
 ஐந்தாநாட்களே காத்தது நின்றன.
 புத்தாண்டுக்குப் புதுப்புகவைகள்
 தேவையெனப் பிணைகள் அடம்பிடித்தன.
 அவர்க்கு எப்படியும் புது உடுப்புத்
 தேவை என மனைவி மல்லிகா ஒரு
 'விஸ்வாச' நீட்டியபோது சிவலிங்கத்தின்
 கண்களில் நீர் விக்கியது.
 பணம் இல்லாத நிலையில் புகவைகள்
 வாரங்குவது எப்படி? மல்லிகாவுக்கு இது
 பற்றி எதுவும் சொல்லத்தொரியாது.
 சிவலிங்கத்தின் கண்கள் முன்பு காநர் ஐயுள்
 சமுத்திரத்தின் முகப்பு பலகை முகக்கண்
 முன்பு விரிந்து கிடந்தது. காத்தரைக்
 கிட்டால் தராமலா போய்விடுவானா
 நம்பிக்கையுடன் சிவலிங்கம் மட்டுநகர்

வந்து போனான்! சிவலிங்கம் வீதியால்
 நடந்து வந்ததை கண்ணாடி ழாடும்
 ஊடாக அப்துல்காதர் அவதானித்தார்.
 கடையின் பரந்து விரிந்த துண்டையைப்
 பார்த்தபோது போகவா விடவா என்ற
 ஆதங்கம் சிவலிங்கத்திடம் அதிகரித்தது.
 குறுக்காக நடப்பதும் பின்பு திரும்பி
 விடுவதுமாக இருந்த சிவலிங்கத்தின்
 மனோநிலை காத்தருக்கு விளங்கிவிட்டது.
 காநர் ஐயுள் சமுத்திரத்தில் அவன் காலடி
 வைத்தபோது காத்தரே எழுந்து வந்து
 அவன் கையைப் பற்றித் தனது பிரத்தியேக
 ழுமுக்குக் கூட்டிச் சென்றார்! காநரின்
 உபசரிப்பில் பழைய நட்புத் தெரிந்தது.
 கடனாக உடுப்புக் கீட்டபோது தரலாம்
 எனச் சொன்னவர் எடுத்த பொருட்களை
 மீண்டும் தம்மிடம் வாங்கி வைத்துக்
 கொண்டார். அப்பொருட்களில்
 குழந்தைகளின் உடுபுகளைக் கடனுக்கு
 வாங்கப்பட்டிருந்தன. மகன் வந்த பின்பு
 இவற்றைத் தரலாம் எனக் கூறிய
 அப்துல்காதர் ஏதாவது வேலை
 இருந்தால் இரண்டு மணிநேரம்
 பொறுத்து வருமாறு கூறினார்.
 சிவலிங்கம் எழுந்து நடந்தான்! அவனின்
 மான உணர்வு அவனைச் சித்திரவதை
 செய்தது! இரண்டு மணி நேரம்
 தாமதமாக வரச்சொன்ன காநரின்
 மனநிலையில் வகுப்புவாதம் இருக்கும்
 எனக் கண்க்குப்போட்டான் சிவலிங்கம்.
 சே... கடனுக்கு வேண்டாம் புகவை எனச்
 சிந்தித்த சிவலிங்கம் மூன்று மணிநேர
 தாமதத்தில் வீட்டை வந்தடைந்தான்!
 "நீங்க வர முன்பே காநர் மாமா
 உடுப்பெல்லாம் தந்தீட்டுப் போயிட்டார்
 எனச் சிவலிங்கத்தின் மகன் நந்தன்.
 வினோதன் இருவரும் தந்தையை
 வரவேற்றனர். சிவலிங்கத்தின்
 மனோநிலையில் பாரிய எழுச்சி மீண்டும்
 ஏற்பட்டது. காநர் கொடுத்த பார்சலில்
 சிறுவர் உடுப்புகள் மாத்திரம் அல்ல
 சிவலிங்கத்திற்கும் மனைவிக்கும்
 புகவைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டு
 இருந்தன. சிவலிங்கத்தின் கண்களில்
 இருந்து விழுந்த கண்ணீர்த்துளிகள்
 திண்ணையில் விழுந்து தெறித்தன!
 (யாவுடும் கற்பனை)

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின்

இலக்கிய வளர்ச்சி

-அன்புமணி-

1. அறிமுகம்:

மட்டக்களப்பின் இலக்கிய வழி பற்றிச் சிந்திக்கும்போது, அது இலங்கையின் ஏனைய மாவட்டங்களுக்குச் சமமான பங்களிப்பைச் செய்திருப்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

மரபு இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், ஆய்வு, விமர்சனம், சஞ்சிகை வெளியீடு, நூல் வெளியீடு என எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், அவ்வத்துறைகளில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாக இருப்பதை இலக்கிய ஆர்வலர் எவரும் அவதானிக்கலாம்.

இந்த வளர்ச்சிப்போக்கு சிற்சில காலங்களில் வேகமாகவும் சிற்சில காலங்களில் மந்தமாகவும் அமைந்துள்ளது. இது ஒரு தவிர்க்கமுடியாத நியதி. ஏனைய மாவட்டங்களிலும் இந்த நிலைப்பாடு இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். அந்த வகையில் பின்வரும் காலப் பகுப்பு பயனுள்ளதாக அமையும்.

1. 1900 வரை - செய்யுள் மரபு இலக்கியம்
2. 1900 -1950 - மரபு இலக்கியம்
3. 1950-1970 - மரபு இலக்கியமும், புனைகதை இலக்கியமும்
4. 1970-1990 - புனைகதை இலக்கியம்
5. 1990- இற்றைவரை - நவீன இலக்கியம்

மேற்படி கால ஒட்டத்தை உன்னிப்பாக அவதானிக்கும்போது 1950-1970 உச்சமாகவும் 1970 முதல் மந்தமாகவும் இப்பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிப்போக்கு அமைந்திருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். 1990க்குப் பின்னர் ஒரு தேக்கநிலை ஏற்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

1990க்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட நிலைப்பாடு பரிசீலனைக்குரியது. இக்காலப்பகுதியில் ஆக்க இலக்கியகாரர் எவரும் வெடித்துக் கிளம்பவில்லை. மாறாக எண்ணற்ற விமர்சகர்கள் புற்றிசல் போல் கிளம்பியுள்ளனர். இவர்கள் புதிதாக எதையும் படைக்கவில்லை. ஆனால் ஏற்கனவே படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களை விமர்சித்து, மட்டக்களப்பில் இலக்கிய வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்ற கருத்தை வெளியிட்டுள்ளனர். உருவாக்கம் இல்லாமல்

வளர்ச்சி ஏற்படாது என்ற உண்மை இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

2. மரபு இலக்கியம்:

மட்டக்களப்பின் மரபு இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை பின்வருவோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் - சுவாமி விபுலாந்தர், வித்துவான் ச.பூபாலபிள்ளை, வித்துவான் அ.சரவணமுத்தன், குமாரசுவாமி ஐயர் அருணாசல தேசிகர், பண்டிதர் பூபாலபிள்ளை, புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை, மகாவித்துவான் F.X.C.நடராசா, மகாவித்துவன் வி.கே.கந்தையா, இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசகோபால், பண்டிதை கங்கேஸ்வரி கந்தையா, வித்துவான் கமலநாதன், இலக்கியமணி அளகேச முதலியார், தமிழ்மணி விவேகானந்த முதலியார், மண்பூர் எஸ்தில்லைநாதன், சைவமாமணி விஸ்வலிங்கம்.

இவர்களில் சுவாமி விபுலாந்தர் இலங்கையின் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத தமிழறிஞர். இவர் இயற்றிய "யாழ்நூல்" இலங்கையின் ஈடிணையற்ற தமிழ் நூல். இவைதவிர ஏராளமான இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் அறிவியல் கட்டுரைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

வித்துவான் சபூபாலபிள்ளை "சீமந்தினிபுராணம்" முதலிய பல செய்யுள் நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். வித்துவான் சரவண முத்தன் மாமாங்கேஸ்வரர் பதிகம், மற்றும் பல முழு நீள நாடக நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். அருணாசலதேசிகர் பல சமய நூல்களை ஆக்கியுள்ளார்.

புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஏராளமான கவிதைகளையும் இலக்கியக் கட்டுரைகளையும் எழுதியவர். இவை பின்னர் "புலவர்மணி கவிதைகள்" "உள்ளதும் நல்லதும்" "பாலைக்கவி" என்னும் தொகுப்பு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

மகாவித்துவான் F.X.C. நடராசா பண்டைத்தமிழ் இலக்கிய நூல்கள், மட்டக்களப்பு மான்மியம் (பதிப்பு) ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள், மற்றும் பல இலக்கிய ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

மகாவித்துவான் வி.கே.கந்தையா பத்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் "மட்டக்களப்புத்

தமிழகம்” “கண்ணகி வழக்குரை” ஆகிய இருநூல்களும் ஒவ்வொன்றும் சுமார் 500 பக்கங்களைக் கொண்ட ஆய்வு நூல்களாகும்.

இலக்கியமணி செல்வராச கோபால், சுமார் 100 நூல்கள் வரை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள், தமிழழகி, ஒடிசி, இலியட், இயேசு புராணம் திரைப்படக்களஞ்சியம் (25 தொகுதிகள்) என்பன மிகவும் பாரிய நூல்களாகும். இவர் தற்போது கனடாவில் வசிக்கிறார். உலகிலேயே முதன் முதலில் தமிழ் மின்கணனியில் அச்சிட்டது இவர்களது நிறுவனமே.

3. புனை கதை இலக்கியம்:

நவீன இலக்கிய வடிவங்களான, நாவல் சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் என்பன 1950-70 காலப் பகுதியில் துரித வளர்ச்சி பெற்றன.

நாவல், சிறுகதை, நாடகம், கவிதை, கட்டுரை முதலிய துறைகளில் பலர் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். இவர்களுள் முன்னோடியானவர் அமரர் அருள்.செல்வநாயகம். இவர் ஏராளமான சிறுகதை, கட்டுரை, நாடகம் முதலியவற்றை எழுதிப் புகழ் பெற்றவர். பலநூல்களை வெளியிட்டவர். விபுலானந்த இலக்கியத்தைக் கட்டி எழுப்பியவர்.

இவருக்குப் பின் நவம், ரீபாக்கியநாயகம், அன்புமணி, செ.குணரத்தினம், ஆ.பொன்னுத்துரை, தங்கன், ஸ்ரீஜோன்ராஜன், ஜுனைதா ஷெரிப், வை.அகமது, S.L. M.ஹனிபா, ஆ.தங்கராசா, ரவிப்பிரியா, அனுராதா, மண்தூர் அசோகா, கனகசூரியம் முதலியோர். புனைகதைத் துறையில் நிறைவான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். செ.குணரத்தினம் பல பரிசுகளைப் பெற்றவர். பல நூல்களை வெளியிட்டவர். இடைவிடாது எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்.

கவிதைத் துறையைப் பொறுத்தவரை, மண்தூர் சோமசுந்தரம் பிள்ளை, ராஜபாரதி, காசி ஆனந்தன், நிலாவணன், திமிலத்துமிலன், திமிலை மகாலிங்கம், திமிலைக் கண்ணன், ஜீவாஜீவரத்தினம், சோமலிங்கம், ஆரையூர் அமரன், முத்தழகு, சி.க.பொன்னம்பலம், அப்துல்காதர் லெப்பை, சாந்தி முகைதீன், எருவில் மூர்த்தி, செ.குணரத்தினம், சுபத்திரன், சாருமதி, ஞானமணியம் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர்.

இவ்வாறே கட்டுரை இலக்கியத்திலும் சிலர், முத்திரை பதித்துள்ளனர். வித்துவான் செபரெத்தினம், வித்துவான் கமலநாதன் வெ.விநாயகமூர்த்தி, மலர்வேந்தன் முதலியோர் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இன்னும் சிலர் விமர்சனத்துறையில் பிரகாசிக்கின்றனர் கலாநிதி சி.மௌனகுரு, வீ.ஆனந்தன், செ.யோகநாதன், S.L.M.ஹனிபா, வித்துவான் கமலநாதன் முதலியோர்

இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

நாடக இலக்கியத்திலும், பலர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆரையூர் இளவல், செ.குணரத்தினம், அன்புமணி, திமிலைத்துமிலன், திமிலை மகாலிங்கம் முதலியார், பலமேடை, வானொலி நாடகங்களை எழுதியதுடன், நாடகத் தயாரிப்பு நெறியாள்கை முதலியவற்றிலும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். இவர்கள் பலர் பரிசுகளையும் பெற்றுள்ளனர்.

4. இளம் தலைமுறையினர்:

1970 முதல் இற்றைவரையுள்ள காலப்பகுதியில் தோன்றிய எழுத்தாளர்களை இளம் தலைமுறையினர் எனக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுள் அ.ச.பாய்வா, ஜவ்பர்கான், சிவானந்த தேவன், அனுராதா, த.மலர்ச்செல்வன், வாசுதேவன், இரா.தவராசா, ஞானதேசிகன், வெ.தவராசா, சாரதாசுருஷ்ணன், க.சபரெத்தினம் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இவர்கள் சிறுகதை, நாவல், நாடகம் என்பவற்றுடன் புதுக்கவிதை என்ற புதிய இலக்கிய வடிவத்திலும் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர். அ.ச.பாய்வா பல பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

இத் தலைமுறையில் உருவான மற்றொரு இலக்கியத்துறை தொல்லியல் ஆய்வு இத்துறையில் செல்வி.க.தங்கேள்வரி பலரது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளார். இவரது விபுலானந்தர் தொல்லியல் ஆய்வு. குளக்கோட்டன் தரிசனம், மாகோன் வரலாறு முதலிய ஆய்வு நூல்கள், பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களை கவர்ந்துள்ளன.

அண்மைக்காலத்தில் தோன்றிய மற்றொரு புதியதுறை ‘பெண்ணியம்’ என்பது. இத்துறையில் திருமதி.சித்ரலேகா மௌனகுரு, திருமதி ஜம்னா போன்றோர் மக்கள் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளனர். பல நூல்களும் இத்துறையில் வெளிவந்துள்ளன.

இளம் தலைமுறையினரின் மற்றொரு இலக்கியத்துறை ‘நவீன நாடகம்’ என்பது. இதில் கலாநிதி சி.மௌனகுருவின் வழிகாட்டலில் வெ.தவராசா, சில நாடகங்களை ஆக்கி மேடையேற்றி உள்ளார். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் இதில் முனைப்பாக உள்ளது.

இளம் தலைமுறையினர் வெளியிட்டுள்ள சில நூல்களும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கவை. இவ்வகையில் நட்சத்திர போர் (மு.வரதராசன்) ரணங்கள் (ஜவ்பர்கான்) வாழ்ந்து வருதல் (வாசுதேவன்) சிறுதெய்வங்கள் (மகிழை மகேஷ்) முதலிய நூல்கள் சலசலப்பையும், சர்ச்சைகளையும் ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு இலக்கிய உலகைப் பாதித்தன.

5. நூல்கள் சஞ்சிகைகள் சிறப்பு மலர்கள்:

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் 'உதயம்' வெளியீட்டு நிறுவனம் 15 நூல்களையும் அன்பு வெளியீடு நிறுவனம் 10 நூல்களையும் விபுலம் 10 நூல்களையும் பசிமுகம் 6 நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளன. இவை தவிர ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும், தனிப்பட்டமுறையிலும் வேறு வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் மூலமும் வெளியிட்ட நூல்கள் ஏராளமாக உள்ளன. அண்ணளவாகக் கூறுவதானால், செய்யுள் மரபு இலக்கியத்தில் சுமார் 200 நூல்களும், புனைகதைத் துறையில் சுமார் 50 நூல்களும் கவிதைத் துறையில் சுமார் 50 நூல்களும் ஏனைய துறைகளில் சுமார் 50 நூல்களும் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன எனலாம்.

இதில் கனடாவில் தற்போது வதியும் இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசு கோபால், தனி ஒருவராக சுமார் 100 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவை பல்துறை சார்ந்தவை. இவற்றுட் பல நூல்கள் சராசரியாக 300 பக்கத்துக்கு மேல் உள்ளவை.

சஞ்சிகைகளைப் பொறுத்தவரை மட்டக்களப்பிலிருந்து அவ்வப்போது வெளிவந்து இலக்கிய உலகின் கவனத்தை ஈர்த்த சில சஞ்சிகைகள் வருமாறு - பாரதி (1947) மலர் (1970) தாரகை (1981) சுமைதாங்கி (1983) களம் (1983) வயல் (1986) தொண்டன் (1970) விடிவானம் (1995) அரங்கம் (1995) கவைத்திரள் (1995) படி (1995) வெட்டாப்பு (1995)

இவற்றுள் தற்போது தொண்டன், மட்டுமே வெளி வருகிறது. தினக்கதிர் நாளேடும் இப்போதும் வெளி வருகின்றது.

இவை தவிர, சாகித்தியவிழா, இலக்கிய விழா, தொடர்பான சிறப்புமலர்களும், கல்லூரி ஆண்டு மலர்களும் ஏராளமாக வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் பல இலக்கிய ஆக்கங்கள் விசேடமாகத் தருவித்துப் பிரசுரிக்கப்படுவதால், இலக்கிய வளர்ச்சியில் இவற்றின் பங்களிப்பும் கவனத்திற்கு கொள்ளப்பட வேண்டியவையாகும்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சியை மதிப்பீடு செய்வோர், மேற்கண்ட தகவல்களைக் கருத்திற் கொண்டு நடுநிலை நின்று மதிப்பீடு செய்வதால், மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் உண்மையான இலக்கிய வளர்ச்சியைத் தரிசிக்கலாம்.

6. விமர்சன நோக்கு:

இலக்கியம் படைப்பதைவிட, விமர்சனம் செய்வதில் பலர் இன்று முனைப்பாக உள்ளனர். ஆனால் அவ்விமர்சனங்கள் நடுநிலையில் அமைந்தனவா என்பது கேள்விக்குரியது.

வெவ்வேறு காலகட்டங்களில், வெவ்வேறு பாணிகளில்

இலக்கிய ஆக்கங்கள் உருவாகின என்பதை நாம் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். அந்தவகையில் பழைய தலைமுறையினரை விடுத்துப் புதிய தலைமுறையினர் சிலரை இங்கு நோக்குதல் தகும்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் இன்றைய தலைமுறையினர் சிலர் நமது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளனர்.

அ.சபாய்வா, T.L.ஜவ்பர்கான்(கவிதை) தமலர்ச்செல்வன் (சிறுகதை) வாசுதேவன் (கவிதை) செ.சிவானந்ததேவன் (கவிதை) கு.வாசுகி (கவிதை, சிறுகதை) ரவிவர்மன் (சிறுகதை) றாத் சந்திரிகா (சிறுகதை) றாபி வலன்ரினா (விமர்சனம்) இரா.தவராசா (கவிதை) வெ.தவராசா (விமர்சனம்) சக்திகுமார் (சஞ்சிகை) அனூராதா (சிறுகதை) தமிழ்ச்செல்வி (சிறுகதை) ஓடமாவடி அரபாத் (சிறுகதை) நவம் அரவிந்தன் (சிறுகதை) ஆரையூர்தவராசா (சிறுகதை) வேலழகன் (கவிதை) முதலியோர் இவ்வகையில் குறிப்பிடலாம்.

விமர்சன நோக்கில், இவர்களது சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை என்பன நவீன வடிவமைப்பிலும் (வார்ப்பு) புதுமை நோக்கிலும் சமூகப் பிரக்ஞையுடனும் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்கள் சிற்சில நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளனர். அவை T.L.ஜவ்பர்கான் (ரணங்கள், மௌனதேசம் - கவிதை நூல்கள்) இரா.தவராசா (நாளைய நாம்) வெ.தவராசா-மங்கையராசுப் பிறப்பதற்கே (நாடகம்) வாசுதேவன் (வாழ்ந்து வருதல்)

இவை தவிர அவ்வப்போது, சில புதியவர்களின், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை முதலியன, பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்றன. அவை தொடர்ச்சியாக இல்லாமையால், முழுமையான மனப்பதிவை ஏற்படுத்தவில்லை.

நிறைவாக ஒரு முக்கியமான கருத்தை இங்கு மீண்டும் ஒருமுறை வலியுறுத்த வேண்டும். ஒரு மகாநதிக்கு, எவ்வாறு கிளைநதிகள் வளமுட்டுகின்றனவோ, அவ்வாறே, நமது தேசிய இலக்கியம் என்னும் மகா நதிக்கு, பிரதேச இலக்கியம் என்னும் கிளைநதிகள் வளம் சேர்க்கின்றன. இக்கருத்தை நமது விமர்சகர்கள் மனதில் ஆழப்பதித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முகவரி:

இரா.நாகலிங்கம்

18 நல்லையா வீதி, மட்டக்களப்பு.

மட்டக்களப்பில் பேகர் சமூகம்

போர்த்துகேயர் இலங்கைக்கு 1505ம் ஆண்டில் வருகை தந்து கரையோர பகுதிகளில் குடியேறி இலங்கையை ஆட்சி செய்து வந்துள்ளனர். இவர்கள் நோய்க்கொடுக்க சமயத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்து அதைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன் பல ஆலயங்களை பல இடங்களில் அமைத்தனர். இவர்கள் இங்கு வந்து அதைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன் பல ஆலயங்களை பல இடங்களில் அமைத்தனர். இவர்கள் இங்கு ஆட்சி செய்த காலத்தில் தங்கள் சமயத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் பரப்புவதில் கண்ணும் கருத்துமாய் உள்ளனர் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் இவர்கள் இங்கு இருந்த காலத்தில் போர்த்துகேய மொழி, கலாச்சாரம் போன்றவைகளுக்கு முக்கிய இடம் வகுத்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. பின்பு டச்சக்காரர் இலங்கையை கைப்பற்றும் நோக்கத்துடன் இலங்கைக்கு வந்து போர்த்துகேயரிடமிருந்து இலங்கையை கைப்பற்றினர். இதனால் போர்த்துகேயர் இலங்கையில் இருந்து வெளியேறினர். போர்த்துகேயர் நாட்டை விட்டு வெளியேறினாலும் இவர்களில் சிலர் வீடுபட்டு இங்கேயே தங்கிவிட்டனர். இவர்களின் பரம்பரையினர் இன்னும் மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு போன்ற பகுதிகளில் பரந்து வாழ்ந்து சமயத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் பேண்பாதுகாத்து வருகின்றனர். இவர்களின் முக்கிய தொழிலாக தச்சத்தொழில் கொல்லர் தொழிலையே செய்து வந்துள்ளனர். இன்றும் செய்து வருகின்றனர். ஆனால் ஒரு சிலர் கல்வியில் முன்னேறி அரசாங்கத்தில் முக்கிய தொழிலை செய்து வருகின்றனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் தச்சத்தொழில், கொல்லர், தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் மத்தியில் நன்கு மதிப்புள்ளவர்களாக காணப்பட்டனர்.

தற்காலத்தில் வாழ்ந்து வரும் போர்த்துகேய மொழிபேசும் பேகர் சமூகத்தினரும் இன்றும் மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் வீடுகளில் போர்த்துகேய மொழிகளில் பேசி கொண்டாட்டங்களின் போது தங்கள் கலாச்சார இசையுடன் பாட்டுக்கள் பாடி நடனம் ஆடி தங்கள் கலாச்சாரத்தை மற்றவர்களுக்கு தெரியப்படுத்துகின்றனர்.

பேகர் சமூகத்தின் திருமணங்களின் நிகழ்வுகள் ஒரு மறக்கமுடியாத அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. திருமணங்கள் ஆலயத்தில் நடைபெற்று அதன்பின் வீட்டுக்குச் சென்று கேக், வைன் போன்றவைகளை கொடுத்து பின் இசையுடன் நடனமாடி அன்றைய நாளை மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடுவர். திருமணங்களின் போது நடைபெறும் நடனங்களில் “கவ்வரிஞ்ஞா” “லான்சஸ்” போன்ற நடனங்கள் முக்கிய இடத்தைப் வகிக்கின்றது.

பேகர் சமூகத்தின் உணவு வகைகளை பொறுத்தவரையில் சில முக்கிய ருசியுள்ள தீண்டங்கள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. அவைகளில் குக்கிஸ், புறுதர், பென்பிரித்து போன்ற தீண்டங்கள் முக்கியமாக வீடுகளில் பரிமாறப்பட்டு வருகின்றது. திருமணங்களில் பரிமாறப்படும் உணவு வகைகளில் பல விசேட உணவு வகைகள் இன்றும் பரிமாறப்பட்டு வருகின்றது. இதில் முக்கியமாக தோப்ப (மீன்வகை உணவு) அத்துடன் பன்றி இறைச்சி, மாட்டிறைச்சி என்பன உணவுகளில் இன்றும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

பேகர் சமூகத்தின் கலாச்சாரம், மொழி இவைகளை பேணப் பாதுகாத்து வழிநடத்தும் நோக்கத்துடனும் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திலும் அக்கறை கொண்டு ஒரு சங்கம் 1929ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. 1978-1979 காலப்பகுதியில் எமது சமூகத்தின் தேவைகள் அதிகரித்தமையினால் பேகர் சங்கம் ஒரு தனிக்கட்டிடத்தில் இயங்கத் தொடங்கியது. இக்காலப் பகுதியில் இருந்து இச்சங்கமானது பலதுறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்து கல்வியிலும் ஒரு குறிப்பிட்டளவு முன்னேற்றம் அடையத் தொடங்கி பல்கலைக்கழகம் சென்று பட்டதாரிகளாக வரக்கூடிய வாய்ப்பை பெற்றுள்ளனர். சமூகத்தை மேலும் முன்னேற்ற ஆர்வத்துடன் செய்யும் நோக்கத்துடன் எமது சங்கத்தில் கல்வி, கலாச்சார, கட்டிடம் (முன்னேற்றம்) விளையாட்டு போன்ற குழுக்களை அமைத்து எமது சமூகத்தில் முன்னேற்றம் காண சமூகத்தை வளர்க்க வழிவகைகளை அமைத்துள்ளோம்.

சமூக கலாச்சாரத்தை வளர்ப்போம்! முன்னோற்றுவோம்! முன்னேற்றும் காண்போம்!

ஹரல்ட்ட பெல்த்மன்
செயலாளர்
பேகர் சங்கம்
மட்டக்களப்பு

மட்டக்களப்பு

பண்பாட்டு

திரு. ஆர். ஸ்ரான்லி பிரபாகரன் . BA., Dip. in. Ed

விழுமியங்களின் தேடல்.

ஒரு பிரதேசத்தின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை இனங்காண்பதற்கு அப்பிரதேசத்தின் வரலாறு, புவியியல் அமைப்பு, வாழ்க்கை முறை, கலைகள் முதலான பல்வேறு அம்சங்களின் தெளிவு தேவை. ஒரு பிரதேசத்தின் புவியியல் வழங்கள் அப்பிரதேசத்தின் கலை அடிப்படைத் தொழிலை நிர்ணயிக்கின்றன. ஒரு பிரதேசத்தின் கலை ஆற்றுகையை இனங்காண்பதற்கு அப்பிரதேசத்து சமூகத்தினரின் மூதாதையரின் சமய நம்பிக்கைகளும், அதேவேளை வெளிநாடுகளுடன் கொண்டிருந்த பண்பாட்டுத் தொடர்புகளும் அறியப்பட வேண்டும். இவ்வாறாக ஒரு துறைக்கும் இன்னுமொரு துறைக்கும் இடையே இழை யோடிக் கிடக்கிற தொடர்புகள், அப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பற்றிய தேடலுக்கு அவசியமாகும்.

அவ்வாறாயின் மட்டக்களப்பின் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பற்றிய முழுமையான விளக்கத்திற்கு முதலில் அதன் வரலாற்றுத் தெளிவு வேண்டும். அத்தோடு அதன் சமுதாய வாழ்க்கை முறை பற்றிய தரவுகள் தேவை. இந்த இரண்டு விடயங்கள் தொடர்பாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் போதாதாகையால்: இன்னுமொரு வகையில் கூறினால், இவை பற்றிய ஆவணங்கள் போதாதாகையால் இவ்விடயம் தொடர்பான தேடலின் ஆரம்பம் நிலையாகவே இக்கட்டுரையைக் கொள்ள முடியும்.

இலங்கையின் அரசியல் நிலை, மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்க்கை முறையை பெருமளவு மாற்றியுள்ளமை மட்டக்களப்பின் பண்பாட்டை ஆய்வு செய்கின்றபோது முக்கியமாக நோக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். குறிப்பாக 1980களுக்குப் பின் படிப்படியாக மட்டக்களப்பு மக்களின் பொருளாதாரம், பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் என்பன மாறிக் கொண்டே வந்துள்ளன. அதேவேளை நாடளாவிய ரீதியில் நடைபெற்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், கல்வித் திட்டங்கள், தொழில் வாய்ப்புக்கள் என்பனவும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளன. இடம்பெயர்வுகள் முதலானவை சீரான வாழ்க்கை முறையை முன்னெடுத்துச் செல்லத் தடையாக இருந்துள்ளன. பண்பாடு என்பது மனித சமூகத்தின் மனநிலை சம்மந்தமானதும், சிந்தனை சம்மந்தமானதும் ஆகும். இன்னுமொரு வகையில் கூறினால் பண்பாடு தொடர்பான மனித செயற்பாடுகள் வெறும் உயிரியல் செயற்பாடுகளை விட முன்னேற்றமானவை. அத்தோடு உயிர் வாழ்க்கைக்காக உணவு முதலானவற்றைத் தேடிய பின்னர் தான் மனிதன் பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றான். இந்தப் பின்னணியில் தான் மட்டக்களப்பு மக்களின் கடந்த 20 வருட காலத்தையும் நோக்கவேண்டும். அதாவது அவர்கள் தமது உயிரியல் தொடர்பான வாழ்க்கைக்கு வழிதேடிய கடந்த 20 ஆண்டுகளில் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் எந்த அளவுக்கு வெளிப்பட்டன என்பது கேள்விக்குரியாகும்.

அதற்கு முன்னர் மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாதித்த முக்கியமான சூழல் காலணித்துவமாகும். காலணித்துவத்தின் போது தோன்றிய புதிய நிர்வாக நடைமுறைகளும், புதிய கல்வி முறையின் வருகையும், கிறிஸ்தவ மதத்தின் அனுபவங்களும் மட்டக்களப்பின் ஒரு புறத்தில் வித்தியாசமான வாழ்க்கையுடைய ஒரு சமூகத்தைத் தோற்றுவித்ததேயன்றி மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாட்டு அம்சங்களை முழுமையாகப் பாதிக்கவில்லை என்பதைக் காணலாம். அக்காலணித்துவக் கட்டத்திற்கு முன் மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்க்கை முறைபற்றி நோக்கினால் மட்டக்களப்பின் பூர்வீகம், மட்டக்களப்பின் மரபு வழிக் குடிகள் என்பன பற்றிய ஆய்வுப் பகுதியினுள் செல்ல வேண்டியிருக்கும்.

எனவே மட்டக்களப்பு பண்பாடு பற்றிய ஆய்வில் சமுதாய இயங்கு நிலையை, கருத்தில் கொண்டு நோக்கப்பட வேண்டியதாய் உள்ளது. மேற்சொன்ன வகையில் மட்டக்களப்பு மக்களின் இத்தகைய மாறி வரும் சமூக வரலாற்று அனுபவங்கள் இம்மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும், சிந்தனை முறையையும், கருத்தியலையும் மாற்றியுள்ளன. இத்தகைய இயங்கு நிலை தேக்க நிலை அல்லாத ஒரு பண்பாட்டுச் சூழலை மட்டக்களப்பில் தோற்றுவித்துள்ளது. ஆதலால்தான் இயங்கியல் மாற்றத்தின் அடிப்படையிலும், பண்பாட்டின் பரிணாம வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலும் மட்டக்களப்பு பண்பாட்டு விழுமியங்கள் நோக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. அதேவேளை மட்டக்களப்பின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழுகின்ற எல்லா நிலைகளிலும் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் முழுமையாக மாற்றமடைந்து விட்டன என்று கூறுவதற்கும் இல்லை. புதிய தாக்கங்களுக்கு ஆட்படாமல் அல்லது புதிய தாக்கங்கள் வந்தபோதும் கூட தமது சுய பண்பாட்டை விட்டுக்கொடாத மரபு பேணும் சமுதாயத்தினரையும் காண முடிகின்றது. எனவே, மட்டக்களப்பு மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பற்றி பின்வரும் 2 பண்புகளை முன்வைக்கலாம்.

1. பழமையானதும் மரபுகளில் இருந்து மாறாததுமான பண்பாட்டு நடைமுறைகள்

2. ஏற்கனவே இருந்த சுதேசிய பண்பாடும், வெளியிலிருந்து வந்த பண்பாடும் தாக்கம் புரிந்ததனால் மட்டக்களப்பு பண்பாடு கண்ட பரிணாம மாற்றம்.

இதை விட மூன்றாவது வகையாக புதிதாக வருகை தந்து நின்று நிலைக்க முடியாத அல்லது நின்று நிலைத்தாலும் எமது சுதேசியத்தோட ஒட்டாத பண்பாடுகளை குறிப்பிடலாம். இத்தகைய பண்பாடானது மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திற்கு ஒவ்வாததாக அல்லது சர்வதேச பண்பாடாக இருப்பதனால் அதனை மட்டக்களப்பின் பண்பாடாக கொள்ளமுடியாது.

பண்பாடு என்பது ஒரு தனி விடயம் அல்ல அது பல அம்சங்களில் இணைப்பாக அமைகின்றது. அந்த வகையில் சமய நம்பிக்கை, கலைகள், அறிவு, மரபுகள், பழக்கவழக்கங்கள், கலாச்சாரம், கருத்து நிலை என்பன பண்பாட்டின் கூறுகளாகும். இவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக நோக்குதல் என்பது ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டினை முழுமையாக நோக்குதல் என்பது ஆகாது. இந்த பல்வேறு அம்சங்களின் ஊடே இழையோடி கிடக்கும் தன்மை தான் அச்சமூகத்தின் பண்பாட்டு அடையாளம் ஆகும். அந்த வகையில் மட்டக்களப்பு பண்பாட்டு அடையாளத்தை கண்டு பிடிக்க ஒரே சமூக விஞ்ஞான ஆய்வு முறையை பின்பற்ற வேண்டியுள்ளது. மட்டக்களப்பு பண்பாட்டின் விழுமியங்களை கண்டு கொள்ள அதன் பண்பாட்டு கூறுகளை நிரப்பி நிற்கின்ற பல அம்சங்கள் விரிவாகவே நோக்கப்படவேண்டியுள்ளன.

நீண்ட கால வரலாறு உடைய ஒரு சமுதாயத்தில் எத்தகைய பண்பாட்டு கூறுகள் காணப்படுமோ ஏறத்தாழ அதேயளவு ஆழமான அர்த்தமுடைய பண்பாட்டுக் கூறுகள் மட்டக்களப்பிலும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. இந்த பண்பாட்டு கூறுகள் மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்க்கை முறை மாற்றத்தின் அடிப்படையில் தான் நோக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

மட்டக்களப்பு கலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் கிராமிய தன்மை, சமய நம்பிக்கை என்பன முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. அத்தோடு செந்நெறி கலைகளும் பயில் நிலையில் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். செந்நெறி கலைகளை பொறுத்தவகையில் அவை குறிப்பிட்ட அச்சமுதாயத் தினரின் மரபு ரீதியான அனுபவங்களின் மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன என்பதும், சுவைக்கத்தக்க அழகியல் அம்சங்கள் கொண்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மட்டக்களப்பின் கலைகளில் நாட்டார் பாடல் களுக்கு தனியிடமுண்டு அவை உணர்ச்சி ததும்புவனவாகும். மண்வாசனை தன்மையுடையனவாகும் மக்களின் வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு கட்டங்களுடனும் இணைந்தனவாகவும் காணப்படுகின்றன. இதை விட குரவைப்பாடல், குழுத்துப்பாடல், வசந்தன் பாடல் என்பவற்றோடு மேலும் பல நாட்டார் கலைகளும் மக்களின் வாழ்வியலை சமுதாய மயமாக்கியபடி பயில் நிலையில் உள்ளன. தமிழக பண்பாட்டுத் தொடர்பினால் பரதக் கலையும் மட்டக்களப்பு மக்களின் சொந்தக் கலை என போற்றப்படும் நாட்டுக்கூத்தும் முக்கியமானவையாகும். இஸ்லாமியரிடம் காணப்படும் "பக்கீர் பாவாஜி பாடல்களும் பறங்கியரது தனித்துவமான இசை மரபும் மட்டக்களப்பு சமுதாயத்தில் நெடுங்காலமாக நிலைத்து விட்டன. இவ்வாறான கலை நிகழ்வுகள் மட்டக்களப்பில் பல்வேறு நிலைகளிலும் மக்கள் உள்ளனர் என்பதை எடுத்து காட்டுகின்றது.

சமயச் சூழல் என நோக்குகையில் இந்து சமயம் முக்கியமான இடத்தை பெறுகின்றது. இந்தச் சமய சூழலில் ஆகம வழிபாட்டு முறை மேன்மை பெறாத நிலை முக்கியமான அடையாளமாகும். மட்டக்களப்பின் சமய வழிபாட்டு முறைகளை பேரா.சி.மெளன்குரு அவர்கள் பின்வரும் வகையில் மூன்றாக பிரித்து நோக்குகின்றார்.

1. ஆகம முறையிலான வழிபாட்டு முறை
2. ஆகம முறை அல்லாத பந்ததி முறையிலான வழிபாட்டு முறை.

3. மன்றாட்டு முறை

சமயத்தில் மனித சக்திகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அதீத சக்திகளை நம்புதல், சமயத்துவக் கோட்பாடுகள் என்பன பொதுவாக முக்கியம் பெறுகின்றன. இவற்றுள் அதீத சக்திகளை நம்புதல் தொடர்பான நடவடிக்கைகளை மட்டக்களப்பில் அதிகமாகக் காணலாம். சடங்கு நடத்துதல் என்பது இங்கு முக்கியமானதாகும். இதனோடு தொடர்பு பட்டதாக மந்திர நடவடிக்கைகளும் முக்கியம் பெற்றுள்ளன. இந்து சமயத்தோடு கூடவே கிறிஸ்தவ மதம், இஸ்லாம் என்பனவும் காணப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு அன்னிய மதங்களிலும் சுதேசிய மதக் கிரியைகளின் சில அம்சங்கள் இயலுமான இடங்களில் உள் வாங்கப்பட்டுள்ளன. கலந்துள்ள சமூகத்தினரின் மதக்கிரியைகள் அந்த அந்த இனத்தவரால் நிகழ்த்தப்படுகின்றமையும், பரஸ்பரம் கொண்டும் கொடுத்தும் இடம்பெறுகின்ற சமய நடவடிக்கைகளும் மட்டக்களப்பு பண்பாட்டின் தனித்துவத்தை இனங்காட்டு கின்றது. கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளில் இந்து மாணவர்கள் கற்றல், இந்துக்கள் செறிந்து வாழுகின்ற பகுதிகளில் கிறிஸ்தவக் குடியிருப்புக்கள் இருத்தல், தமிழ் சமூகத்திற்கருகே இஸ்லாமிய சமூகம் வாழ்தல் முதலானவை ஒரு சமூகத்தின் மதத்தை இன்னொரு சமூகத்தினர் அறிந்து தெளிய உதவுகின்றன. ஏற்கனவே கிடைத்த மற்றய சமய நடவடிக்கைகளின் பதிவுகள், தமது சமய நடவடிக்கை களை ஒழுங்கமைக்கும் போது செயற்படவும் செய்கின்றன.

மட்டக்களப்பின் பேச்சு மொழி ஓர் தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. இப்பேச்சு மொழியில் பல்வேறு மொழிகளின் கலப்பு இருப்பது இதன் இன்னுமொரு தனித்துவமாகும். அத்தோடு பழமொழிகள் விடுகதைகள் என்பனவும் சமூகத்தின் தொடர்பாடல் இறுக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. குறித்த சமூகத்தினர் சுருக்கமாகத் தமக்குள் பேசிக் கொள்ளும் இச்சொற்றொடர்கள் மற்றவர்களால் இலகுவில் புரிந்து கொள்ள முடியாதுள்ளன. மொழிகளைப் போலவே சில தனித்துவமான செயல்களும் ஆழமான கருத்துடைய குறியீடுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

மேற்சொன்ன மூன்று அம்சங்களான கலைகள், சமயம், மொழி என்பவற்றில் அன்னியப் பண்பாட்டின் கலப்பு என்பது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இக்கலப்புத்தான் புதிய பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஏற்படுத்தக் காரணமாக உள்ளன. குறிப்பாக மட்டக்களப்பில் தமிழ்ச் சமூகமும், இஸ்லாமிய சமூகமும் அருகருகே இருக்கின்றமை என்பது குறிப்பாக பேச்சு மொழியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இவற்றை விட தமிழ், சிங்கள, இஸ்லாமிய, பறங்கிய சமூகங்களின் பண்பாடுகள் கலந்து காணப்படுகின்றமை முக்கியமானதாகும். தொழில்கள் என்ற வகையில் படுவான் கரைச் சமூகம் பெரும்பாலும் விவசாயத்தையும், மந்தை மேய்ப்பு என்பவற்றினையும், எழுவான் கரைச்சமூகம் மீன்பிடிப்பையும் பிரதானமான தொழில்களாகக் கொண்டுள்ளனர்.

மட்டக்களப்பின் பண்பாடு பற்றி இனங்காணப்படுகின்ற இத்தகைய கருத்துக்கள் இன்னும் ஆழமாக நோக்கப்பட வேண்டியவை ஆகும். அவ்வாறு நோக்குகின்ற போது மட்டக்களப்பு பண்பாட்டு விழுமியங்கள் வெளிப்படும். அவைதான் மட்டக்களப்பின் தனித்துவமான அடையாளங்களாக காணப்படும்.

மீண்டும் என் மண்ணில் கால்
பதிக்கின்றேன்.
அதோ தெரிகிறது
என் இளமைக் கால ஆற்றங்கரை.
முப்பது வருடங்கள் முழுசாக முடிந்து
போனது
கண்கள் பனிக்க கால்கள் சிவக்க
மீண்டும் ஒருமுறை ஆற்றங்கரை
ஓரத்திலே நான்.

ஆற்றங்கரை ஓரத்தில் வீற்றிருந்த
அரசமரம் மீதிருந்து
என்மேல் எச்சமிட்ட பறவைகள்
எங்கே
புதிய சரணாலயம் நோக்கி
பறந்தனவோ-இல்லை
காலம் வந்து அவைகள்
இறந்தனவோ..!
ஆற்றங்கரை ஓரக்கட்டில்
கும்மியடித்த குமரிகள் எங்கே
இன்று எந்த வீட்டு அடுப்பங்கரையில்
அழுது வடியும் கிழவிகள் ஆனாரோ.

தேகம் போர்த்திய ஆடைகளின்
அழுக்கை
துவைத்துக்கொண்டிருக்கும்
அந்ததொழிலாள தோழர்கள் எங்கே
என் தேசத்தின் அழுக்கைத்
துவைக்கப் போயினரோ..?
அம்புலிக் கதை சொல்லி என்னோடு
கூடவரும்
தோழர்களே-தோழிகளே நீவீர் எங்கே
போனீர்
அன்னையர் தந்தையர் இன்று நீங்கள்
தானோ..?

அந்த ஆற்றங்கரையோரம்
நான் கட்டிய மணல் வீடு எங்கே
மழைநீரில் நனைந்ததுவோ இல்லை
ஆற்றுத் தண்ணீர் அடித்துத்தான்
சென்றதுவோ.

கயல் துள்ளி விளையாடும்
என் வயல் வெளிகள் எங்கும்
கண் வீசும் தூரமெங்கும் சுடுகாடாய்
போனதுவோ...
யார் செய்த கொடுமை இது? யார்
செய்த கொடுமை இது..??
ஆத்து நீர் எடுத்து ஏத்தம்
நிறைச்சுவங்கள்
எங்கு போய் மாண்டாரோ-இல்லை
உலகமெல்லாம் அகதியாய்
அலைவாரோ..?

அன்று என் கைநடுவி விழுந்த
மோதிரத்தை
ஏப்பம் விட்டது இந்த ஆறல்லவா..?
மாமாவுடன் வந்து நீந்திக்
களிக்கையிலே
என் காற்சட்டை வழியே சுடுநீராய்
வழிந்த
சிறுநீர் கலந்த கோபம் ஆற்றுக்கு
இன்னமும் ஆத்திரம் தீராதோ
இப்போதும் என் மோதிரம்
கிடையாதோ..?

ஆற்றுமணல் மேட்டிலே அரசமரம்
கீழிருந்த பிள்ளையார்
சிலையெங்கே..?
புதுச்சாமி இதை யார் தான்
வைத்தாரோ.
எம் இனத்தை அழிப்பதற்கு
இதுவும் ஒரு தந்திரமோ-இல்லை
இதுதான் அவர்களின் புதிய கட்சி
குத்திரமோ?
என்ன மாற்றம் இது எனக்கொன்றும்
தெரியாது
மாற்றங்கள் தேவைதான் ஆனால்
என் அழகிய ஆற்றங்கரை
அழுதுவடியும் மாயமென்ன..?
இதில் ஓடுவது தண்ணீரோ இல்லை
எம் மண்ணில் தாலியறுத்த
பெண்களின் கண்ணீரோ..?

என் மண்ணே! என் மண்ணே!!
ஏன் எம்மைக் கைவிட்டாய்..?

என் இளமைக் கால
ஆற்றங்கரை

கவிஞர்: வி.மைக்கல் கொலின்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட கிராமியப் பெண்களிடம் இனங்காணப்பட்ட குடும்ப மற்றும் சமூக நிலைமைகளில் அவற்றை மேம்படுத்துவதற்கு பயன்படக்கூடிய பொருளாதார முயற்சி பற்றிய சில யோசனைகள் இக் கட்டுரையில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இக் கட்டுரையானது சமூக அமைப்புக்களின் நிருவாகிகளின் மனதில் கிராமியப் பெண்களின் தற்போதைய நிலைமை தொடர்பாகவும் அவற்றை மேம்படுத்துவதற்கு எடுக்கும் நடவடிக்கை குறித்தும் ஒரு புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

கிராமியப் பொருளாதாரம் உற்பத்தி உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே காலம் காலமாக இன்றளவும் வளர்ந்து வந்துள்ளது. இதனடிப்படையில் கிராமிய அபிவிருத்தி முறைகளுக்கும், சுய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும் இடையிலான நேரடித் தொடர்பையும் அறிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகவும் உள்ளது.

குறிப்பாக மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்கள் மத்தியில் அவர்களது தனிப்பட்ட குடும்ப பொருளாதாரம் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய சமூக நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி வருவதோடு, சிறுமிகளாக, வயது வந்தவர்களாக, இளம் வயதில் கணவனை இழந்தவர்களாக, வறிய மற்றும் முதியோராக உள்ள கிராமியப் பெண்கள் தமக்காகவும், தமது குடும்பத்திற்காகவும் முழுமையாகவோ, கணிசமான அளவோ பொருளீட்ட உழைப்பவர்களாகவேயுள்ளனர். இப் பெண்களில் பெரும்பாலானவர்கள் உடலுழைப்பில் ஈடுபடுபவர்களாகவே உள்ளனர். இவர்களில் அனேகமான பெண்கள் தினக் கூலிக்கு வேலைகளில் ஈடுபடும் அதேவேளை இப் பெண்கள் தமது அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவே அதிக நேரம் உடலுழைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாறான குடும்பங்களில் உள்ள தாய்மார் தமது பிள்ளைகளை கல்விபெற பாடசாலைக்கு அனுப்பவே மிகவும் சிரமப்படுகின்றனர். காரணம் பிள்ளைகளும் உழைக்க வேண்டியுள்ளதும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது.

மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்களும், தற்போதைய பொருளாதார நிலைமைகளும்

மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களின் குடும்பப் பொருளாதார நிலை ஓரளவேனும் திருப்தியானதாக இருக்க வேண்டுமெனில், அப் பெண்களுடைய குறைந்தபட்சப் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியதன் அவசியம் சமூகத்தில் உணரப்படவேண்டும். தற்காலச் சந்தைப் பொருளாதாரம் மற்றும் இலத்திரனியல் மயமாக்கப்பட்ட அதி நவீன உற்பத்தி முறைகள் என்பன சமூகத்தின் சகல மட்டத்தினரையும் வேலை செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்படுத்தினாலும் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்களுக்கும், கிராமியப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் இடையிலான தொடர்பில் அப் பெண்கள் வேண்டி நிற்பது பொருளாதார விடுதலையே ஆகும். இதனூடாக கிராமியப் பெண்களின் குடும்ப மற்றும் சமூக நிலைமைகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு சமூகத் தேவையும் உள்ளது.

எனவே மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இயங்கிவரும் அரசு, அரசுசாரா நிறுவனங்கள் குறிப்பாக பெண்கள் அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் கிராமியப் பெண்களுடைய சுய பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தக்கூடிய திட்டமிடப்பட்டதும், தொடர்ச்சியானதுமான “பெண்கள் பொருளாதார அபிவிருத்தி” திட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டியதோடு, நவீன தொழில்நுட்ப முறைகளில் கிராமிய வளங்களைப் பாதிக்காத, சுரண்டல் இல்லாத தொழில்நுட்ப முறைகளையும் இனங்காட்ட வேண்டிய தேவையும் உள்ளது. அதனோடு அப் பெண்கள் தீர்மானங்கள் எடுப்பதற்கும் மேம்பாடான கிராமிய அபிவிருத்தி திட்டமிடல் முறைமைகளில் பங்காளிகளாவதற்கும் அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை துணிச்சலுடன் செயற்படுத்த வேண்டியதன் தேவையும் வேண்டப்படுகின்றது. இதுவே மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்களுக்கு முதன்மையான தேவையாகவும் உள்ளது. மேலும் இப் பெண்களை பொருளாதார சுதந்திரம் உடையவர்களாக ஊக்குவிக்கும் அதேவேளை அப் பெண்களுக்கு பாரம்பரிய எண்ணக்கருக்களில் சிந்தனைத் தெளிவு பெறக்கூடிய புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டியதன் தேவையும் உள்ளது. இவற்றுக்கூடாக கிராமியப் பெண்களின் முழுமையான பங்களிப்பை சிறந்த முறையில் பெறுவதோடு ஒருங்கிணைப்புத் தன்மையை ஏற்படுத்த முடியும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறான நிலைமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்களின் தற்போதைய குடும்ப மற்றும் சமூக நிலைமைகள் பற்றிய சில அவதானங்கள்.

கிராமியப் பெண்களிடம் தமது சுயபுத்தியையும், சுயபலத்தையும் உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய விழிப்புணர்வு இல்லாமை ஒரு பிரதான விடயமாக உள்ளது.

பொதுவாக கிராமியப் பெண்களின் மனங்களில் தம் சூழ்நிலை பற்றிய புரிந்துணர்வு பாரம்பரிய காலமாக தெளிவுபடுத்தப்படாமல் இருத்தல்.

“நாகரீகம்” என்ற பெயரில் பாரம்பரியத் தொழில் முறைகளைக்

கைவிடல், நவீன தொழில்நுட்ப முறைகளால் கிராமியப் பெண்கள் கவரப்படல்.

கிராமிய உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் மாற்றமடைதலும், பாரம்பரிய உணவு முறைகளும், தயாரிப்பு முறைகளும் கைவிடப்படலும்.

கிராமத்தின் நிலையான வளங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்படாமல் கைவிடப்படலும், அதனால் வளப்பற்றாக்குறை ஏற்படலும், வறுமையும்.

அனேகமான கிராமங்கள் தனியாரிலும், அரசு, அரசுசாரா நிறுவனங்களிலும், பல்தேசியக் கம்பனிகளிலும் தங்கியிருத்தல்.

தம் கிராமிய அபிவிருத்திப் பணிகளை வெளியாரிடம் எதிர்பார்த்திருப்பதால் அபிவிருத்திப்பணிகள் காலம் கடந்து செல்லல்.

மேலைத் தேய மூலதன ஆதிக்கம் பற்றிய தெளிவு கிராமியப் பெண்களுக்கு உணர்த்தப்படாமல் இருப்பதும், அதுபற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாமையும்.

நவநாகரீக ஆடம்பரப் பொருட்களின் சேர்க்கையால் கிராமிய வளங்கள் வீணவிரயமாதல்.

பாரம்பரிய காலமாக பெண்கள் தாம் பலவீனமானவர்கள் என்ற கருத்து பெண்கள் மனதில் மேலோங்கியிருத்தல்.

அனைத்து அதிகாரங்களையும் கணவனோ, மற்றும் ஆண்கள் செலுத்துவதை ஏற்றுக் கொண்டிருத்தல்.

கிராமியப் பெண்களின் மனங்களில் ஆண்கள் உயர்ந்த

நிலையில் உள்ளவர்கள் என்ற கருத்து காலம் காலமாக சமூகத்தாலும், கலாசார ஊடகங்களாலும் பெண்களின் மனங்களில் ஊட்டப்படல்.

யதார்த்தத்திற்கு மாறான மாயைக் கருத்து பாரம்பரியமான பெண்களின் மனதில் பதிந்து இருத்தல், அதாவது பெண்கள் தமது குடும்ப பாத்திரத்தை சமையல் செய்தல், குழந்தை பெற்றுப் பராமரித்தல், கணவனுக்கு பணிவிடை செய்தல் போன்றவற்றோடு கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து பெண்கள் மனங்களில் ஆழப்பதிந்து இருத்தல்.

தமது குழலிலுள்ள வளங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வின்மை. இதன் காரணமாக அந்நியர் வந்து அதைப் பயன்படுத்துவதை அனுமதித்தலும், சுரண்டலுக்கு இடமளித்தலும்.

மூளைப்பலமும், உழைப்பு சக்தியும் கொண்ட கிராமியப் பெண்கள் நகர்ப்புற ஆடம்பரங்களால் கவரப்படுவதால் மேலைத் தேய பாணியிலான உணவு தயாரிக்கும் முறைகளும், அலங்கார உடைகளும் கிராமியப் பெண்கள் மனதில் யதார்த்தமற்ற ஒரு வாழ்க்கையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. அதாவது பாரம்பரியமாக தமக்கு பொருத்தமான நடை, உடை பாவனைகளையும், உணவு தயாரிப்பு முறைகளையும் கைவிட்டுவிட்டு தமக்கு பொருத்தமற்ற நடை, உடை பாவனை முறைகளையும், உணவு முறைகளையும் பின்பற்றுதல். உதாரணமாக :- காலை ஆகாரமான சத்துள்ள இலைக் கஞ்சி உணவு “பாண்” கலாசாரத்தால் அள்ளுண்டு போயுள்ளது.

கிராமியப் பெண்களிடம் சுயமான நிலைப்பாடு இன்மை காரணமாகவும், தமக்கிடையே ஒருங்கிணைப்புத் தன்மை இன்மை காரணமாகவும் இலகுவில் வெளியாரின் செல்வாக்குக்கு உட்படுவதோடு, தமது குழலிலுள்ள வளங்களின் பயன்பாடு குறித்த விழிப்புணர்வு இன்மையாலும் வெளியாரின் வெற்று வாக்குறுதிகளால் கவரப்பட்டு அதன் காரணமாக வெளிப் பிரதேசத்தவர்கள் அந்தப் பயன்பாடுள்ள வளங்களைச் சுரண்டிச் செல்வதற்கு அனுமதித்தல்.

பாரம்பரியமாக மேலாதிக்க மனப்பாங்கு உள்ளவர்கள் கிராமியப் பெண்கள் பொருளாதார பலம் பெறுவதை அனுமதிக்காததாலும், சமூகத்தில் பெண்கள் உயர் தொழில்நுட்பமுடைய வேலைகளைச் செய்வதிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டு இருக்கும் தன்மையாலும் அனேகமான கிராமியப் பெண்களிடம் சுயமான பொருளாதார பலமோ, ஆதனங்களோ இல்லாமை.

பாரம்பரியமாக ஆண்களின் மேலாண்மை காரணமாக பெண்களுடைய குடும்ப வேலைகளில் ஒத்துழைப்பு கொடுக்காமல் பெண்கள் தனித்து விடப்பட்டதால் குழந்தைப் பராமரிப்பு, ஆடை தோய்த்தல், உணவு தயாரித்தல், வீட்டைத் தூய்மைப்படுத்தல், அலங்கரித்தல் போன்றவற்றை பெண்களே கவனிக்க வேண்டும் என்ற வலிமையான கருத்து பாரம்பரியமாக ஆண்களிடையே நிலவுவதால் அவ்வாறான குடும்ப வேலைகளை பகிரந்து கொள்வதில் ஆண்களிடையே பொறுப்பற்ற தன்மை நிலவுவதால் கிராமியப் பெண்கள் கிராம மற்றும் சமூக விடயங்களை அறிந்துகொள்வது தடுக்கப்படுவதோடு, குடும்பம் என்ற எல்லைக்குள் மட்டுமே பெண்களின் அறிவும், திறமைகளும் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

கிராமியப் பெண்களுடைய திறமைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஒத்துழைப்பு இல்லாமையால் அப் பெண்களின் சொந்தத் தேவைகளும், திறமைகளும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் விடுவதோடு, பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் அடிப்படைத் தேவைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

கிராமியப் பெண்கள் தினசரிப் பத்திரிகைகள், வாராந்த, மாதாந்த சஞ்சிகைகள் வாசிப்பதிலிருந்து ஓரங்கட்டப்படுவதனால் தமது அறிவு வளர்ச்சிகளை அறிந்துகொள்ள முடியாத, இயலாத குடும்ப சமைகள் மற்றும் கிராமியப் பெண்களுடைய நீண்டகால அபிவிருத்தியைப் புறக்கணித்து, தமது குறுகிய நலன்களை முதன்மைப்படுத்தி, சிறுவயதில் திருமண வாழ்க்கைக்கு தள்ளிவிடுதல் போன்றவற்றால் பெண்கள் தொடர்ந்தும் கணவனின் மற்றும் ஏனைய ஆண்களின் அடாவடித்தனங்களைச் சகித்துக்கொண்டு இருப்பதோடு, அதனை வெளிப்படுத்துவதற்கு வழிமுறைகள் தெரியாமையால் தற்கொலை மற்றும் பாதிப்புக்குட்படுதல்.

கிராமப்புறங்களில் அதிகரித்துவரும் மக்கள் தொகையால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களைப் பகிரந்து கொள்வதில் போட்டி, முரண்பாடு, பகைமை என்பன ஏற்படுவதோடு,

மேலைத்தேய கலாசாரச் செல்வாக்கினால் கிராமங்களில்

காணப்பட்ட மனிதநேயம், சமூக உணர்வுகள், பழக்கவழக்கங்கள் குறைந்து வருதல்.

முக்கியமான ஒரு விடயம் கிராமியப் பெண்கள் தத்தம் கணவன்மார் நிரந்தரமாக பணம் சம்பாதிக்கும் ஒரு கருவி என்ற மாயைக் கருத்தை மனதில் வைத்திருப்பதனால் கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டு அல்லது இராணுவ அத்துமீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டாலோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணங்களாலோ பணமீட்ட முடியாத நிலையை அடைந்துவிட்டால் வேறு எந்த வருவாயும் இன்றி வறுமையில் உழலுதல். இவ்வாறான வறுமையில் உழலும் கிராமியப் பெண்களுக்கு சமூகத் தேவைகளைக் கையாளும் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த உத்தியோகத்தர்கள் உண்மையான தேவைகளை இனங்கண்டு, பூர்த்தி செய்வதை விடுத்து, போலியான அரைகுறைகளை மாத்திரம் தீர்க்க முயலும் தன்மையும், இதனால் சமூக நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த உத்தியோகத்தர்கள் சமூக, கிராமிய நிலைமைகளை இனங்கண்டு தீர்க்க முயலாது எழுந்தமானமான தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுதல்.

ஓரளவு படித்த கிராமியப் பெண்கள் வேலை பெறுவதற்காக பிரதேச மற்றும் தேசிய அரசியலில் உயர் பதவி வகிப்போர், அரசியல்வாதிகள் ஆகியோரிடம் பெருந்தொகைப் பணத்தை கையூட்டாகக் கொடுக்கும் நிலைமைகள் உருவாகி வருவதோடு, அறியாமையில் உழலும் கிராமியப் பெண்கள் நகர்ப்புறத்

தொழில் கொள்வோரால் ஊழியர் சேமலாபநிதி, மேலதிக வேலைக் கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்படாமலும், அடிப்படைத் தொழிலுரிமைகள் அற்ற நிலையில் வேலைவாங்கப்படுவதோடு, வன்முறைகளுக்கு ட்படுதலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறாக கிராமியப் பெண்கள் அறியாமையாலும், பொருளாதார பலமின்மையாலும் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளும், சுரண்டலும் சமூகத்துக்குரியனவாக அணுகும்போது, அச் சமூகத்தினை மையப்படுத்தி மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை கவனத்தில் கொள்ளுதல் என்பது சமூக நிறுவனங்களின் கவனத்தினையும் அதன் பக்குவத்தினையும் வேண்டி நிற்கும் விடயமாகும். இவ்வாறான நிலைமைகளை அடிப்படையாக வைத்து எமது மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்களின் குடும்ப மற்றும் சமூக நிலைமைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அப் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் குடும்ப வறுமை, வேலையின்மை, குடும்ப அங்கத்தவர்களின் இழப்புக்கள் காரணமாக பெண்கள் உதாரணமாக இளம் தாய்மார் குடும்பத்தில் கூடுதல் பொறுப்புக்களை சுமக்க வேண்டி வருதல், கீழுழைப்பு போன்றவை கிராமியப் பெண்களுக்கு அன்றாட அனுபவமாகவேயுள்ளது.

மேலும் எமது நாட்டில் உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் அனைவரும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதிலும் மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்களின் நிலை மிகவும் மோசமாகவேயுள்ளது. குறிப்பாக தமிழ் கிராமப் பெண்களின் நிலை மோசமானதும், வேதனைக்குரியதுமாகும். அதிலும் விசேடமாக எல்லைப்புற கிராமங்களைச் சேர்ந்த பெண்களின் நிலை மிகவும் அவதிக்குள்ளாகியுள்ளது. இவர்களில் அனேகமான தமிழ்ப் பெண்கள் யுத்தத்தால் கணவனை இழந்தவர்களாகவும், கைது செய்தல், காணாமல் போதல், மற்றும் குடும்ப அங்கத்தவர்களின் இழப்புக்கள், அங்கவீனம், காயத்திற்கு உள்ளாமை, உளநிலை பாதிப்படைதல், கல்வி கற்க முடியாத நிலைமை, தற்கொலை, மரணம் போன்றவற்றோடு தமிழ்ப் பெண்கள் இராணுவத்தினரின் பாலியல் துன்புறுத்தல்களுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு மிகவும் அல்லல் உற்ற நிலையில் உள்ளனர். இவ்வாறான நிலைமைகளிலும் அனேக பெண்கள் உள்ளூரில் கூலிவேலை செய்து குடும்ப சமையை சுமப்பவர்களாகவும், யுத்த காரணங்களால் தாயை அல்லது தந்தையை இழந்து குடும்ப பாரத்தை ஏற்றுள்ள பெண்களாகவும், யுத்த அத்துமீறல்களால் தமது உடைமைகளை இழந்து இடம்பெயர்ந்த பெண்களாகவும், அத்தோடு வறுமை காரணமாக தினமும் துன்பப்படும் பெண்களாகவும், கூலிவேலை செய்து குடும்பத்தைக் கொண்டு நடாத்த முடியாத பெண்களாகவும் மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்களின் நிலை காணப்படுகின்றது.

இவற்றையெல்லாம்விட உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் மட்டக்களப்பு கிராமியப் பெண்கள் தமது சொந்த இடங்களில் தொழில் செய்ய முடியாத நிலைமையும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்களால் கடல்வளப் பகுதிகளும், விளை நிலங்களும் எல்லைப்படுத்தப்பட்டு பொது மக்களுக்கு தடை செய்யப்பட்டு இருப்பதனாலும் பிரதான

தொழில்களான கிராமிய விவசாயம் செய்கை பண்ணப்படாமல் வளப்பற்றாக்குறை ஏற்படுவதாலும் செய்கை பண்ணப்படுவது குறைவாக இருப்பதனாலும் மீன்பிடிப்பது மட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதனாலும் சுய தொழில் வாய்ப்புக்கள் இல்லாமையும் அதற்கான வளப்பற்றாக்குறையும் இன்று கூடுதலான கிராமப் பெண்களை வறுமையின் பிடிக்குள் அகப்படுத்தியுள்ளது. இன்று கூடுதலான கிராமியப் பெண்கள் அடிப்படை உணவுத் தேவையைத் தானும் பூர்த்தி செய்ய முடியாத பொருளாதாரப் பற்றாக்குறையுள்ளவர்களாகவே எம் சமூகத்தில் அவதியுறுகின்றனர். இவ்வாறு அவதியுறும் பெண்களின் உழைப்பு சக்தியின் உன்னத ஆற்றல் கௌரவிக்கப்படாமையால் மூலதன ஆதிக்கத்தை திணிக்க முயல்வோரால் நடாத்தப்படும் அந்நிய முகவர் நிறுவனங்களும், ஏனைய அமைப்புக்களும் மிகவும் உரமான உழைப்பாளிகளான உயிர்த்துடிப்புள்ள கிராமியப் பெண்களை பணவலிமைக்கு சேவையாற்றுவதற்காக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பும் புது அவலம் எமது சமூகத்தில் உருவாகியுள்ளது.

இந்த நவீன தோற்றப்பாட்டின் காரணமாக மேற்கூறிய நிலைமைகளால் வறுமையில் உழலும் கிராமிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இளம்பெண்கள் அந்நிய நாடுகளுக்கு செல்வது தற்போது எமது சமூகத்தில் அதிகரித்து செல்வதையும், அவ்வாறு செல்லும் கிராமியப் பெண்களின் உழைப்பு அவர்களின் பிரதேச, சமூக அபிவிருத்தியிலிருந்து விலகிச் செல்வதோடு அப் பெண்கள் தாம் செல்லும் நாடுகளின் கலாசார செல்வாக்குக்கு உட்பட்டு தமது கிராமிய சூழலுக்கு பொருத்தமற்ற புதிய நவீன தொழில்நுட்ப மோகத்தால் கிராமிய சூழலில் புதிய புதிய அவலங்களைத் தோற்றுவிப்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

கிராமியப் பெண்களின் பொருளாதார நிலைமைகளைக் கவனத்தில் கொண்டு இவ்வாறான அவலங்களை குறைக்கும் பொருட்டு சமூகத்தை நிருவகிக்கும் அனைத்து நிறுவனங்களும் சமூக மேம்பாட்டுக்கும் கிராமிய பொருளாதாரச் செழிப்புக்கும் கடுமையாக உழைக்கும் பெண்களின் உரிமைகளை அங்கீகரித்து அவர்களுக்கு பொருளாதார மேம்பாடு அடையக்கூடிய சமூக அந்தஸ்தையும் கௌரவத்தையும் வழங்க முன்வருவதோடு அதிகரித்துவரும் அவலங்களைக் குறைப்பதற்கும் செயற்பாடுகளை வகுத்துக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

மேலும் பாரம்பரிய எண்ணக்கருக்களில் இருந்து கிராமியப் பெண்களை விழிப்புணர்வுட்டி கிராமிய பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பயிற்சி அளித்தல், விழிப்புணர்வுட்டல், சேமிப்பு போன்றவற்றை ஊக்கப்படுத்தியும் பாரம்பரிய உற்பத்தி முறைகள் பற்றிய கருத்தினையும் பெண்கள் மத்தியில் ஊட்ட வேண்டிய விசேட தேவையும் கவனம் செலுத்த வேண்டிய விடயமாக உள்ளது.

எனவே தற்போது கிராமப்புறங்களில் நிலவும் சமூக யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டு கிராமியப் பெண்களின் சமூக அந்தஸ்தையும் பொருளாதார சுதந்திரத்தையும் வழங்குவதற்கு அனைவரும் அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவதோடு ஊக்குவிப்பும் உற்சாகமும் கொடுக்க வேண்டியவர்களாகவும் செயற்பட வேண்டும். ஆண்டாண்டு

காலமாக சமூகத்தில் இருந்து வரும் நடைமுறையானது குடும்ப பொறுப்புக் களை சுமக்க வேண்டியவர்கள் பெண்களே என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்து வருவதனால் ஆண்கள் குடும்ப பொறுப்பையும் பராமரிப்பையும் மேற்கொள்வது தமது சமூக பால்நிலைரீதியான மேலாண்மைக்கு பொருத்தமற்றது என கருதுகின்றனர். இந்த பொறுப்பற்ற, பொருத்தமற்ற, யதார்த்தமற்ற கற்பனை காரணமாக கிராமிய குடும்பங்களிலும், சமூகத்திலும் புதிய புதிய அவலங்கள் உருவாகின்றது. எனவே ஆண்கள் உருவாகி வளர்ந்துகொண்டு வரும் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டு தமது சமூக பால்நிலைப்பட்ட மேலாண்மைக் கருத்துக்களைத் தவிர்த்து நடைமுறைக்கு சாத்தியமான நிலைப்பாடுகளை மேற்கொள்வார்களானால் கிராமியப் பெண்களின் குடும்பமற்றும் சமூக அவலங்களைத் தவிர்த்து அவர்களை மேம்பாடான பொருளாதார வலிமையுடைய வர்களாக வாழ வைக்கலாம்.

எனவே இவ்வாறான ஓர் மேம்பட்ட புதிய சமூக சூழல் புதிய செயற்பாட்டின் விளைவாக எதிர்காலத்தில் உருவாகுவதற்கு சமூக மாற்றங்களுக்காக செயற்படும் தனிநபர்களும், நிறுவனங்களும் ஒத்துழைப்பும், உறுதியும் வழங்கும் போது கிராமியப் பெண்கள் பொருளாதார மேம்பாடு பெறுவார்கள் என எதிர்பார்ப்பதில் என்ன தவறு இருக்கின்றது.

தில்லை-ஜெ.

மாணுடம் தேடி...

நாங்கள் கள்ளப் பற்றை வழியே
 மாணுடத்தை துள்ளியோடி
 மனிதனிடம் கேட்டே பள்ளி போன
 களைத்துப் போயிருக்கின்றோம். பழைய நினைவுகளுக்காய் - நாம்
 படையெடுத்திருக்கிறோம்.

பிஞ்சுகள் உணவோடு
 பஞ்சுகளாக உணர்வுகளையும்
 பொசுக்கப்பட்ட... உண்டவர்கள் நாம்
 இளைஞர்கள் உடை உரிந்த போதும்
 இதயமின்றி உரிமைக்காய்
 இம்சிக்கப்பட்ட... உயிர் கொடுத்தவர்கள்

தேவதைகள் இன்றும்
 சப்தங்களின்றி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறோம்
 சா வதைக்குள்ளான... மாணுடத்தை நோக்கி
 எம் யார் சொன்னது - நாம்
 களைத்து விட்டதாய்.

சாத்திர வீடுகளில் விதைத்த பயிர்
 சாத்தான்கள் மட்டுமே விளைவு
 சம்பந்திகளான... விடுதலிக்கும் வரை
 களைத்துப் போகாது.

அந்த அந்தோ தெரிகிறது
 இருண்ட யுகத்திலும் நம்
 மருண்டு விடாமல் உடைத்துப் போட்ட உரிமை
 திரண்டிருக்கிறோம் நம்
 மாணுடத்தைத் தேடி. கிடைக்கும் நாள்

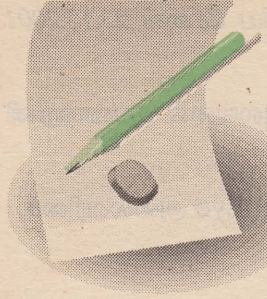
எம் சம்பிரதாயங்களோடு
 சொந்த மண்ணில் சமாதான தேவதை
 பந்தங்களோடு சஞ்சரிக்கிறாள் - நம்
 கெந்தி விளையாடிய சந்தியிலே, தேசம் மீது.
 சாய்ந்து நிற்கும் மறைந்திருந்த
 சரித்திர நாளுக்காய் - நாம் மானுடம்
 சபதம் எடுத்திருக்கிறோம். மார் தட்டியது - தான்
 மரணிக்க வில்லையென்று.

பாத்திமா சியானா, பிரதான வீதி, மட்டக்களப்பு.

“விடு என்னை...”

விடு என்னை ஒரு
 வண்ணத்துப் பூச்சியாய்
 பறக்கவிடு
 உன்னாலான ஆணிகள்
 என் உடலில்
 உயிர் உறையும் பிரதேசம்
 ஒதுக்கி
 அறையப்படுகின்றன
 அதீத கவனத் தேக்கத்தோடு.
 இறகும் நானும்
 தடிக்கும் படபடப்பை
 நீ உணர்வதாயில்லை.
 என் சொந்தங்கள்
 விரைந்து விலகையிலே
 நான் மிதந்தேன்
 பூக்கனவுகளிலும்
 வெற்றுவளிப் பரப்புகளிலும்
 இது எனது தேசமென.
 சிறைப்பட்டேன்
 சுதந்திரம் வேண்டி
 கால்களும் இறகும்
 சிதைவதற்ற கவனத்தோடான
 தப்பித்தல் எத்தனங்களில்
 தோற்றேன்.
 இன்று
 அவை முறிந்திருப்பினும்
 முயன்றிருக்கலாம்
 எனும் மனமெனது.
 பறக்கவே பிறந்த
 உணர்வுகளெனது.
 உணர்.
 மரணம் என்னை
 இறுக அணைக்க முன்
 விடு என்னை!
 பறக்க ஆசையறுகின்றேன்.

ச.சாரங்கா
 சங்கத்தானை

மட்டக்களப்பில்

திருமறைக் கலாமன்றம்

- 28.07.2001 மட்டக்களப்பு கிளை ஆரம்பம்.
- 14.09.2001 தமிழ் விழா. கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் நச்சுப் பொய்கை வடமோடி நாட்டுக்கூத்தை மேடைஏற்றியமை.
- 15.09.2001 கொழும்பு புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் பல்லினக் கலைஞர்களோடு இணைந்து எமது மன்ற அங்கத்தவர்களும் அசோகா நாடகத்தில் பங்கு கொண்டது.
- 16.09.2001 கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற "உலக மயமாக்குதலில் தமிழ் கலாசாரம்" கருத்தரங்கில் எமது மன்றத்தைச் சேர்ந்த திரு.ஆ.கந்தசாமி பங்காளர்களில் ஒருவராக கலந்துகொண்டது.
பிற்பகல் நிகழ்ச்சிகளில் "எங்கே போகிறோம்" கவி அரங்கில் எமது மன்றத்தைச் சேர்ந்த திக்கவயல் தர்மகுலசிங்கம் பங்காளர்களில் ஒருவராக கலந்துகொண்டது.
- 07.10.2001 மன்ற ஆதரவில் "மார்க்கலியம்" நூல் வெளியீடு மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை மண்டபம்.
- 12.10.2001 மட்/வின்சென்ட் உயர்தர தேசிய பாடசாலை மண்டபத்தில், C.P.ஹரிச்சந்திரன் தலைமையில் 'சிறுவர் குதூகலம்' சிறுவர் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.
- 14.10.2001 இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தேசிய சேவையின் விசேட நேரடி ஒலிபரப்பில் தீபாவளி சிறப்பு நிகழ்ச்சியில் மன்றக் கவிஞர்கள் பங்குபற்றியமை.
- 20.10.2001 மட்/தேவநாயகம் மண்டபத்தில் "கலைமகள் விழா" கவியரங்கம் - என்ன தான் முடிவு.
நாட்டிய நாடகம் - "சக்தியின் மகிமைகள்"
வில்லிசை "ஒரு குடும்பம் படம் பார்க்கிறது"
சிறுவர் நாடகம் - யார் நல்ல நண்பன்.
கிராமிய நடனம்.
வாத்திய விருந்து - கிற்றார் இசை
நாடகம் - "ஊரான ஊர் இழந்தோம்"
- 11.11.2001 மன்றத்தின் ஆதரவில் கவிஞர் T.L.ஜிவ்ர்கான் எழுதிய "மௌன தேசம்" கவிதை நூல் வெளியீடு.
காத்தான்குடி/ஹிஸ்புல்லாஹ் கலாசார மண்டபம்.
- 18.11.2001 தீபாவளி விசேட கவியரங்கு.
"காட்டு காட்டு வழியைக் காட்டு" மட்டக்களப்பு சார்ள்ஸ் மண்டபம்
- 25.11.2001 இலங்கை வானொலி தமிழ் தேசிய சேவை புதிய உலகம் கத்தோலிக்க வானொலி நிகழ்ச்சிக்கு அனுசரணை வழங்கி நாடாத்திய ஒலிப்பதிவு.
ஒலிபரப்பு 25.12.2001 காலம் 10.00 மணி.

- 10.12.2001 மன்றத்து கலைஞர்கள் பங்குபற்றிய புதிய உலகம் கத்தோலிக்க கிறிஸ்மஸ் நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவு. ஒளிபரப்பு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ் தேசிய சேவை 23.12.2001 இரவு 7.00 மணி.
- 13.12.2001 'நத்தார் நாதங்கள்' கிறிஸ்மஸ் விசேட சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஒளிப்பதிவு. இலங்கை ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபன கலையகம் இல.3.
- 25.12.2001 ஒளிபரப்பு கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று மாலை 3.00 மணிக்கு ரூபவாஹினி Eye அலைவரிசை.
- 06.01.2002 வானொலி நாடகம் ஒலிப்பதிவு.
- 14.01.2002 இலங்கை வானொலி தமிழ் சேவை பொங்கல் விசேட நேரடி ஒளிபரப்பில் கவிதை + நாட்டுப்பாடல்கள். மன்றத்து கலைஞர்கள் பங்குகொண்டது.
- 02.02.2002 மட்/தேவநாயகம் கலைஅரங்கில் "கலைப்பொங்கல்" பெண்கள் பாரம்பரியமற்ற தொழில்களில் ஈடுபடுவது இன்றைய நிலையில் ஏற்படையதா? இல்லையா? விவாதமேடை + இசை நிகழ்ச்சி. கும்மி நடனம் + பின்னல் கோலாட்டம். நாட்டுக்கூத்து "சயந்தனின் சபதம்" (இந் நிகழ்ச்சிகளில் எமது இயக்குனர் நீ.மரிய சேவியர் அடிகளாரும் தமது குழுவினரோடு கலந்துகொண்டார்)
- 23.03.2002 கொழும்பு திருமறைக் கலாமன்றத்தோடு மட்டக்களப்பு திருமறைக் கலாமன்றமும் இணைந்து மட்டக்களப்பு இருதயபுரம் இருதயநாதர் ஆலய அரங்கில் "அமைதிக்களம்" (தவக்கால ஆற்றுக்கை) மேடை ஏற்றப்பட்டது. இதில் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட கொழும்பு அங்கத்தினர்கள் பங்குபற்றினர்.
- 19.04.2002 கொழும்பு பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் கலைப்பாலம் 2002 "நாம் ஒரே குடும்பம்" என்ற நிகழ்வில் பல்லினக் கலைஞர்களோடு இணைந்து எமது மன்ற கலைஞர்கள் 15 பேர் "தர்சனா" வார்த்தைகளற்ற நாடக நிகழ்வில் பங்குகொண்டனர். எமது மன்ற ஆண் + பெண் நடனக் கலைஞர்களின் மீனவ நடனம் சிறப்பு நிகழ்ச்சி.
- 21.04.2002 மட்டக்களப்பு எகெட் நிறுவன அனுசரணையில் மட்/தாண்டவன் வெளி காணிக்கை மாதா ஆலய அரங்கில், இலங்கையில் உள்ள அனைத்து திருமறைக் கலாமன்ற பல்லினக் கலைஞர்கள் பங்குகொண்ட நாம் ஒரே குடும்பம் கலைப்பால தர்சனா நிகழ்வு. ஆண் + பெண் கலைஞர்கள் பங்குகொண்ட "மீனவ நடனம்".
- 31.05.2002 மட்/காத்தான்குடி ஹிஸ்புல்லா கலாசார மண்டபத்தில் "இன ஐக்கிய மீலாத் விழா". காலை மாணவர் அரங்கு. மாலை திறந்த அரங்கு. இந் நிகழ்ச்சிகளில் மூவின மக்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.
- 21.06.2002 தேசிய கத்தோலிக்க சமூகத் தொடர்பு ஆணைக்குழுவினால் பதுளை நகர மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சர்வதேச சமூகத் தொடர்புகள் தின விழாவில் எமது நடனக் குழுவினரின் நடன நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது.
- 28.07.2002 மன்றம் ஆரம்பித்த ஒரு வருட நிறைவு. மட்/அருள் ஒளி இல்ல மண்டபத்தில் அங்கத்தவர்கள் குடும்பத்தார் இணைந்து கலந்துகொண்ட பரஸ்பரம் சந்திப்பு + விருந்தோம்பல்.

சி.பி.ஹரிச்சந்திரன்
செயலாளர்,
திருமறைக் கலாமன்றம்,
மட்டக்களப்பு.

பண்டைய மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் ஆதித்திராவிடின் பெருங்கற்கால கலாசாரம்

க.தங்கேஸ்வரி
பீர (தொல்) சிறப்பு

பெருங்கற்காலம் அறிமுகம்

மனித தோற்றமும், அவனது ஆரம்பகால நடைமுறைகளும், வாழ்க்கை முறையும் கற்காலத்திலே (stone age) தோற்றம் பெற்றன. கற்காலத்தை பழைய கற்காலம் (old stone age), இடைக்கற்காலம் (Mesolithic), புதிய கற்காலம் (Neolithic), பெருங்கற்காலம் (megalithic) எனப் பகுத்து, ஆராய்வது ஆய்வாளர்களது மரபு. இவற்றிலே முதல் மூன்றும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியாகும். எனவே அது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் (Pre history period) எனப்படும். இடையில் காணப்படுவது வரலாற்று இடைக்காலம் (Proto history period) ஆகும். கடைசியாக உள்ளது எழுத்தாரங்களோடு காணப்படும் வரலாற்றுக் காலமாகும் (Historic period).

புதிய கற்காலத்திற்கும், வரலாற்றுக் காலப்பகுதிக்கும் இடையே உலோக காலமும் (Bronze age), பெருங்கற்காலமும் (megalithic) தொடர்ச்சியாகக் காணப்படுகின்றன. பெருங்கற்காலம் எனப்படும் காலப்பகுதியானது ஈழத்தில் மட்டுமல்ல உலகம் முழுவதும் நாகரீகம் ஏற்பட்ட காலப்பகுதியாகும். கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலாய்வுகளும் (exploration), அகழ்வாராய்ச்சிகளும் (excavations) பெருங்கற்கால நாகரீகத்தின் உண்மைகளை உலகறியத் தந்தன.

பெருங்கற்காலம் என்றால் என்ன?

இந்த பெருங்கற்கால கலாசாரம் என்றால் என்ன என்பதை நோக்கினால் அது பெரிய கற்களைக் கொண்டு ஈமச்சின்னங்களை அமைத்த காலப்பகுதி எனலாம்.

இக்கலாசாரத்தின் முக்கிய தன்மைகள் வருமாறு.

- (அ) மக்கட்குடியிருப்புகள்.
- (ஆ) ஈமச்சின்னங்கள்
- (இ) வயல்களும், பயிரிடலும்
- (ஈ) குளங்கள்

இவை ஒருங்கே அமையப்பெற்றுக் காணப்பட்டன.

(பண்டைய தமிழகம். சி.க.சிறீரம்பலம், 1981. திருநெல்வேலி பக்.114) பெருங்கற்காலத்தின் இம் முக்கிய பண்புகளை வெளிப்படுத்துவதாக எமக்குக் கிடைக்கும் எச்சங்கள் சில வருமாறு.

- (1) பெரிய கற்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பெற்ற ஈமச்சின்னங்கள்.
- (2) இறந்தோர் உடலை இட்டு, அடக்கம் செய்த பெரிய தாழிகள்.
- (3) இத் தாழிகள் கறுப்பு-சிவப்பு மட்பாண்ட வகையைச் சேர்ந்தன.
- (4) இறந்தோர் உடலுடன் அத் தாழிகளில் காணப்பட்ட இரும்பு, வேறு உலோகப் பொருட்கள், மணிகள் போன்றன.

நிப்பாசன முறையும், பெருங்கற்காலமும்

மழை நீரை குளங்களில் தேக்கி வைத்து, அதனை வயல்களுக்கு பாய்ச்சி பயிரிடும் வழக்கம் பெருங்கற்காலத்திலே முக்கியம் பெற்றது. இவ்விதம் ஏற்பட்ட பயிர்ச் செழிப்பின் காரணமாக பொருட்கள் உற்பத்தி, மட்பாண்டங்கள், உலோகப் பொருட்கள், மணிவகைகள் போன்றனவும் உருவாக்கப் பெற்றன.

குழுக்களின் தோற்றமும், அரசுகளும்

பல குழுக்களாக மக்கள் கூடி வாழும் வாழ்வு ஏற்படத் தொடங்கியது. இத்தகைய குழு முறையானது சிற்றரசுகளாக உருவெடுத்து, அரசுகள் தோற்றம் பெறவும் இந்த பெருங்கற்கால நாகரீகமே வழிவகுத்தது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் வரலாற்றுக்கால வளர்ச்சிக்கும், பேரரசுகள் எழுவதற்கும் பெருங்கற்காலமே அடிப்படையாக அமைந்தது எனலாம்.

இகோடுகளும், ஈமச்சின்னங்களும்

பொதுவாக இறந்தோரைப் புதைக்கும் வழக்கம் புதிய கற்காலப்பகுதியிலே ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்கு முந்திய இடைக்கற்காலம், பழைய கற்காலம் என்பவற்றிலே எவ்விதம் புதைத்தார்கள் என்பதற்கு தெளிவான ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் பெருங்கற்கால இகோடுகளும், ஈமத்தாழிகளும் எவ்விதம் இறந்தோர் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது என்பதை மட்டுமல்ல, அக்காலத்து மேலும் பல்வேறு அம்சங்களையும் உலகிற்குத் தெளிவாகத் தந்தது. (நாகரீகமடைந்த இப்பெருங்கற்கால பண்பாடானது சிரியா, சைபிரஸ், பாலஸ்தீனம், ஸ்பெயின், இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜோர்மனி, வடஇந்தியா, தென்இந்தியா, ஈழம் போன்ற பல இடங்களிலும் பரவலாகக் காணப்பட்டுள்ளன)

குறிப்பிடத்தக்கது. பெருங்கற்கால மக்கள் வாழ்க்கையில் வசிப்பிடங்களை அமைப்பதிலும் பார்க்க ஈமச்சின்னங்களை பெரிதாக அமைப்பதிலே அதிக அக்கறை காட்டியுள்ளனர். (பண்டைய தமிழகம் சி.க.சிற்றம்பலம் - 1991 - பக் 114. திருநெல்வேலி)

வழிபாடு

புதிய கற்கால வழிபாடுகளான ஒருதலை, இருதலை, முத்தலை, சூல வழிபாடுகளில் ஒருதலைச்சூல வழிபாடானது முருக வழிபாட்டுடனும், முத்தலைச் சூல வழிபாடானது கொற்றவை, தூக்கை, சிவன் என வளர்ந்து ஆண், பெண் வழிபாடுகள் இணைப்பு ஏற்படுகிறது. இது உற்பத்தி இனப்பெருக்கம் முக்கியமானது எனக் கருதப்பட்டது.

ஈழமும், பெருங்கற்கால கலாசாரமும்

ஈழத்திலே பெருங்கற்கால பண்பாடானது வடக்கே - கந்தரோடை, ஆனைக் கோட்டை, மாந்தை, பொன்பரிப்பு (புத்தளம்), கொல்லன் கனத்தை போன்ற இடங்களிலும், மத்திய மாகாணத்திலே மிகுந்தலை, அனுராதபுரம் போன்ற இடங்களிலும், மாத்தளையிலே இபன்கட்டுவிலும், கிழக்குப் பகுதியிலே பண்டு மாகம் எனப்பட்ட திசமறகம், மற்றும் கதிரவெளி உகந்தை, தப்போவ போன்ற இடங்களிலும் காணப்பட்டுள்ளன. மேலும் தென் கிழக்குப் பகுதியிலே காணப்பட்ட துறைமுகங்களான பெந்தோட்ட, ஜின்தோட்ட, களுத்துறை, வெலிகம, மாத்தறை போன்றனவும் பெருங்கற்கால குடியிருப்புக்கள் காணப்பட்ட இடங்களென ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பொதுவாக தீவு முழுவதுமே பரந்து காணப்பட்ட இந் நாகரீகம் தென் இந்தியாவுடன் நெருங்கிய தொடர்பு உடையது என்பதையும் ஆய்வுகள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

1970இல் கனடிய பல்கலைக்கழக பேராசிரியரான விமலா பெக்ளே (Vimala Begley) தலைமையில் கந்தரோடையில் நடைபெற்ற ஆய்வுகள் மேலும் பல உண்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்தன. இங்கு காணப்பட்ட மூன்று படைகளில் (Layers) இருந்து பெருங்கற்காலம் பற்றிய பல உண்மைகளும் வெளிவந்தன.

இங்கு காணப்பட்ட குடியேற்றம் பெருங்கற்காலத்துடன் தான் ஆரம்பமாகிறது என்பன போன்ற உண்மைகள் தெளிவாக்கப்பட்டன. அடுத்த படையிலே கிடைக்கப்பெற்ற மட்பாண்டங்கள் போன்றனவற்றின் மூலம் தொடர்ந்து வந்த வரலாற்றுக்காலம் பற்றிய தகவல்களும் அறியக் கூடியதாக இருந்தது. இவை அனைத்தும் தென் இந்திய இரும்புக்காலத்தை ஒத்தவை என இவ்வாய்வுகள் தெளிவாகக் காட்டின.

பொன்பரிப்பு எச்சங்கள்

இதே ஆய்வுக் குழுவினர் 1956இல் பொன்பரிப்பிலே தொல்பொருளியல் திணைக்கள மூலம் மேற்கொண்ட ஆய்விலே பல தாழிகளைக் கண்டுபிடித்தனர். 3' உயரம் கொண்ட இத்தாழிகள் இறந்தோரைப் புதைக்கும் சவப்பெட்டிகள் எனவும் அறியப்பட்டது. "தாழிக்காடு" எனப்படும் இவ்விடத்திலே சுமார் 8000க்கும் மேற்பட்ட தாழிகள் காணப்பட்டன. இங்கு 10000-12000 வரையிலான மக்கட் கூட்டம் வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமெனவும் அறிய முடிந்தது.

பிற எச்சங்கள்

1980, 1990களில் அனுராதபுரத்திலே கேம்ரியன் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் அல்சின், கணிகம் (Alchin, Coningham) போன்றோரால் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மாந்தையில் ஜோன் காஸ்வெல் (John Carswell) தலைமையிலும், ஈழத்தின் மேலும் பல இடங்களிலும் குறிப்பாக கந்தரோடை, ஆனைக்கோட்டை போன்ற இடங்களிலும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1990இல் ஆனைக்கோட்டை ரகுபதியினாலும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, மேலும் பல உண்மைகள் வெளிக்கொணரப்பட்டன.

தென்பகுதி ஆய்வுகள்

ஈழத்தின் தென்பகுதியிலும், தென்கிழக்குப் பகுதியிலும் இதேபோன்ற பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பரீஸ் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியரான கோப்பியவாட்சி என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்விலே தெதுறு ஓயா, களுத்துறை, ஜின்தோட்ட, வெலிகம போன்ற துறைமுகங்கள் பெருங்கற்கால குடியேற்ற மக்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் என்பது தெளிவாக்கப்பட்டது. மேலும் இங்கு கிடைக்கப்பெற்ற கறுப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், பிராமி எழுத்துக்கள் பொறித்த முத்திரைகள், நாணயங்கள், மணிகள் போன்றன தென் இந்திய எச்சங்களை ஒத்தவையாகக் காணப்பட்டன. கலாநிதி சிரான் டெரனியகல போன்ற தொல்பொருளியலாளர்களாலும் மேலும் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள் மூலம் பெருங்கற்கால உண்மைகள் பற்றிய விளக்கங்கள் கிடைத்தன.

கிழக்குப் பிரதேசத்தின் பெருங்கற்கால கலாசாரம்

ஈழத்தின் பல இடங்களிலும் காணப்பட்ட பெருங்கற்கால சின்னங்கள் பெரும்பாலும் தென் இந்தியாவின் எச்சங்களை ஒத்தனவாகவே காணப்பட்டன. தென்னகத்து பெருங்கற்கால சின்னங்களை அல்சின் என்பவர் ஆறு பெரும் பிரிவுகளாக வகுத்துள்ளார். இந்திய தொல்பொருளியலாளரான தீக்சிற் அவர்களும் இவற்றை

கல்மேசைகள் (Dolmen grave)

குடை வரைக் குகைகள் (Rock cut cave)

குத்துக்கற்கள் (menhir)

தொப்பிக்கற்கள் ()

குடைக் கற்கள் (umbrella stone)

கல்லறைகள் (cist grave)

என ஆறாக வகுத்துள்ளார். இதனுள் மேலும் உப பிரிவுகளையும் இவர் வகுத்துள்ளார். இத்தகைய பெருங்கற்கால சின்னங்கள் தமிழகம், கேரளம், கர்நாடகா, சேலம், கோயம்புத்தூர், ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரா போன்ற பிரதேசங்களில் பெருமளவு காணப்பட்டன. இவைகள் போன்றே ஈழத்திலும் குறிப்பாக கிழக்குப் பிரதேசத்திலும் காணப்பட்டன. இவற்றில் அனேகமான இடங்கள் கேரளப்பகுதி என்பதும், கிழக்கு மாகாணத்திற்கும் கேரள மாநிலத்திற்கும் உள்ள தொடர்பும் நோக்கற்பாலது.

**கிழக்கிலே பெருங்கற்கால சின்னங்கள்
காண்படுமிடங்கள்**

கதிரவெளி எச்சங்கள்

மட்டகளப்பு மாவட்டத்திலே வாகரைப் பிரதேசத்தில் கதிரவெளி என்னுமிடத்தில் பெருங்கற்கால சின்னங்களின் கற்சலாகைகளும், தொப்பிக் கற்களும் காணப்பட்டன. இவ்விடம் குரங்கு படை எடுத்த வேம்பு எனப்பட்டது. தென் இந்தியாவில் கேரளம், புதுக்கோட்டையில் இவ்விரு காடுகள் "குரங்குப்பாடை", "குரங்குப்பட்டடை" எனக் குறிப்பிடும் வழக்கம் காணப்பட்டுள்ளது. குரங்குப் பட்டடை என்ற சொல் இறந்தோர்க்கு தரையின் கீழ் படுக்கை என்ற பொருளைக் கொண்டது. இது பின்னர் குரங்குப்பட்டடை அல்லது குரங்குப்பட்டடை என திரிபுபடலாயிற்று.

இத்தகைய கற்சலாகைகள் காணப்படுமிடங்கள் நிலத்துள்ளே ஈமத்தாழிகளையும், வெளியே தொப்பிக்கல், குடைக்கல், கல் வட்டங்கள் போன்றவற்றையும் கொண்டனவாகும். கேரளத்திலே இத்தகைய குடைவரைக் குகைகள் அனேகம் காணப்பட்டன. அவை மத்திய கிழக்கிலே பாஸஸ்தீனத்தில் காணப்பட்டவை போன்ற அமைப்பை உடையன. இவை மத்திய கிழக்குடன் இருந்த வணிகத் தொடர்பை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

தமிழக-ஈழ-கேரள கால ஒற்றுமை

ஈழத்திலே காணப்பட்ட இடைக்கற்கால, புதிய கற்கால கருவிகள் குவாட்ஸ் (Quartz) கற்களினாலானவை. இக் கற்களினாலான திருகை, அம்மி, குளவி போன்றனவும், மட்பாண்டங்களும் பலாங்கொடை, சப்பிரகமுவு, பெலன்வண்டிபலாசா போன்ற இடங்களில் அதிகம் காணப்பட்டன. இவை அனைத்தும் தமிழக, ஆந்திர, கர்நாடக, கேரள காலத்தைச் சேர்ந்தவை என ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. ஆகவே இடைக்கற்காலம், புதிய கற்காலம், பெருங்கற்காலம் என்பன ஈழம், தமிழகம், கேரளம் ஆகிய இடங்களில் ஒரே காலப்பகுதியிலே காணப்பட்டன என்பது இவ்வாய்வுகள் மூலம் தெளிவாகிறது.

பழகாமம் - நடுகல் எச்சங்கள்

கேரளத்திலே காணப்பட்ட இன்னோர் வகையான புதைகுழிக்கல் குத்துக்கல், நடுகல் என்பனவாகும். இறந்தோரை புதைத்த பின்பு அதன்மேல் இறந்தோர் நினைவாக இத்தகைய கற்களை நடுவதாகும். அக் கல்லிலே இறந்தோர் பெயர், சித்திரம் போன்றன பொறிக்கப்படும். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே பழகாமம் என்னுமிடம் பழம்பெருமை வாய்ந்த ஓரிடமாகும். இது ஆதியில் வேடர் குடியிருப்புக்கள் காணப்பட்ட ஓரிடமாகும். இங்குள்ள திரௌபதி அம்மன் கோயில் அயலிலே பல நடுகற்கள் (Hero stone) காணப்படுகின்றன. இவை வீர வழிபாட்டில் ஏற்பட்ட நினைவுச் சின்னங்களாகவும், அதன் நிமித்தம் உருவாக்கப்பட்ட கோயிலாகவுமே கருதமுடியும்.

இக் கோயிலில் காணப்படும் மரச்சிலைகளும், வழிபாட்டு முறைகளும், வெறியாட்டும், பலிஇடலும் சங்ககாலத்தில் நிலவிய பெருங்கற்கால கலாசாரத்தின் வழிபாட்டு முறையின் தொடர்ச்சி என்றே கருதக்கூடியதாக உள்ளது.

கேரளம், மறவர்களையும், போர்வீரர்களையும் கொண்ட இடம். ஆழ்நிறை வைத்திருப்போர் அதிகம் வாழ்விடமுமாகும். பழகாமப் பிரதேசம் இத்தகைய சுற்றாடலையும், கலாசாரத்தையுமே கொண்டது என்பதில் ஐயமில்லை. மட்டக்களப்பிலே காணப்படும் பண்பாடுகளும், பழக்கவழக்கங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும் கேரளப் பண்பாட்டை ஒத்தவை என்பது பல்வேறு விடயங்களால் நிரூபணமாகிறது. ஆகவே வேடர் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியத்துடன் விளங்கிய இவ்விடம் பின்பு பெருங்கற்கால பண்பாட்டின் தாக்கத்திற்கு உட்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

உகந்தை ஹரபரண ஆகிய இடங்களில் கிடைக்கப்பெற்ற இத்தகைய பொருட்கள், இடுகாடுகள் போன்றன பெருங்கற்கால கலாசாரத்தைச் சேர்ந்தன எனக் கருதப்படுகிறது. அதேபோன்று மலிகம்பிட்டியிலும், குருகல்லின்னவிலும் கற்சவப்பெட்டிகள் காணப்பட்டன. கதிரவெளியிலிருந்து தொடங்கும் இந் நாகரீகம் கதிரவெளி, பழகாமம், உகந்தை, திசமறகம வரை பரவியிருந்ததையே இது காட்டுகிறது. உகந்தை, திசமறகம ஆகிய இடங்களில் கிடைக்கப்பெற்ற கறுப்பு-சிவப்பு மட்பாண்டங்களை பாக்கர் தென் இந்திய மட்பாண்டங்களுடன் ஒப்பிட்டு அதன் நிறம், அதிலுள்ள அசோக பிராமி லிபி என்பவற்றை ஆராய்ந்து கி.மு 1000 ஆண்டுகள் என காலக் கணிப்பீடும் செய்துள்ளனர்.

அம்பாறை

பண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டம் எனப்பட்டது தற்போதைய அம்பாறை மாவட்டத்தினையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும். இது வெருகல் தொடக்கம் குமரை வரை நீண்டு பரந்து காணப்பட்டது. மிகப் பழங்காலத்தில் விந்தன, வெல்லச, ஊவா போன்ற பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியதாக கதிரகாமம் வரை பரந்து காணப்பட்டது. இதனை இப்பகுதியில் காணப்பட்ட பெருங்கற்கால எச்சங்கள், பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் போன்றன காட்டுகின்றன.

இன்றைய அம்பாறை (பண்டைய மட்டக்களப்பு) எனப்படும் பிரதேசத்திலே குடும்பிகல், பம்பரஸ்தலாவ, பளமமொதரகல், பண்டாரபுதிராஜகல் போன்ற இடங்களை 1971இல் தாய்லாந்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் சொல்கெய்கம், கலாநிதி சிரான் டெரனியகல் ஆகியோர் சேர்ந்து ஆய்வு செய்தனர். இங்கு கறுப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் இனங்காணப்பட்டன. இவை அனைத்தும் பெருங்கற்கால தாழிகள் எனவும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன. இத்தகைய தாழிகள் தீகவாபி நூதனசாலையில் அனேகம் உள்ளன.

திசமறகம

1990இல் பண்டைய மாகம எனப்படும் திசமறகமவில் அக்குறுகொட என்னுமிடத்தில் ஜோமனிய தொல்பொருளியல் குழுவினர் மேற்கொண்ட ஆய்விலே இங்கு நிலவிய பெருங்கற்கால குடியிருப்புக்கள் இனங்காணப்பட்டன. இவ்வாய்வின்போது பரீஸ் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கோப்பியாராட்சி செய்த ஆய்விலே தென், தென்கிழக்கு இலங்கையின் துறைமுகங்கள் அனைத்தும் பெருங்கற்கால குடியிருப்புகள் என்பதையும் காட்டினார்.

கதிர்காமம்

கதிர்காமம் ஈழத்தின் தென்பகுதியில் அமைந்துள்ள முருகத் தலமாகும். ஊவா, விந்தன, வெல்லச, சப்பிரகமுவா போன்ற இடங்கள் பண்டு மட்டக்களப்பு தேசத்துடன் இணைந்திருந்தன. வரலாற்றுக் காலத்தில் இவை எல்லாம் ரோகணை இராட்சியம் எனப்பட்டவை. இப் பகுதிகளில் ஈழத்தின் பூர்வீக குடிகளான வேடர் வாழ்ந்துள்ளதோடு இன்றும் வேடர் பெருமளவு வாழ்விடங்களாகும்.

சபரர்க்கம் எனப்பட்ட காட்டாந்த இடம் “சபரர்” எனும் வேடர் வாழ்ந்த இடமாகும். சபர், புளிஞர், மன்னார், முதுவர், குறவர், பணிக்கர், எயினர், இருளர், ஆயர், கலடர் போன்ற குழுவினர் வேடர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் மலைச் சாரலை அரணாகக் கொண்டு குறையாடும் வேட்டுவச்சாதியினர்.

மணிமலைச் சாரல் அடக்கருஞ் சீறூள் அரணாக உறையுனர்...

என உதயணன் கதை கூறும்.

மேலும் இச் சபரர் இனம் தண்டகாரணியத்திலே வாழ்ந்த வேட்டுவச் சாதியினர். இவர்கள் விந்திய மலையிலும் வாழ்ந்தவர்கள். இவ் வேட்டுவக் குழுக்கள் இமயமலைப் பிரதேசம் கடலாய் இருந்தபோது விந்தியம் தொடக்கம் மடகாஸ்கர் வரை வாழ்ந்தவர்கள். இவர்களே தமிழகத்தின் பூர்வீகக் குடிகள். இந்த சபரர் வாழ்ந்த இடம் “சபரர்க்கம்”. இவர்கள் வழிபட்ட இடம் கதிர்காமம். இவ்விடம் புதிய கற்கால வழிபாடாகிய வேல் வழிபாட்டினையும் தொடர்ந்து பெருங்கற்கால பண்பாட்டினையும் கொண்டது. கதிர்காமம் தொடக்கம் வெருகல் வரையிலான பிரதேசத்தில் அரசுகளும், குறுநில மன்னர்களும் உருவாவதற்கும் பெருங்கற்கால பண்பாட்டே காரணமாய் அமைந்தது எனலாம். புதிய கற்காலத்தில் கூட வேடர் வாழ்ந்த இப் பிரதேசம் பெருங்கற்கால மக்கள் வாழ்வுடன் சங்கமிப்பதை இப்பகுதி எச்சங்களும், ஆய்வுகளும் காட்டுகின்றன.

பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் காட்டும் பெருங்கற்கால சான்றுகள்

பெருங்கற்காலம் என்பது வரலாற்று இடைக்காலத்துடனும் (Proto history), வரலாற்றுடனும் (history) சேர்ந்ததாக காணப்படுகிறது. பெரும்பாலும் இது எழுத்துக்கள் தோற்றம் பெற்ற காலப்பகுதியாகும். இக் காலகட்டத்திலே தான் பிராமி எழுத்துக்கள் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி அடைந்தன. இந்துவெளி நாகரீகம் தொடக்கம் ஈழம் வரை இத்தகைய சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

தாமிழி (பிராமி வரிவடிவம்)

தொல்லியல் அடிப்படையில் ஈழத்துப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளை ஆராய்விட்டது இவை தமிழ்-சிங்கள வரிவடிவத்தின் மூல எழுத்துக்கள் எனக் கருதப்படுகிறது. இத்தகைய பிராமி லிபிகளினாலான கல்வெட்டுக்கள் ஈழத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் தான் அனேகம் கிடைக்கின்றன. இவ் எழுத்துக்கள் மத்திய கிழக்கிலிருந்து வட இந்தியா, தென் இந்தியா என விரிவடைந்து ஈழம் வந்தது என்பது சில வரலாற்று ஆசிரியர்களது கருத்தாகும்.

ஆனால் தென் இந்திய பிராமி எழுத்துக்கள் தனிவடிவம் பெற்று “திராவிடி” எனப்பட்டன. இது தமிழ் மொழியை எழுதப் பயன்பட்டதால் “தாமிழி” எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

ஈழத்தின் கிழக்குப்பகுதியில் இத்தகைய கல்வெட்டுகள் அனேகம் காணப்படுகின்றன. தற்போதைய அம்பாறை மாவட்டமும் சேர்ந்த பண்டைய மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலே பிராமிக் கல்வெட்டுகள் ஈழத்தின் ஏனைய பிரதேசங்களை விட அதிகம் காணப்படுவன. இக் கல்வெட்டுகளிலே குறிப்பிட்டுள்ள பெயர்கள், குறியீடுகள் எல்லாம் பெருங்கற்கால குறியீடுகளையே ஒத்துக் காணப்படுகின்றன.

கிழக்கிலே காணப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் பெர்னாண்டோ, கலாநிதி சத்தமங்கல கருணாநெத்தின, ஐராவதம் மகாதேவன் போன்ற அறிஞர்கள் இப் பிராமி எழுத்துக்கள் பௌத்தத்திற்கு முந்திய தமிழ் பிராமி எழுத்து வடிவங்கள் எனக் கூறியுள்ளனர். அ, இ, ம, எ, ழ, ன போன்ற எழுத்துக்கள் தமிழ் பிராமிமயிலிருந்து கிடைக்கின்றன. இப் பழைய தாமிழி எழுத்துக்கள் கிழக்கிலங்கைக் கல்வெட்டுக்களிலே தான் காணப்படுகின்றன.

கிழக்கிலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுகள் குறிக்கும் தமிழக பெயர்கள்

பம்பரகல் தலாவ என்பது கிழக்கிலங்கையிலே உகந்தைக்கு அண்மையில் உள்ள ஓரிடமாகும். இங்கு கிறிஸ்துவக்கு முற்பட்ட கால கல்வெட்டுக்கள் அனேகம் காணப்படுகின்றன. இக் கல்வெட்டுக்களிலே நாக, திச, சுமணகுத்த, நாகபவத்த போன்ற பெயர்களும் காணப்படுகின்றன.

தெற்கிலே மகுள்மகாவிகாரை கல்வெட்டிலே இத்தகைய “திராவிடி” லிபியினாலான கல்வெட்டுகள் காணப்பட்டுள்ளன. இதே போன்று திசமரகமவில் அக்குறுகொடவில் கிடைத்த தமிழ் பிராமிமயில் காணப்படும் எழுத்துக்கள் தமிழக பிராமி எழுத்துக்களை ஒத்தன. உதிரன், “சபிஜன்” என இவை வாசிக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கல்வெட்டுக்களிலே காணப்படும் சிவ, மகாசிவ, காலசிவ, சிவகுத்த, சிவர்க்சித, பதும, தூர்கா, கடி (காஸி) திரு, மற்சியாஷி, மஜிமகரஜ போன்ற பெயர்கள், குழுப்பெயர்கள் திராவிடப் பெயர்களாகும். கி.மு. 2ம் நூற்றாண்டிலே ஈழத்தில் பௌத்தம் வேருன்றினாலும் பௌத்தம் கால்கொள்ள முன்பே காணப்பட்ட திராவிட பெருங்கற்கால குழுக்களின் பெயர்களே இவைகள் என்பது ஆய்வுகள் காட்டும் உண்மையாகும். இவை பெருங்கற்கால விவசாய சமுதாயத்திலே முக்கியம் பெற்ற தூதுவர், அமைச்சர், சேனாதிபதி போன்றோரைக் குறிப்பனவாகும்.

வேள், வேளிர்

முள்ளிக்குளம் மலை, விகாரகல் (விகாரகல்) ஆலய இடங்களில் காணப்பட்ட கல்வெட்டுக்களை “வேள்” என்ற பதம் குறிக்கின்றன. பரணவிதனா இவற்றை வேறுவிதமாக வாசித்துள்ளார். ஆனால் இவை சங்க காலத்தில் முக்கியம் பெற்ற வேளிர் என்பது தெளிவு. இவ்வேளிர் குறுநில மன்னர்களாக, “தொன்முடி வேளிர்”, “முதுகுடிவேளிர்” என சங்க காலத்திலே புகழ்பெற்றிருந்தனர். இவர்களே தமிழ் நாட்டில் விவசாயப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியவர்கள்.

கிழக்கிலங்கையிலே குறுநில மன்னர்களையும், கதிர்காமஷத்திரியர் எனவும் ஆட்சி செய்தவர்களும் இவ்வெளிதே எனப் பொருத்தமானது. ஈழத்தின் ஏனைய இடங்களைவிட தென், கிழக்கு இலங்கையை பொன் கொழிக்கும் விவசாய பூமியாக்கியவர்களும் இவர்களே. இவை அனைத்துமே பெருங்கற்கால புரட்சி என்பது ஆய்வுகள் காட்டும் உண்மையாகும்.

“மஜிம்”: பளையர் ராஜகல, விகாரகல பிராமிக் கல்வெட்டுகள் குறிக்கும் “அபி, அய” என்ற பதங்கள் இளவரசன், இளவரசி என்ற கருத்தினைக் குறிக்கும். இதேபோன்று நெண்ணினகல கல்வெட்டுக் குறிக்கும் “மஜிம்”, “மஜிமகரஜ” என்பவை “மீனவன்” என்ற பதத்தைக் குறிக்கும் பாளிச் சொற்களாகும். “பழையர்” என்ற சொல்லும் இக் கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெறுகின்றன. “மஜிம்” குறிக்கும் மீனவன் என்ற பதம் பாண்டியரைக் குறிக்கும். பழையர் என்பது தென் இந்திய பழங்குடிகளில் ஒன்றாகும். பழையர்-பண்டையர்-பண்டு எனக் கருத்துக்கொள்ளும் பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் அவர்கள் இதுவும் பாண்டியரையே குறிப்பது என்கிறார். கிரேக்கயர் திரிபு மெகஸ்தினில் ஈழத்து மக்கள் “பழகோணி” என அழைத்தனர். எனவே கிழக்கிலே இடம்பெற்ற ஆதிக்குடியேற்றங்களில் பாண்டிய குழுக்கள் பெற்றிருந்த முக்கியம் விளங்குகிறது.

உதியன், உதி

கி.முற்பட்ட காலங்களில் ஈழத்தைக் கைப்பற்றி ஆண்ட பழைய மாறன், உதியன், உதி போன்ற பெயர்கள்கூட பாண்டிய, சேர குழுக்களையே குறித்து நிற்கின்றன எனலாம். சேர மன்னன் உதியன் சங்ககால இனக் குழுக்களின் தலைவனாக விளங்கியவன். கிழக்கிலே கிரலான என்ற இடத்திலே காணப்பட்ட கல்வெட்டுக்களில் உதியன், உதி போன்ற பெயர்கள் இடம்பெறுகின்றன.

கூமுனைக்கு மூன்று மைல் மேற்கில் இருக்கும் வோவத்தகல, கொட்டதாமுவேலக் ஆகிய இடங்களில் மீன் சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட குகைக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. கதிர்காம ஷத்திரியர்கள் கோராபயனால் அழிக்கப்பட்டது பற்றிக் கூறும் இக் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் கதிர்காம ஷத்திரியர் குடும்பம் ஒன்றின் ஐந்து பரம்பரை பற்றி அறியமுடிகிறது. கிழக்கு-தென்கிழக்கில் மிக நீண்ட காலம் ஆட்சி செலுத்திய பெருங்கற்கால குறுநில மன்னர்கள் பரம்பரையினரே இவர்களாகும்.

பாண்டு, பாரிந்த, உதி, உதியன், தமரஜ, அபய, குச, மகாதிச, பழையமாறன் போன்ற சேர பாண்டிய தொடர்புடைய பெயர்களைக்கொண்ட இக் கதிர்காமஷத்திரியர்கள் தமிழகத்துடன் தொடர்புடையவர்கள் என்பதும், சங்ககால பெருங்கற்கால கலாசாரம் உடையவர்கள் என்பதும் இக் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

இதேபோன்றே பதுளை, மட்டக்களப்பு பாதையிலே குரலான் கந்த (குரலான் மலை) எனப்படும் சிறிய குன்று ஒன்றிலே காணப்படும் குகைக் கல்வெட்டுகள் அய, அபய, உபராஜ, நாக போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பன. இவையும் பெருங்கற்கால இனக் குழுக்களுடன் தொடர்புடையனவாக உள்ளதை அண்மைக்கால ஆய்வுகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

ஈழத்துப் பிராமி பெருங்கற்காலம்

ஈழத்துப் பிராமி மொழி பற்றிக்கூறும் கணிகாம் (Coningham), கலாநிதி சிரான் டெரனியகல போன்றோர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளனர். “பிராகிருதம் ஈழத்திற்கு வரமுன்னர் நிலவிய மொழி பற்றி அறியமுடியாதுள்ளது. எனினும் சிங்கள மொழியில் காணப்படும் ஆரிய, திராவிட மொழியல்லாத சொற்களை நோக்கும்போது இது பிராகிருத மொழிக்கு முந்திய வேடர் மொழியாகவே விளங்கியது. மேன்மக்களது மேலாதிக்கம் ஈழத்தின் ஆதிமொழியில் அழுத்தம் ஏற்படக் காரணியாக இருந்தது” என்கின்றனர்.

இந்த மேன்மக்களும், மொழியுமே ஆதித்திராவிடரும் திராவிட மொழியைக் கொண்டவர்களுமான பெருங்கற்கால கலாசாரத்திற்குரிய மக்களுமாவர். இந்த பிராமி லிபியும், கலாசாரமும் கிழக்குப் பகுதிகளிலே குறிப்பாக அம்பாறை, தீகவாயி, உகணை, திசமறகம, பம்பரகஸ்தலாவ, குடும்பிமலை போன்ற இடங்களில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

உதி, தமரஜ, அபய, மகாதிச, பழையமாற போன்ற பாண்டிய, சேர பெயர்களையும், குழுப்பெயர்களையும் கொண்ட கதிர்காமஷத்திரியர் வம்சம் போன்ற சிற்றரசுகளும், குழுக்களும் பெருங்கற்கால பாரம்பரியம் உடையவை என்பதும் ஆய்வுகள் காட்டும் புதிய ஊகமாகும்.

கிழக்கில் மட்டுமல்ல நாடெங்கிலும் காணப்பட்ட குறுநில மன்னர்கள் பற்றிய ஆட்சி போன்றன இப் பெருங்கற்கால கலாசாரத்தின் பிரதிபலிப்பே என்று அறிவதோடு, ஈழத்தில் கி.மு.1000-900 ஆண்டுகளால் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் எனவும் விஞ்ஞான காலக்கணிப்புகள் உறுதி செய்கின்றன. ஈழத்தின் ஆதிக்குடியேற்றம் என்பதுவும் பெருங்கற்கால கலாசாரத்தின் படர்ச்சியே என பேராசிரியர் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சுதர்சன் செனிவரத்தனா, சுசந்தா குணதிலக போன்றோர் குறிப்பிடுவர்.

இந்தப் பெருங்கற்கால மக்களே ஈழத்தின் வரலாற்றை கட்டியெழுப்பியவர்கள் ஆவர். ஈழத்தின் ஏனைய பிரதேசங்களைவிட தென் பகுதியும், கிழக்குப் பகுதியும் வயல்நிலங்களையும், குளங்களையும் கொண்டதாக விவசாயத்தில் மேலோங்கி நெற்களைஞ்சியமாக திகழவும் இப் பெருங்கற்கால குடியேற்றங்களே காரணமாக அமைந்தன எனலாம். கிழக்கிலங்கையின் பெருங்கற்கால வரலாறு என்பது பின்வருமாறு அமையக் காணலாம்.

(அ) ஈழத்தில், கிழக்கிலங்கையில் வரலாற்றுதய காலம் எனக் கருதப்படும் பெருங்கற்காலம் சுமார் கி.மு.6000-கி.பி.250 இடைப்பட்ட காலப்பகுதியாகும். (இது வரலாற்று முற்பட்ட வரலாற்று காலப்பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதாகும்.)

(ஆ) உலகெங்கும் பெருங்கற்காலப் பண்பாடு பரவலாகக் காணப்பட்டபோது ஈழத்திலும் குறிப்பாக கிழக்கிலங்கையிலும் காணப்பட்டுள்ளது.

(இ) கிழக்கிலங்கையின் நாகரீக வரலாற்றிற்கு அத்திவாரமாக அமைந்தவர்கள் பெருங்கற்கால மக்களே ஆவர்.

(ஈ) குளங்கள், வயல்களைக் கொண்ட தானிய களஞ்சியமாக கிழக்கிலங்கை திகழ வழி அமைத்தவர்களும் இப் பெருங்கற்கால மக்களே ஆவர்.

(உ) கிழக்கிலே உருவாகிய சிற்றரசுகள், இராட்சியங்கள் அனைத்துமே இப் பெருங்கற்கால சமுதாயத்தின் அத்திவாரத்திலே தான் உருவாயின எனலாம்.

(ஊ) கிழக்கிலங்கையிலே காணப்பட்ட பெருங்கற்கால எச்சங்கள், பிராமிக்கல்வெட்டுகள், புதைகுழிகள், இடுகாடுகள் போன்றன இவற்றைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

1. பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம். பண்டைய தமிழகம். 1981. திருநெல்வேலி. பக்.60.
2. பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம். பண்டைய தமிழகம். 1981. திருநெல்வேலி. பக்.117.
3. Vimala Begley – Proto historical material. From Sri Lanka and Indian Contacts. Kennedy KAR and Possohi El.(ed) Ecological Backgrounds of South Asian Prehistory (new orleans) 1973. பக். 191-196.
4. Vimala Begley – Excavations of Iron age Burials at Pomparippu – 1970. Ancient Ceylon No.4, 1981.
5. Allchin FR. And Coningham Robin. “Anuradhapura Citadel Archaeological Project. Preliminary report of the third season of Sri Lanka British excavation at Salgaha. July-September 1991. South Asian studies 8, 1992. பக். 155-167.
6. Deraniyagala S.U. Pre and Proto Historic – Settlements in Sri Lanka, Economic Review vol.23, NO 7/8 October/November 1997.
7. பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் - பண்டைய தமிழகம் பக்.114.
Allchin B and Allchin FR – 1968 PP. 223-225. Anuradhapura Citadel Archaeological Project Preliminary report of the third season of Sri Lanka.
8. (a) Dikshit D.N.1968. The origin and distribution of magalalithis in India.
(b) பண்டைய தமிழகம். சி.க.சிற்றம்பலம். பக்.70.
9. Paranavitana Ceylon Journal of Science (G sect vol 2 December 1928. Feb – 1933 P. 95-99)
10. Srinivasan K.R. Ancient India NO.2. January 1946.

11. Ramachandran K.S. 1969 – PP. 59-65.
12. பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம். - பண்டைய தமிழகம். திருநெல்வேலி 1991. பக். 14 (முன்னுரை).
13. பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம். - பண்டைய தமிழகம். 1991. - PP 18 – 19.
14. Ceylon Journal of Science (G section) 1. (2) P.51-52. Also vide (G section) 2 P.94-95.
15. Inscriptions of Ceylon by Dr.S.Paranavitana.
16. சி.க.சிற்றம்பலம். - பண்டைய ஈழத்தில் தமிழர் ஒரு பன்முகப்பார்வை பக். 18-19.
17. Weisshaar Hans Joachim “Ancient Mahama” Archaeological Research in South Ceylon 1998. பக். 38-50.
18. உதயணன் கதை உஞ்சைக்காண்டம். 55 வரி. 44-68.
19. சி.க.சிற்றம்பலம். - பண்டைய தமிழகம். 1991. பக்.14.
20. Karunaratne Sadhamngala “Epigraphia Zelanica” vol.7. Colombo 1984. பக். 80, 71-91.
21. Bopearachchi Osmand and Wickramasinghe Rajah Rohuna An ancients Civilization revisited. Nugegoda – Colombo 1999- 56-59.
22. சி.க.சிற்றம்பலம். - பண்டைய ஈழத்தில் தமிழர் - ஒரு பன்முகப்பார்வை. 2001-PP. 28.
23. (a) சி.க.சிற்றம்பலம். - பண்டைய ஈழத்தில் தமிழர் - ஒரு பன்முகப்பார்வை - பக்.30-31.
(b) சி.க.சிற்றம்பலம் - ஈழத்து இந்துசமய வரலாறு - பக்.198-199.
24. Inscriptions of Ceylon by Paranavitana. 1970. கல்வெட்டு இல- 83, 289, 487.
25. Inscriptions of Ceylon by Paranavitana. 1970. கல்வெட்டு இல- 643, 744, 1970.
26. Deraniyagala and S.U.Abeyratne M. Radio Carbon chronology of Iron Age and Early Historic. Anuradhapura 1997 – பக்.14.
27. பண்டைய ஈழத்தில் தமிழர் ஒரு பன்முகப்பார்வை பக்.48-49. Seneviratne Sudharshan – Essays.
28. பண்டைய ஈழத்தில் ஒரு பன்முகப்பார்வை சி.க.சிற்றம்பலம். பக்.19.

உனக்கு நன்றி கிறைவா

எனது மனைவியின் குறையை நான் கண்டுகொண்டேன்
எனது மணிபரஸ் கனக்கும் போது அவள் இதயம் பூரித்த வளாக இருக்கின்றாள்.
ஆனால் மணிபரஸ் மெலிய மெலிய
அவள் புன்னகையும் மறை கின்றதே
அன்பான இரைவா எனது மணிபரஸும்
மனைவியின் உள்ளமும் விசாலிக்க உதவிசெய்.

சாந்தன்.

மீன்பாடும் தேனாட்டில் ஒரு காலகட்டத்தில் கலைக்களஞ்சியமாக விளங்கிய மன்றம் தான் மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலாமன்றம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாத பெரும் உண்மை என்பதை அன்று எல்லோரும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்று. அதன் வரலாற்றை தவிர்த்து எந்த ஒரு விடயத்தையும் கூறிவிட முடியாதாயினும் தற்போதைய காலகட்டத்திற்கேற்ப சிலவற்றைக் கூறுவதில் தவறிருக்க முடியாது என்ற நம்பிக்கையில் கீழ்வருவனவற்றையும் பார்ப்போம்.

மட்டக்களப்பு பிற்கேயுரிய வந்தாரை வாழவைக்கும் புண்ணிய பூமி - மீன்பாடும் தேனாடு என்கின்ற சிறப்புப் பெயர்களில் மீன்பாடும் தேனாடு என்கின்ற தலைப்பை எடுத்துக் கொண்டால் வெறும் கண்ணப் பரம்பரைக் கதையாக இருந்த ஒன்றை உண்மையானது யதார்த்தமானது என்று நிரூபித்துக் காட்டியவர் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளே. அப்பேர்ப்பட்ட மகானுக்கு இலங்கை மண்ணில் முதன்முதலாக சிலை எடுத்தவர்கள் மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலாமன்றத்தவர்களே. இலைமறை காயாகவிருந்த மாபெரும் சிற்பி ஒருவரை பலர் அறிய பறைசாற்றி வெளிக் கொணர்ந்தவர்களும் தமிழ்க் கலாமன்றத்தினர் தான். அந்த மாபெரும் சிற்பி தான் ஹோமியோபதி வைத்தியர் உயர்திரு. டாக்டர் யோசப் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களாவார். தமிழ்க் கலாமன்றத்தினர் டாக்டர் அவர்களின் திறமையை ஏலவே அறிந்திருந்தவர்கள் தான் என்றாலும் தகுந்த சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையிலேயே டாக்டர் அவர்களின் திறமையை வெளிக் கொணர காத்திருந்தனர். அந்த சந்தர்ப்பம் மறையொளி பரப்பிய முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளின் உருவாக வெளிவந்தது.

தமிழ்க் கலாமன்றமே டாக்டர் அவர்களின் இல்லம் என்று தங்களின் உள்ளத்தில் ஊறிக்கிடந்த உயரிய, பண்பான, பணிவான இலக்காகிய சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் உருவச்சிலையை செதுக்கித் தருமாறு வேண்டினர். அகமும் முகமும் மலர்ந்த டாக்டர் அவர்கள் மன்றத்தினரின் உண்மையான நோக்கத்தை தன்னுள்ளே பெற்றவராக சம்மதம் என்கின்ற ஒரு சொல்லுடன் நின்றுவிடாது இது என் பாக்கியம் உங்களின் தமிழ்ப்பற்றை நான் பாராட்டுகிறேன், உங்கள் உயர்வான கோரிக்கையை நிறைவேற்றி தருகிறேன் என்று பதிலிறுத்தார்கள். “வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல;

அங்கத்தினர்கள் டாக்டர் அவர்களின் வீடுசென்று அவருக்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்புகளை வழங்கிக்கொண்டு வந்தார்கள். இராமகிருஷ்ண மிஷனிலிருந்து இரு துறவிகளும், புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும், சைவ சிகாமணி அருணாச்சல தேசிகர் அவர்களும் பலமுறை சிலைவடிப்பு வேலைகளை அவதானித்ததுடன் அவர்களின் மேற்பார்வையும் ஆலோசனையும் சேர்ந்து சில திருத்தங்களுக்கு உட்பட்ட பின் கடைசியாக இவர்தான் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர் என்று அந்த பெரியோர்கள் அகமகிழ்ந்து ஏற்றுக் கொண்ட பின்பு தான் சிலைதிறப்பு விழாவை சிறப்பான

மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலாமன்றம்

வேறெந்த மலருமல்ல; உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என்ற மதம் கடந்த வாக்கினை உதிர்த்த சுவாமி அவர்களின் உருவச்சிலையை திறந்து முடித்த திருப்தியுடன் டாக்டர் அவர்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டார்கள்.

டாக்டர் உயர்திரு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் பகல்போதில் தனது டிஸ்பென்சரியில் கடமை யாற்றியதால் விபுலானந்தர் சிலை அமைப்பு வேலை இரவிலேயே நடைபெற்றது. தமிழ்க் கலாமன்ற

முறையில் நிகழ்த்தும் வேலை ஆரம்பமானது.

1964ம் ஆண்டு முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் சிலைதிறப்பு விழா மிகச் சிறப்பாக அமோக வெற்றியுடன் நடைபெற்றது. வந்தாரை வாழவைக்கும் தமிழ் மண்ணில் மீன்பாடும் தேனாட்டில் இலைமறை காயாக இருந்த மாபெரும் சிற்பி டாக்டர் உயர்திரு. யோசப் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களை வெளி உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டும் விழாவாகவும், மட்டுநகரில் மீன்பாடும் என்பதை

எடுத்துக்காட்டியவருடைய சிலையும் ஒன்றாகவே நிறைவேறிய இரு பெரும் விழாக்களாக மட்டுநகர் மக்கள் மனம் குளிர கண்டு கொண்டாடினார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் சிறப்பு சொற் பொழிவாளர்களாக மட்டக்களப்பு முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் செல்லையா ராசதுரை அவர்கள், புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள், சைவ சிகாமணி அருணாச்சல தேசிகர் அவர்கள், வித்துவான் F. நடராஜா அவர்கள், பல்துறை எழுத்தாளர் திரு.எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் கலந்துகொண்டு விழாவினை இன்னும் மேம்படச் செய்து தமிழ்க்கலாமன்றத்தினரின் பல்கலை ஆர்வத்திற்கு உற்சாக நீருற்றினார்கள். அன்றைய பொழுதில் மன்ற அங்கத் தவர்களால் நவீன நாட்டுக்கூத்தும், இசை நிகழ்ச்சியும் நடாத்திக் காண்பிக்கப்பட்டது. எழுத்தாளர் திரு. எஸ்.பொன்னுத்துரை அவர்களின் தலைமையில் கவியரங்கமும் நடைபெற்றது.

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர் சிலையினை வடித்த டாக்டர் உயர்திரு. யோசப் ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் சைவ சிகாமணி அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டும், புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களால் தங்கப்பதக்கம் அணிவிக்கப்பட்டும் கௌரவப் படுத்தப்பட்டார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றை வலியுறுத்திக் கூறுவது நமது கடமையாகிறது. அதுதான் கலைக்களஞ்சியமாக விளங்கிய அத்தனை செயற்பாடுகளுக்கும் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு தமிழ் மீதும், தமிழ்க்கலைகள் மீதும் கொண்ட பற்றுதலால் தமிழ்க்கலாமன்றத்தின் கௌரவ அமைப்பாளராக விருந்த அனைத்து நிதி உதவிகளையும் புரிந்த பண்பாளன் எஸ்.எஸ்.எம். யூசுபு சாஹிபு அவர்கள். இவரின் பணத்தியாகத்

தினால் தான் அன்று கலாமன்றத்தினர் இயல், இசை, நாடக விழாக்களையும், கவியரங்குகளையும், பெரியோர் களை கௌரவிப்பதையும் கௌரவமாக நடாத்தினார்கள். மட்டக்களப்பில் பிரபல வர்த்தக நிறுவனமான எஸ்.எஸ்.எம். தலுக்கார் அன்ட் பிரதர்ஸின் உரிமையாளராக இருந்த உண்மை, நேர்மை, கட்டுப்பாடு என்கின்ற கோட்பாடுகளுக்குள் மாத்திரமின்றி செய்யும் உதவிகளினின்று தன்னை மறைத்துக்கொள்ளும் பண்பாளனான திரு.யூசுபு சாஹிபு அவர்களை தமிழ்க்கலாமன்றத்தினர் மட்டுமன்றி மட்டக்களப்பு மக்கள் அனைவரும் மறக்க மாட்டாதவர்களாக உள்.

மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலாமன்றத்தினரின் ஹாஸ்ய நாடகங்களுக்கு மயங்காதார் அன்று இல்லாதிருந்தார்கள் என்பது வெளிப்படலாம். அன்று இசைக்கொரு மன்றமாக விளங்கியதும் தமிழ்க் கலாமன்றமே. முன்பு கூறியது போல் அட்சய பாத்திரமான கலாமன்றம் அன்று மக்கட்கு தேவையான பார்த்து ரசித்தல், கேட்டு ரசித்தல், கண்டும் கேட்டு உளரீதியாக உணர்ந்து ரசித்தல் இப்படி எந்த ரசனையினையும் விட்டுவைக்காது மட்டுநகர் வாழ் மக்களுக்கு வாரிவழங்கிற்று. லண்டன் கந்தையா புகழ் சானா அவர்கள் ஒருசமயம் மூர்த்தக்கரை என்று மட்டுநகர்வாழ் மக்களால் அழைக்கப்பட்டார். மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோவில் உற்சவத்திற்கு வந்து இங்கு கலைவழிச் செயற்பாடுகளை விசாரித்த போது ஒட்டுமொத்தமாக எல்லோரும் கோரஸாக தமிழ்க்கலாமன்றத்தையே சிபாரிசு செய்திருந்தார்கள். இந்த கோரஸாக என்கின்ற வார்த்தையை சானா ஐயா அவர்கள் மன்றத்தாரிடம் சொல்லி பூரித்தார்கள். இன்னும் ஒருமுறை மட்டுநகர் வந்த சானா ஐயா அவர்கள் தனது நிகழ்ச்சி

பதுளையில் இடம்பெற உள்ளதாகவும், அதில் கண்டிப்பாக தமிழ்க்கலாமன்றத்தின் ஹாஸ்ய நிகழ்ச்சி இடம்பெற வேண்டும் அதற்காகவே இங்கு வந்தேன் என்று கூறி மன்றத்தின் ஒரு அங்கத்தவர் ஹாஸ்ய நடிகன் செல்வராஜா அக்கறைப்பற்றில் வேறு வேலையாக சென்றதனை கூறியபோது தனது காரில் மன்ற அங்கத்தவர் இருவருடன் அக்கறைப்பற்றிற்கு சென்று அவரையும் அழைத்துக் கொண்டு பதுளை சென்று தன் கலைநிகழ்ச்சிகளை நடாத்தினார்கள். இதனை குறிப்பிட ஒரு காரணம் உண்டு. இலங்கை வானொலியினர் பிரபல நடிகரும், சேவையாளருமான சானா ஐயா அவர்களையே கவர்ந்திழுக்கும் அளவிற்கு அன்று தமிழ்க் கலாமன்றம் பேர் பெற்றிருந்த உண்மையை உணர்த்துவதற்குத் தான்.

இசைத்துறையில் தங்களை அர்ப்பணித்து ஜீவம் சகோதரர்கள் என மட்டுவாழ் மக்களால் அழைக்கப்பட்ட திரு.ஜீவம் யோசப் - திரு.குணம் யோசப் - திரு.ஞானம் யோசப் - இவர்களின் சேவையை கூற வார்த்தைகள் இல்லை. இவர்கள் கூடவே திரு.அந்தோணி ஜோர்ஜ், திரு.செல்வராசன், திரு.கருணாநிதி, திரு.நந்தா லியோ ஆகியோரும் அடங்கலாக செய்த இன்னிசைக் கச்சேரிகளையும் வில்லுப்பாட்டு, நவீன நாட்டுக்கூத்து இவற்றின் நடிகர்கள் பங்காளர்களாக திரு.அந்தோணி கிருபைராஜா, திரு.விஜயசந்திரா, திரு.கா.கி.சு. ஹுசைன், திரு.சிவராச ரெட்ணம், திரு.கதிர்காமநாதன் இன்னும் சிலர் ஹாஸ்ய நாடகத்துறையால் மட்டுநகர்வாழ் மக்களிடத்தில் மங்காப்பெயர் படைத்தவர்கள் திரு.நவரட்ணம் (நண்டு) அவர்கள் திரு.செல்வராஜா (கரண்டி) அவர்களுமாவர். மன்றம் என்று சொன்னால் தலைவர், செயலாளர்,

தனாதிகாரி இவர்களுடன் உபவும் சேர்ந்து வரும் இவர்கள் இருந்தார்கள் தான். திரு.செழியன் ஜே. பேரின் பநாயகம் தலைவராகவும், திரு.நவரட்ணம் அவர்கள் செயலாளராகவும், திரு.ஹூசேயின் அவர்கள் பொருளாளராகவும் இருந்தார்கள். இந்தப் பதவிகளும் அவற்றில் இருந்தவர்களின் பெயர்களும் வெளியுலகிற்கு காணாது. ஆனால் மன்றத்தினுள்ளே சகலரும் மன்ற அங்கத்தினர்களும் மன்றத்தின் வளர்ச்சியில் பங்குகொண்டோராயிருக்கவே தங்களை அர்ப்பணித்தவர்களேயன்றி பதவிகளை மனத்தளவில் பகிஷ்கரித்த மன்ற அங்கத்தினர்களாகவே செயற்பட்டனர் என்பதை மன்ற அங்கத்தினர் அனைவரும் பெருமையுடன் உணர்ந்திருந்தனர் என்பது வெள்ளிடமலை.

மட்டக்களப்பு தமிழ்க்கலாமன்றத்தின் உதவும் கரங்களை ஒரு சிறு உதாரணம் காட்டி இத்தொடரை முடித்துக் கொள்வோம். அன்று கொழும்பில் இருந்து அமுதம் என்னும் மாத இதழ் வெளியீடு ஒன்று பிரசுரமாகி பிரபலமாக இருந்தது. இளஞ்செழியன், தமிழ்நேசன் என்னும் இருவரினால் வெளியிடப்பட்ட ஒரு புத்தக வெளியீட்டாளர்கள் இந்திய திரையுலக நடுக தம்பதி ஜெமினி கணேசன், சாவித்திரி இவர்களை இலங்கைக்கு அழைத்து விழா எடுக்கவும், அதன் பிரவேச சீட்டாக ஒரு அமுதம் புத்தகம் வாங்க வேண்டும் என்றிருந்தார்கள். இதற்காகவே பல புத்தகங்களை வழமையை விட மேலதிகமாக அச்சிட்டார்கள். எதிர்பாராத வகையில் அவர்களின் வரவு தடைசெய்யப்பட்டதால் வெளியீட்டாளர்கள் திக்குமுக்காட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்ட பொழுது மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலாமன்றத்தினரை அண்டினால் இதற்கொரு தீர்வை அவர்களால் உறுதியாக செய்துதர முடியுமென்ற கொழும்புவாழ் சிலரின்

ஆலோசனையின் பெயரில் திரு.தமிழ்நேசன் அவர்கள் மட்டுநகர் வந்து தமிழ்க்கலாமன்றத்தினரை சந்தித்து தனது இக்கட்டான நிலை பற்றி சொன்னார்கள். ஒரு தமிழ் புத்தகத்தின் வரவுத் தடையின் தாக்கத்தை நன்குணர்ந்த மன்றத்தினர் ஒரு கலைநிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்து பிரவேச சீட்டாக அந்த புத்தகங்களையே விற்றுத் தருவதாக வாக்களித்தார்கள். குறிக்கப்பட்ட திகதியில் கலைநிகழ்ச்சி இருநாட்கள் நடைபெற்றது. அவர்களால் எடுத்துவரப்பட்ட அத்தனை புத்தகங்களும் தீர்ந்து மேலதிகமாக புத்தக விலையை அறவிட்டு உள்ளே அனுமதிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. வந்தவர்க ளிடமிருந்து எந்தவிதமான உதவிகளும் எதிர்பார்க்காது வந்தவர்களுக்கு உதவும் கரங்களாக செயற்பட்டு அவர்களை மனநிறைவோடு அனுப்பி வைத்தவர்கள் தமிழ்க் கலாமன்றத்தினர். இது மட்டுமன்றி கொழும்பு சென்று விவேகானந்தர் அரங்கில் தங்களின் கலைநிகழ்ச்சிகளை மீதியாகவிருந்த அமுதம் புத்தகங்களையே பிரவேச சீட்டாக விற்று புத்தக வெளியீட்டாளர்களின் மனக்குறையை முற்றுமுழுதாக தீர்த்து வைத்து அவர்களிடமிருந்து அன்புடன் விடைபெற்ற உதவிக்கரங்கள் தான் மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலாமன்றத்தினர் என்று சொல்ல வேண்டும். கொழும்பு மட்டக்களப்பு போக்குவரத்து செலவினங்கள் அனைத்தையுமே தமிழ்க் கலாமன்றத்தினர் ஏற்றுக்கொண்டு தமிழ்க்கலையின் வளர்ச்சியில் தங்களின் பங்களிப்பை செய்த உணர்வுகளோடு தான் கொழும்பை விட்டு மட்டுநகர் வந்தார்கள் அன்றைய தமிழ்க்கலாமன்றத்தினர்.

மட்டக்களப்பு கொழும்பு கடற்பயணம்

1888ம் ஆண்டு பிரிட்டிஷாரால் முதல் முதலாக கப்பல் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, கப்பல் திருகோணமலைத் துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டு, கல்குடா, மட்டக்களப்பு, அம்பாந்தோட்டை, காலி ஆகிய துறைமுகங்களில் தரித்து, கொழும்பைச் சென்றடைந்தது. இப் பயணத்திற்கு அறு நாட்கள் எடுத்தன. பயணிகளை ஏற்றிச் சென்ற முதலாவது கப்பலின் பெயர் "லேடி கோர்டன்". இது 1897ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு கடலில் ஓர் பாறையில் மோதி சின்னாபின்னமானது.

தூய தமிழ்ச் சொல் மட்டக்களப்பு

மட்டக்களப்பு என்பது மட்டமான கடலேரி அல்லது உப்பாறு என்று பொருள்படும்.

மட்டமான களப்பைக் கொண்ட ஊர் என்பதால் மட்டக்களப்பு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. களப்பு என்பது தூய தமிழ்ச் சொல்.

முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடிகள்

மயில்வாகனன் எனப் பெயர் கொண்ட சுவாமி விபுலானந்தர் தனது இளமைப் பருவத்தில் பின்வரும் பாடசாலைகளில் கல்வி பயின்றார்.

1898 - காரைதீவு மெதடிஸ்த தமிழ் கலவன் பாடசாலை.

1901 - கல்முனை மெதடிஸ்த லீஸ் உயர்தர பாடசாலை ஆங்கிலக் கல்வி

1904 - மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்தியக் கல்லூரி ஆங்கிலக் கல்வி

1906 - மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரி ஆங்கிலம்-விஞ்ஞானம்

நன்றி அடிகளார் படிவமலர்

மட்டக்களப்பு!

செ.குணரத்தினம்
3ம் குறுக்குத்தெரு
அமிர்தகழி
மட்டக்களப்பு.

கவிஞர்
செ. குணரத்தினம்

சுற்றிவரஆறு சூழலவரஓடை
சுகமாகத் தேடிவரும் தென்றல்!
குற்றிவரும்அரிசி குரக்கனுடன்சோளம்
கூத்தாடிப் பாடுகின்ற மீன்கள்!
எத்திசையும்பேசும் இனியதமிழோசை
இதயத்தை மகிழ்விக்கும் பாடல்!
முத்தமிழின்முற்றம் மூதறிஞர்சுற்றம்
மீக்கதமிழ் நாடெங்கள் நாடு!

கட்டித்தயிர்பால் கனிந்த பழம், தேன்
கன்னியரின் இதமூறும் அமுதம்!
ஓட்டிவைத்துப்பாயில் உறவாடிமகிழும்
உயரிய வீரந்தோம்பும் பண்பு!
கொட்டிவைத்தநெல்லை
கொறித்துண்டுமேயும்
கோழிகளின் அழகான பவனி!
கிட்டிப்புள், கும்பி கோலாட்டம் குரவை
கூத்தாடும் நாடெங்கள் நாடு!

சீனியப்பு, ஆசை அம்மாச்சி, அத்தை
சீறப்பான உறவுமுறைப் பேச்சு!
மீனினங்கள்பாட வாவிமகள் ஆட
மந்திரத்தின் சக்தி வெளியேறும்!
நாநிலமும் சூழ நாற்றிசையும் கவிஞர்
நல்லதமிழ்க் கவிபாடி மகிழ
பூவுலகில் தமிழ்த்தாய்
பிறைநுதலில்வைத்த
பொட்டெங்கள் மட்டுமா நாடு!

மட்டுறால், கூனி மட்டி, வரால், கணையான்
மனங்கவரும் முந்திரியம் பருப்பு!
எட்டுக்கால் ஊன்றி இருகாலைத்தூக்கி
எழுந்துவரும் சீனைநண்டுக் கூட்டம்!
வட்டநிலா வதனம் வனிதையரின்வடிவு
வஞ்சமின்றிச் சிரிக்குமவர் சிரிப்பு!
திட்டமேதுமின்றி தெய்வங்களை நம்பி
'திரு'வோடு வாழுமெங்கள் நாடு!

சாதிவெறிமோதல் சச்சரவுஇல்லை
சகலருமே ஒன்றென்ற எண்ணம்!
ஆதிமுதல் இன்றும் அருந்தமிழாப்பண்பு
அழியாது காத்துநிற்கும் மாண்பு!
மேதினியில் என்றும் மேன்மைதரும்மேழி
மிகவுயர் உழைக்கின்ற வாழ்வு!!
நீதிவழியென்றும் நிமிர்ந்திடவேஎண்ணும்
நித்திலமாம் எங்கள்மட்டு நாடு

அமைதிகாக்க
எழுவிர்

பற்குணத்தோடு, பழில், பண்டா ரேயும்
பண்புடன் வாழ்ந்த காலம் போலே
பெற்காலம் மீண்டும் வருமா இங்கு
பொலிவு நல் சமா தானம்வருமா?
ஒற்றுமை யாக ஒரே தட்டில்
ஓரவஞ்சனை யின்றித் தின்ற நாளை
சற்றுஎன் மனக் கண் முன்னே
சாற்றிப் பார்க்கிறேன் மீண்டும் வருமா?

சுற்றவர் கூட கருணை யின்றி
கசுடுடன் நோகிடும் நிலையைக் காண
சற்றும் மனதில் நிம்மதி யில்லை
சனங்கள் மனதில் இறுக்கம் ஏனோ!
நேற்றைய தினம் இன்றும் வேண்டும்
நோக்காடு அனைத்தும் அகல வேண்டும்
வேற்றுமை நீங்கி ஒற்றுமை வேண்டும்
வேருடன் வேறுபா டொழிய வேண்டும்

சற்குணத்தோடு, சலீம், சில்வா சேர்ந்து
சரிந்துள சமா தானந் தன்னை
பற்றினை வைத்து ஒங்கிடச் செய்ய
பாடு படுதல் சிறப்பு, என்பேன்

நற்குணம் அனைத்து மனங்கள் தனிலும்
நிலைத்திடில் பேதம் இல்லை தானே!
ஒற்றுமை வந்து இந்த நாட்டில்
ஒரின மாவோம் பேதம் மறந்து

நற்குணம் கொண்ட குடிமக் களாக
நாமனைவரும் மாறினால், துன்பம் இல்லை
ஒற்றுமைப் பாட்டை ஒருங்கே யிசைத்து
ஒவ்வொரு வரும் இனிதே வாழ்வோம்
நற்பிர ஐைகளாய் மாறி இந்த
நாட்டிலே சமா தானம் வளர்ப்போம்
தற்போதுள்ள தடை கள் நீக்கி
தார்மீகத் தை வளர்த்து நிற்போம்.

வெற்றிகள் கூடி வந்து சேர
வேதனை மனதை விட்டு அகன்று
சுற்றச் சூழலும் சிறப்பாய் ஆகி
வெற்றிவேலுடன் வாழித், வன சிங்கள சேர்ந்து
வாழும் நிலையது மீண்டும் வேண்டும்
நெற்றி சுருக்கி நெகிழும் வண்ணம்
நாட்டில் சமா தானம் வளர்ப்போம்.

எம்.எம்.

ஜானைதீன்

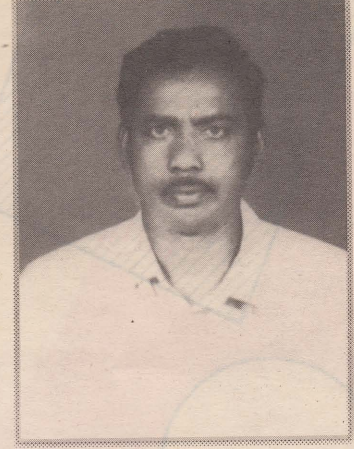
கொழும்பில் தமிழ் விழா மேடையில்
மட்டுநகர் கலைஞர்கள்

மட்டுநகரில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின்
ஆரம்ப வைபவம் 28.07.2001

கன்னன்குடா பாலகப்போடி
அண்ணாவியாருடன் ஒரு நேர்காணல்

தென்மோடி, வடமோடிக் கூத்து

கேள்வி: உங்கள் முழுப்பெயர் மற்றும் உங்களைப் பற்றிய விபரம் கூறுங்கள்.

பதில்: கன்னன்குடாவில் சின்னத்தம்பி கந்திப்பிள்ளை ஆகியோரின் கடைசிமகன். எனக்கு மூத்த இரு ஆண் சகோதரர்களும், பின்பு இரு சகோதரிகளும் கூடப் பிறந்தவர்கள். எனது முறை மச்சாளையே திருமணம் செய்து இரு ஆண் குழந்தைகளும் உள்ளனர்.

கேள்வி: முறை மச்சாளைத் திருமணம் செய்தீர்கள் என்கிறார்கள் இதில் என்ன விசேஷம்?

பதில்: எங்கள் கிராமத்தில் இது ஒரு மரபு ரீதியான சம்பிரதாயம். சொந்த மச்சாளை திருமணம் செய்வதன் மூலம் எங்கள் பரம்பரை பேணப்படுகிறது. அங்கே கலப்பு இல்லை. எமது கிராமங்களில் காணப்

படும் ஒரு நீண்ட காலப் பாரம்பரியம் இது. எனது தாயார் கிராமிய பழக்க வழக்கங்களையும் பாரம்பரியங்களையும் பேணி அதனுடன் ஊறியே போனவர். அவர் சொற்படி நடப்பதே எங்கள் கடமை. அதனால் இவ்வாறு திருமணம் அமைந்தது.

கேள்வி: உங்கள் முக்கிய தொழில் என்ன? அதனுடன் கூத்தையும் எப்படி பேணுகின்றீர்கள்.

பதில்: எங்கள் கிராமத்தவரின் முக்கிய தொழில் விவசாயம்தான். விவசாயம் எங்கள்

உயிர் என்றால் கூத்து எங்கள் மூச்சு எனலாம். அந்தளவுக்கு நாங்கள் கூத்தைப் பேணுகின்றோம்.

எங்கள் பரம்பரை தொழில் விவசாயம். எனது தந்தையர் சின்னவிப் போடி என்றே அழைக்கப்படுவார். பல ஏக்கர் நெற்காணிகளுக்கு அவர் சொந்தக்காரர். எனக்குக் கூட பல ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ளன. விவசாய செய்கை முடிவுற்றதும் கூத்திலே இறங்கி விடுவோம்.

கேள்வி: நாம் கூத்து கூத்து என்று கூறிக்கொண்டு வர சிலர் நாட்டுக்கூத்து என்கிறார்களே?

பதில்: உண்மையிலே இது மிகவும் ஆத்திரமூட்டுகிறது. நாட்டுக் கூத்து என்றால் நகரக்கூத்து என்று ஏதும் இருக்கா - இல்லையே பின் ஏன் இப்படி

எழுதியவர்
க.தங்கேஸ்வரி
(கலாச்சார உத்தியோகத்தர்)

கொச்சைப் படுத்துகிறார்கள் என்று தெரிய வில்லை. கூத்து என்றால் என்னவென்று அறியாதவர்கள் தான் இப்படி நாட்டுக் கூத்து நாட்டுக் கூத்து என்று கூறிக்கொண்டு கூத்து என்ற புனிதமான சொல்லை கொச்சைப் படுத்துகின்றனர்.

கேள்வி: சரி. ஒரு கூத்தை எவ்விதம் பழக்கி அரங்கேற்றுவீர்கள் என்றும் அதில் ஏற்படும் கிரமங்கள் பற்றியும் கூறுங்கள்.

பதில்: ஊரில் ஒரு கூத்தை பழக்கி அரங்கேற்றி வைக்க சுமார் 03 மாதம் முதல் 06 மாதங்கள் வரை தேவைப்படும். பெரும் வயல் வெட்டு (அறுவடை) முடிவிலேதான் கூத்துப் பழக்கத் தொடங்குவோம். பங்குனி, சித்திரையிலே சட்டம் போட்டு விடுவோம். பின் ஓரளவு பழகிய பின் சலங்கை கட்டும் நிகழ்வு இடம் பெறும். பின்னர் நன்றாக பழக்கிய பின் வைகாசி, ஆனி மாதங்களில் அரங்கேற்றுவோம். பகலில் வெட்டு, வேலைகள் முடிய இரவிலும் பழக்குவோம். வேளாண்மை வேலை இல்லாத ஓய்வு நேரங்களே இதற்குப் பயன்படுகின்றன.

கேள்வி: சட்டம் போடுதல் என்கின்றீர்களே அது பற்றிக் கொஞ்சம் விளக்கமாக கூறுங்கள்.

பதில்: சட்டம் போடுதல் என்றால் பாத்திரத்திற்கு ஏற்றபடி ஆட்களைத் தெரிவு செய்து அவரவர்க்கு அதை வழங்குதல். உ-ம். பெண் பாத்திரம்

என்றால் அதாவது அல்லி என்று வைத்துக் கொள்வோமே. அப்பாத்திரத்தை ஏற்கும் நடிகர் ஆரம்பத்தில் மென்மையையும் பின்னர் வீரமும் காட்டி ஆட வேண்டும். அப்படி சட்டம் போட்டு பாத்திரத் தெரிவு முடிய கூத்துப் பழகுதல் ஆரம்பமாகும். இவ்வாறு பல வாரங்கள் ஆடி, பாட்டு, ஆட்டம் முதலியவற்றில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற பின் சலங்கை கட்டும் நிகழ்வு இடம் பெறும். சலங்கை கட்டி ஆடத் தொடங்கியதும், பகலிலே இதற்கென அமைத்த ஒரு கொட்டகையில் கூத்து ஆடுவார்கள். பொது மக்களும் இதை வந்து பார்ப்பார்கள்.

கேள்வி: இரவிலே கூத்துக்களை பழக்குவதாக கூறினீர்களே இது மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சல் கொடுக்காதா?

பதில்: அப்படி ஒரு சொல்லே எங்கள் கிராமத்திலே இல்லை. இரவில் அமைதியை கிழித்துக் கொண்டு கூத்துப்பாட்டும் மத்தள சத்தமும் ஒலிக்கும். இப்பாடல் ஒவ்வொருவர் மனதிலும் பதிந்து விடுவதோடு கதாபாத்திரங்களின் குணநலங்கள், வாழ்க்கை மேம்பாடுகள் என்பன எம்மவர் மனதிலும் பதிந்து அவர்கள் வாழ்விலும் இப்பண்புகள் மிளிர்வதைக் காணலாம். சுருக்கமாகச் சொன்னால் ஒரு மனிதனை நல்ல பண்புகள் உள்ளனவாகவே மாற்றிவிடும். இரவில் கூத்து ஆடுவதை மக்கள் தத்தம் வீட்டில் இருந்தே கேட்டு ரசிப்பார்கள்.

கேள்வி: கூத்துக்களை எவ்விதம் தெரிவு செய்வீர்கள்?

பதில்: புராண இதிகாசக் கதைகளே கூத்துக் கதைகள் மூலக் கருவாகும். (உ-ம்) தரும புத்திரன் அல்லி நாடகம், மதுரவாசன், அனுவுத்திர நாடகம், 17ம் 18ம் போர், பவளக் கொடி, சுபத்திரை கல்யாணம், இராம நாடகம், அரிச்சந்திரன் நாடகம், அலங்கார ரூபன், கீசகன்வதை, சூரசம்காரம் என இப்படியே சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

கேள்வி: இக்கூத்துக்களை ஏன் நாடகம் என்று அழைக்கிறார்கள்?

பதில்: ஆரம்ப காலங்களில் நாடகம் இருக்கவில்லை. கூத்துதான் இருந்தது. பின்பு வசன நடையில் வளர்ச்சி அடைந்ததே நாடகம். எல்லா இலக்கியங்களும் பழங்காலத்தில் பாடல்களாகவே இருந்துள்ளதாகவே அறிகின்றோம். அதன் படி கூத்துப் பாடி ஆடப்பட்டது. அது நாடகம் என வழங்கப்பட்டது. ஆரம்ப கால நாடகங்கள் பாடலோடு தானே இருந்தன. கூத்து என்பது ஆட்டத்தைக் குறிக்கும். அதன் வடிவம் நாடகமாகும். எனவே தான் தருமபுத்திரன் நாடகம், அல்லி நாடகம், அலங்கார ரூபன் நாடகம் என கூறி வந்துள்ளனர்.

கேள்வி: ஏன், இக்கூத்துக்கள் வட்டக்களரியில் ஆடப்படுகின்றன.

பதில்: ஒரு கூத்தை அரங்கேற்றும் போது ஒரு பொது இடத்திலே மேடை கட்டியே அரங்கேற்றுவர். வயல்வெளி, கோயில் வளவு போன்ற இடங்களும், இங்கு சுற்றி வர இருந்து தான் மக்கள் பார்க்க வேண்டும். எனவே தான் நடுவில் அண்ணாவி குழு நிற்க சுற்றி வர நடிகர்கள் வட்டமாக ஆடுவர்.

கேள்வி: இன்று மேடைகளில் ஆடுகிறார்களே?

பதில்: அது நகர வழக்கம். கிராமங்களில் எப்போதும் வட்டக் களரிதான். மண்டபங்களில் ஒரு பக்கப்பார்வை, வட்டக் களரியில் பல பக்கப்பார்வை.

கேள்வி: விடிய விடிய கூத்து ஆடும் போது மக்களுக்கு அலுப்ப தில்லையா?

பதில்: அலுப்பா? அதில் ஊறிப் போய் விட்ட மக்களுக்கு எது அலுப்பு? மேலும், கூத்தைப் பழக்கிய அண்ணாவியார் அக் கிராமத்தின் போற்று தலுக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவராகிறார். அவ்வாறே கூத்தாடிய கலைஞர்களும் அவ்வூரவரின் மதிப்பிற்கு உள்ளாகிறார்கள். சிலரின் பெயர் அவர் ஆடிய கூத்துப் பாத்திரத்தின் பெயராலே கூட நிலைத்து விடும் (உ-ம்) அல்லிக் கந்தையர், அனுமான் மாசிலார், வீமன் வேலுப் பிள்ளை இப்படிப் பல. அதுமட்டுமா? கதாநாயகனாக ஆடிய சிலர் மீது பெண்கள் காதல் கொண்டு மயங்கிய சம்பவங்களும் உண்டு. அந்த

நாளில் எங்கள் ஊரில் மாணிக்கப்போடி என்பவர் அருச்சுனனாகவே மதிக்கப்பட்டார். சுப்பிரமணியம் என்பவர் வீமனாகவே கருதப்பட்டார். பலர் கூத்துப் பாத்திரப் பெயர்களில் வாழ்ந்தனர்.

கேள்வி: கூத்து அரங்கேற்றுவதற்கு மக்களுக்கு எப்படி அழைப்பு விடுப்பீர்கள்?

பதில்: அழைப்பா? கூத்து களரி கட்டி முடிந்த கையோடு பின்னரேமே பாயுடன் சணங்கள் திரள் திரளாக வந்து களரிக்கு அண்மையில் இடம் பிடித்துப் போட்டி போட்டு உட்காருவார்கள். பல ஊர் மக்கள் திரண்டு வந்து அமர்ந்து இருப்பதை பார்த்தாலே ஒரே மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். இவர்களுக்கு அழைப்புத் தேவையே இல்லை.

கேள்வி: பெண்கள், முதியோர் எல்லோரும் வருவார்களா?

பதில்: பெண்கள், பிள்ளைகள், முதியோர் வித்தியாசமே இல்லை. ஊரே திரண்டு வந்து குவியும். இவர்கள் எல்லாம் அரங்கேற்றத் திகதியை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருப்பவர்கள். அதனால் தனியாக அறிவிப்பதில்லை.

கேள்வி: கூத்தின் அரங்கேற்றத்தின் போது கலைஞர்களுக்கு கௌரவங்கள் ஏதாகிலும் வழங்குவார்களா?

பதில்: ஏதாகிலும் என்று கூறக் கூடாது. நிறைய என்றே கூற வேண்டும். வரவு தொடங்கும் போதே பட்டாசுக்கள் வெடிக்கும். பூ மாலை, காசு மாலை(நோட்டு) போடுவார்கள். தோளில் சால்வை போடுவார்கள். இடுப்பில் சால்வை கட்டுவார்கள். சால்வைகள் குவியும்.

கேள்வி: உங்கள் குரு யார்? அவரது குரு யார்? இவை பற்றிக் கூறமுடியுமா?

பதில்: எனது குரு நாகமணிப் போடியார்தான். அவரது குரு நோஞ்சிப்போடியார். அவரது குரு வலையிறவு சீனியர் எனப்படும் சீனித்தம்பி அண்ணாவியார். இப்போது நான் ஒரு அண்ணாவியார் பரம்பரையே உருவாக்கி உள்ளேன். அதில் பலர் முன்னேறி வருகின்றனர்.

கேள்வி: குறிப்பாக யாராவது பெயரைக் கூற முடியுமா?

பதில்: எனது மிகவும் சிறிய வாரிசு பிரபாவின் "சிவலைலை" வடமோடிக் கூத்து கொழும்பில் ஸ்ரீ இரா.கி.மிசன் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டு கொழும்பில் உள்ள தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரப்பப்பட்டது. ரூபவாகினியிலும் ஒளி பரப்பப்பட்டது.

கேள்வி: உங்களால் பழக்கப்பட்ட "அல்விநாடகம்" கொழும்பில் மேடையேற்றப்பட்டதோ, அது பற்றிய உங்கள் மனப்பதிவுகள் - அனுபவங்கள்?

பதில்: உங்களுடைய முழு

முயற்சியால்தான் இக்கூத்து கொழும்புக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. மணிக்கி யாலக் கூத்தை இரு மணிக்கி யாலங்களாக சுருக்கி இருந் தோம். கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் வட்டக் களரி கட்டி எமது பாரம்பரிய முறைப்படி ஆடிய இக்கூத்து நிகழ்வுக்கு கலாச்சார அமைச்சின் கௌரவங்கள் ரணவீர, இந்து கலாச்சார திணைக்கள செயலாளர் திரு.தில்லை நடராசா பணிப்பாளர் திருமதி.கைலா சநாதன், திருமதி.சாந்தி திருநாவுக்கரசு, திரு.விக்கரம ராசா, தெய்வநாயகம் முதலியோரும் மற்றும் கொழும்பின் முக்கியஸ்தர் களும், கூட்டுத்தாபன பணிப்பாளர், கலைஞர்கள், ரூபவாகினி வந்து உற்சாகப் படுத்தி எங்களது அலங்காரங் களையும் ரூபவாகினி கலை ஞர்களே செய்ததோடு முழு மையாக ஒளிப்பதிவும் செய்தனர். முடிவில் எமக்கு பாராட்டும், பரிசும், சான்றி தழ்களும், கலாச்சார அமைச்சின் செயலாளர் திரு.ரணவீர அவர்களால் வழங்கப் பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கேள்வி : மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் இடம் பெற்ற ஆவணப் பதிவின் போது உங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம்?

பதில்: அதிலும் கலாநிதி மௌன குரு, அன்புமணி ஐயா போன்றோரும் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டனர். தென்மோடி கூத்தின் அண்ணாவியாராக நான் பேராசிரியர் சி.மௌன

குருவால் பேட்டி காணப் பட்டேன். இதிலும் முழு நேரக் கூத்தாக எனது "அல்லி நாடகம்" தெரிவு செய்யப்பட்டு வீடியோ பதிவு செய்யப்பட்டது. வீடியோ நாடா வெளியீட்டு விழாவும் மட்/ தேவநாயகம் மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. நானும் மற்றும் அண்ணாவிமாரும் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டோம். இது மறக்கமுடியாத அனுபவம்.

கேள்வி: உங்களுக்கு கிடைத்த வேறு விருதுகள் பற்றிக் கூறமுடியுமா?

பதில்: எம்மால் கூத்து அரங்கேற்றப் படும் ஒவ்வோர் களரி முடிவிலும் பாராட்டுக்கள் தான். அவை எமது ஊர் மட்ட பாராட்டுக்கள் என்ற ரீதியில் கலாச்சார அமைச்சு வடகிழக்கு மாகாண அரசு, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் பாராட்டு போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன எனலாம்.

கேள்வி: எத்தனை கூத்துக்கள் பழக்கியிருக்கிறீர்கள்? எத்தனை அண்ணா விமார்களை உருவாக்கியுள்ளீர்கள் என்று கூற முடியுமா?

பதில்: நான் 1944 ஆண்டு இருபது வயது முதலே கூத்துதான் எனது உயிர். சுமார் 30 வருட அனுபவங்கள் எனக்குண்டு. பத்துக்கும் மேற்பட்ட தரமான அண்ணாவிமாரை உருவாக்கி உள்ளேன். 20க்கும் மேற்பட்ட கூத்துக்கள் இருமோடியிலும் பழக்கி,

மேடையேற்றி உள்ளேன். இவை அனைத்தும் முழு நேரக் கூத்துக்கள் பாடசாலை மட்டத்திலும் அரை மணிக்கியாலய கூத்துக்கள் பழக்கியுள்ளேன். இப்போது அதை விட்டு விட்டேன். என்னால் உருவாகிய அண்ணாவிமார் மாபகபதி, ந. குருகுலசிங்கம், கு.தேவராசா, சி.விநாயக லிங்கம், கு.பிரபாகரன் போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

கேள்வி: அது சரி, நீங்கள் சிறிய கூத்துக்கள் இப்போது பழக்குவதை விட்டுவிட்டீன் என்கிறீர்கள் அது ஏன்?

பதில்: பாடசாலைகளுக்கு தமிழ் தின போட்டிகள், சாகித்திய விழாக்கள் போன்றவற்றுக்கு பழக்கினேன். அதனால் எந்த பயனும் இல்லை. சுமமா நமது நேரமே வீணாகியது. அக்கூத்துக்கள் போட்டிக்கு போனால் அங்கே நடுவர்களாக வருவர்கள் வடமோடி, தென்மோடி இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதவர்கள் அல்லது கூத்தின் முழு அம்சமும் தெரியாதவர்கள். அவர்கள் நகரப் பாட சாலையின் உடுப்பு, அலங்காரம் இரண்டையுமே கொண்டு அதனையே தெரிவு செய்கின்றனர். ஆட்டம், பாட்டு, தாளம் போன்றன கவனிப்பதாக தெரியவில்லை. இதனால் உண்மையான பாரம்பரியம் உள்ள எமது கூத்து தோல் விடைய வேண்டியுள்ளது. இப்படி பல தோல் விகளினால் மனம்

சோர்ந்து அதனை விட்டு விட்டேன். கூத்துக் கலையை வளர்க்கிறோம் என்ற வெளிவேஷம்தான் நகரத்தில் உள்ளது.

கேள்வி: கூத்துக் கலையை புதுமையாக்க என்று கூறுகிறார்கள் உங்கள் கருத்து என்ன?

பதில்: எங்களுடைய மரபுக் கூத்தில் உள்ள பாரம்பரியம் இசை, தாளம், கலை, வேறு எங்கு இருக்கிறது? அதில் என்ன புதுமை செய்யப்போகிறார்கள். அதில் ஒன்றும் மாற்றுவதற்கு இல்லை. மாற்றும் தகுதியும் இல்லை. அதற்கு அவர்களுக்கு கூத்து பற்றிய முழுமையான அறிவு இருக்க வேண்டுமே. இருந்தால் அப்படி சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் அதனை குழப்பி சீரழிக்காமல் இருந்தால் போதும். டப்பா கூத்துக்களையும், டப்பா அண்ணாவிமார்களையும் தூக்கிப் பிடிக்கும் இவர்கள் கூத்துக்கலை சீரழியாமல் இருந்தால் போதும். வருடத் திற்கு நாலு கூத்து நாமே ஆடி முடித்து விடுவோம். அதுவே போதும்.

கேள்வி: வெளி உலகிற்கு அறிமுகப் படுத்த வேண்டுமானால் கூத்துக் கலையை நவீனப் படுத்தத் தானே வேண்டும்?

பதில்: வேண்டும். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. சீரழிக்காமல் எமது பாரம்பரியம் மாறாமல்

மெருகு படுத்தலாம். அதைப் பிழை என்று சொல்லவில்லை. அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்பது தான் எமது ஆசையும். ஆனால் அரைகுறை கூத்துக்கள் தானே இன்று அதிகம் உருவாகி அறிமுகமாகின்றன.

கேள்வி: என்னென்ன அம்சங்களில் மெருகேற்றலாம். என்னென்ன அம்சங்களில் மாற்றம் செய்யக்கூடாது?

பதில்: ஒப்பனை, ஆடை, அணிகள் முதலியவற்றில் மெருகேற்றலாம். தாளம், மத்தளம், ஆட்டம், பாட்டு ஆகியவற்றில் கை வைக்க கூடாது.

கேள்வி: கூத்துக் கலையில் ஈடுபடுவதால் உங்களுக்கு வருமானம் ஏதும் கிடைக்கிறதா?

பதில்: வருமானமா? ஒரு கூத்து பழகி அரங்கேற்றி முடிய எவ்வளவு செலவாகும். என்பதும் எம் போன்ற அண்ணாவிக்கே புரியும். பழகும் போது ஏற்படும் வெற்றிலை, தேத்தண்ணி செலவு தொடக்கம் வேறும் எவ்வளவோ ஏற்படும். அதனை சொல்வது அழகில்லை என நினைக்கிறேன்.

கேள்வி: அப்போ ஏன் இதில் தீவிரம் காட்டுகின்றீர்கள்?

பதில்: எமது பாரம்பரியச் சொத்து-கூத்து. அதனைப் பேண

வேண்டும். அது எமது மூச்சு வளர்க்க வேண்டும். அந்த உணர்வும் தாகமும் தணிக்க முடியாது.

கேள்வி: இறுதியாக இவர்களுக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

பதில்: கூத்தை அண்ணாவி யார்களிடமே விட்டு விடுங்கள். அண்ணாவி யார் பழக்கிய ஒரு கூத்தில் ஆடி விட்டு அண்ணாவி யார் வேஷமும் போடும் நிலை வேண்டாம். கூத்துக் கலையின் வளர்ச்சிக்கு எல்லா உதவிகளையும் செய்யுங்கள். கிராமப் புறங்களில் கூத்துக்களை அரங்கேற்றுவோருக்கு உங்களால் முடிந்த பங்களிப்பைச் செய்யுங்கள். உதாரணம் வீடியோ, துண்டுப்பிரசாரம், ஒலி/ஒளி வசதிகள் ஊடகம் போன்றவை.

சோனகரின் கவி என்று வழங்கப்படும் நாட்டுப் பாடல்களில் ஒன்று

“வாழைப்பழமே எந்தன் வலது கையிற் சர்க்கரையே ஏலம் கிராம்பே உன்னை என்ன சொல்லிக் கூப்பிட்டும்”

“குஞ்சு முகமும்-உன் கூர் விழுந்த முக்காடும் நெற்றி இளம் பிறையும்-என் நித்திரையில் தோணுதடி”

“காவலரணோ மச்சான் கள்ளனுக்கு முள்ளரணோ வேலி யரணோ மச்சான் வேணுமென்ற கள்ளனுக்கு”

“கடலே இரையாதே கற்கிணறே பொங்காதே நிலவே எறியாதே என் நீலகண்டார் வருமளவும்”

தொகுப்பு
அல்வி

விடிவை மறுத்து...

ஒரு புவையே
சுமக்க முடியாத என்னிடமா நீ
பிரபஞ்சச் சுமையைப் பற்றிப்
பீற்றிக்கொள்கிறாய்...?
பயித்தியக்காரனே...
என்னிடமோ இன்னும்
அவிழ்க்க முடியாதபடி முடிச்சுக்கள்
சடை பற்றிப்போன
சந்நியாசியின் கூந்தலைப்போல்
நீண்டு திரண்டு கிடக்க...
விதவை நிலா பார்த்தமும்,
என்னிடமிருந்து களவாடியவனின்
கஷ்ட நிவாரண நிவர்த்திக்காய்ப் பிரார்த்திக்கும்
என்னிடமா இந்தப்
பிரபஞ்சச் சுமைபற்றிச் சொல்கிறாய்

பூமியையே நிராகரிக்குமென்னால்
எப்படியதைச் சுமக்கமுடியும்...
காற்றின் திசையறிந்து
பாடும் கவிஞன் நான்
ஒரு புல்லாங்குழலுக்குள்
சிறைபுகுவேனா...
விடிந்தும் இன்னுமிந்தப் பூமியைப்
பொய்மைப் பனி மூடிக்கொள்ள
புறப்பட முடியாதபடி சூரியனை
ஒரு கோடிக் கைகளல்லவா தடுக்கின்றன.
இதற்குள்
விடிய வேண்டுமென்று
எதைச் சொல்கிறாய்?
அந்த ஒரு கோடியில்
உன் கையும் ஒன்றென்பதை மறந்து

இரவென்பது தீட்டென்றும்...
விடிவென்பது ருதுஸ்நானமென்றும்...
விளங்கவில்லையெனக்கு

உங்கள் மனவரிச் சட்டம்.
சாமத்துக் கோழியை ரசித்திருக்கிறாயா?
இல்லை...சபித்திருப்பாய்.

நீடிக்கவேண்டுமிந்த இரவென்றும்
இராப் பூச்சிகளின் 'சில்'லிசையில்
பூமி பரவசமாக வேண்டுமென்றும்
ஓலைக்குடலின் ஊத்தைச்சுவரில்
நானெழுதிச் சாயவேண்டும்
மணந்தரையில்.

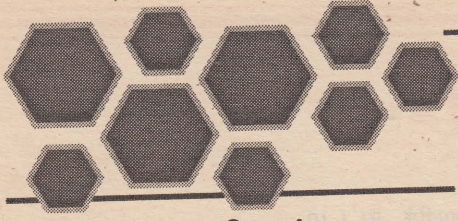
வெறும் பொய்யைப் புணர்ந்து,
உண்பதற்கும் உழைப்பதற்கும்தான்
மானுடமென்றால்...
அந்த வர்க்கத்திலிருந்து நான்
விடுதலையாக வேண்டும் விரைவில்.

விடிந்தால்தானே உழைக்கவேண்டும்
இல்லை...அடுத்தவனை உறிஞ்சவேண்டும்
எனக்கிந்த இரவேபோதும்
மனிதர்களின் முகந்தெரியா
மையிருட்டை என்
எழுதுகோலில் நிரப்பி எழுத.

சிற்றோடு விலக்கி
வானஞ் சிரிக்குமெங்கள்
நூற்றாண்டு வீட்டிலிருந்து
சோசலிசத்தைச் சுமந்துவரும்
காற்றைச் சுவாசி.

விரையடிக்கப்பட்டு
வெள்ளெருதுவாயிருப்பதைவிட
வெருக்கடிக்காலத்துச்
சொறிநாயாயிரு - சுதந்திரமாய்.

அ.ச.பாய்வா

மட்டக்களப்பு மக்களின் உணவு

ஒரு பொது நோக்கு

மகிழை - மகேசன்

1. முன்னுரை

உயிரினங்களின் முதல் தேவை உணவு. இவ்வுணவுத் தேவையை வெளிப்படுத்துகின்ற உணர்வு பசி. (பல்வேறு உயிரினங்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற ஒரு உயிரியல் நிகழ்வு இது. உடலட இயக்கத்திற்கு வேண்டிய ஆதாரமாகிய எரிபொருள் குறிப்பிட்ட மட்டத்தின் கீழ் சென்றமையை வெளிப்படுத்துகின்ற உணர்வு நிலையாகப் பசியை கொள்ளலாம்.) பசி ஏற்படுகின்ற போது மனிதன் எத்தகைய நிலையை அடைவான் என்பதை

“மானம் குலம் கல்வி வன்மை அறிவுடமை
தானம் தவம் முயற்சி தாளாண்மை - தேனில்
கசி வந்த சொல்லின் மேல் காமுறுதல் பத்தும்
பசி வந்திடப் பறந்து போம்”

என்று பழந்தமிழ்ப்பாடலொன்று எடுத்துக் கூறுகின்றது. இப்பசிக்கு வேண்டியன கிடைக்காத நிலையில் மனிதன் செயலிழந்தவனாகிறான்.

இதனால் தான் இற்றைக்கு 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மணிமேகலை ஆசிரியர் “உண்டுகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்றார். உடலை தன்னிலை தளராது போசிக்க உதவுவது உணவு.

இவ்வுணவுப் போசணையும் உணவுசார் பழக்கவழக்கங்களும் மனித நாகரீக வளர்ச்சிக்கேற்ப படிமுறையாக வளர்ந்து வந்துள்ளன. மேலும் இவை இடத்துக்கிடம் வேறுபட்ட தன்மையுடையனவாகவும் காணப்படுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் அல்லது நாட்டின் உணவூட்டத்தினையும் உணவு பழக்கவழக்கத்தினையும் குறித்த இடத்தின் இயற்கை அமைவு, சீதேஷ்ண நிலை, அங்கு இயல்பாகக் கிடைக்கும் உணவுப் பொருட்கள், உற்பத்தி செய்யத்தக்க உணவுப் பொருட்கள், வெளியிடத் தொடர்பு, சமய கலாச்சார நம்பிக்கைகள், அறிவு நிலை, பொருளாதார நிலை, நாகரீக நிலை எனப் பலவும் தீர்மானிப்பனவாக உள்ளன. இவ்வகையில் மட்டக்களப்பில் வாழுகின்ற மக்களின் உணவூட்டமும், உணவுப் பழக்கவழக்கங்களும் ஆய்வுக்கு ஏற்றதாக காணப்படுகின்றன.

2. மட்டக்களப்பு

இலங்கையின் கிழக்குப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் நீண்ட உப்பீரி மட்டக்களப்பு எனப் பெயர்பெறும். இவ்வீரியினது செல்வாக்கால் அது அமைந்து கிடக்கும் மாவட்டமும் இம்மாவட்டத்தின் தலைநகரமும் மட்டக்களப்பு எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. இம் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் 1961ம் ஆண்டுக்கு முன் இன்றைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும் அம்பாறை மாவட்டத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது பெருகல் கங்கை முதல் குமுக்கன் ஓயா வரை நீண்டுகிடந்த இம்மாவட்டம் 130 மைல் நீளமான கடற்கரையைக் கொண்டது. இதன் பரப்பளவு 2704 சதுர மைல். இன்றைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் தெற்கெல்லை நீலாவணையாயிற்று எனினும் வரலாற்று ஆய்வு நிகழ்ச்சிகளில் மட்டக்களப்பு என்பது 1961ம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையே குறிப்பதாகும்.

இம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மேற்கு எல்லையை அண்மித்த உப்பிரதேசம் முல்லைமும், குறிஞ்சியும் மருவிய தன்மையைக்கொண்டிருந்தது. இங்கு காணப்பட்ட

அடர்ந்த வனப்பிரதேசத்தில் கருங்காலி, முதிரை, விளினை, சமிளை முதலிய பெறுமதிமிக்க மரங்கள் நிரம்பி காணப்பட்டன. இயற்கை தரும் பல்வேறு பழவகைகளும் நிறைந்த வனப்பிரதேசத்தில் மரத்திற்கு மரம் வண்டறைந் தேன் வதைகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. இவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட தேன் மனித உணவுக்கு மாத்திரமன்றி சுண்ணாம்புடன் சேர்த்து கட்டிடத்திற்கு சாந்தாகப் பயன்படுத்தவும் உதவிற்று. மான், மரை, கரடி, புலி என பல்வேறு மிருகங்களும், பறவைகளும் இக்காட்டில் நிரம்பிக்காணப்பட்டன. இக்காட்டின் மத்தியில் இடையிடையே காணப்பட்ட தளவாய் எனும் புற்தரைகளில் தனியார் எருமை, பசு மாட்டுப்பட்டிகளோடு குழு மாடுகளும் இணைந்து திரிந்தன. மேலும் இக்காட்டுப் பகுதியில் காணப்பட்ட உறுகாமம், உன்னிச்சை, நவகிரி, அடைச்சகல், புழுகினாவை, சுடுக்காமுனை, தாந்தா முதலிய குளங்களோடு வேறு நீர்நிலைகளிலும் குளத்து மீன்கள் நிரம்பிக்காணப்பட்டன. இக்காட்டுப் பகுதியில் இடையிடையே காணப்பட்ட சேனைகள் தானியங்களினதும், மரக்கறி வகைகளினதும் உற்பத்தி இடங்களாக விளங்கின. இக்காட்டுப் பகுதிக்கும் மட்டக்களப்பு வாவிக்கும் இடைப்பட்ட படுவான் கரைப்பகுதியும் இதனோடு சார்ந்த இடங்களும் பரந்து விரிந்த நெல்வயல்களாக இருந்து வந்தன.

மட்டக்களப்பு வாவினின் கிழக்குப் புறமாக அமைந்த எழுவான் கரைப்பகுதி நிலத்தடி நீர் சிரமமின்றி பெறும் வசதி பெற்றது. இப்பிரதேசம் தென்னந்தோப்புகளும், முந்திரிகைத் தோட்டங்களும் வேறு பல்வகை பயன்தரும் மரங்களும் நிரம்பியதாக உள்ளது. மேலும் அண்மைக்காலங்களில் இப்பகுதியில் மரக்கறிச் செய்கையும் பெரும் வெற்றி அளிப்பதாக உள்ளது.

ஆதிக்குடிகளாகிய வேடர் பண்டைய காலம் தொட்டு இங்கு வாழ்ந்து வருகின்றனர். காலப்போக்கில் கேரளம், கலிங்கம், தொண்டை மண்டலம், பாண்டி நாடு என தென்னிந்தியாவில் பல பகுதிகளிலிருந்து குடியேறிய தமிழர்களும் மட்டக்களப்பினை பாரம்பரியமான தாயகமாகக் கொண்டுள்ளனர். இத்தமிழ் மக்களோடு முஸ்லிம் மக்களும் பல நூற்றாண்டுகளாக இங்கு பரந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத்தமிழ் முஸ்லிம் குடியேற்றங்களின் அமைப்பு முறைமையை குழல் பிட்டுக்கும், தேங்காய்ப்பூவிற்கும் ஒப்பிடுவர். மேலும் நகரப்புறங்களில் பறங்கியரையும் இங்கு காணலாம். இவ்வேறுபட்ட இனங்களோடு இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் என்னும் வேறுபட்ட உணவுப் பண்பாட்டினைக் கொண்ட சமயங்களும் இங்கு நிலைத்து வாழ்ந்து வருகின்றன.

இவற்றால் எல்லாம் இம்மாவட்டத்தின் இயற்கையும், தொழில்முயற்சிகளும், சாதி, சமய கலாச்சார பண்புகளும் இங்கு தனித்துவமான உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் உருவாக காரணமாயின.

3. மானிடவியல் நோக்கு

மானிடவியலாளர் மனித இனம் உணவைத் தேடிப் பெற்ற வழிவகைகளை 4 படிமுறைகளில் வகைப்படுத்தி காட்டுகின்றனர். அவையாவன

1. வேட்டையாடலும், இயற்கையில் கிடைப்பவற்றைக் சேகரித்தலும்
2. கால்நடை வளர்ப்பும், வேளாண்மை வாழ்வும்
3. எளிய வேளாண்மை முறை
4. பண்பட்ட வேளாண்மை முறை என்பனவாகும்.

இப்படிமுறைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக காலத்திற்குக் காலம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டவை என்பதற்கில்லை. ஒரே வேளையில், ஒரே இடத்தில் இவற்றுள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவையும் நடைமுறையில் இருந்தமையைக் காணலாம். மட்டக்களப்பைப் பொறுத்தமட்டில் இன்றும் கூட இந்நான்கு

படிமுறைகளும் நடைமுறையில் இருப்பது அவதானிக்கத்தக்கது. இன்று காணும் மீன்பிடித் தொழில் கூட வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் படிநிலையைச் சார்ந்தது. மட்டக்களப்பு படுவான் கரைப்பிரதேசத்தின் மரபுவழி மந்தை வளர்ப்பில் மந்தை வளர்ப்பு நாடோடி வாழ்க்கையை இன்றும் அவதானிக்கலாம். மேலும் மந்தைவளர்ப்போடு தொடர்புடைய வேளாண்மை முறையே அன்று முதல் இன்று வரை மட்டக்களப்பில் தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருந்து வருவதைக் காணலாம். இங்குள்ள மரபுவழி வேளாண்மை முறையில் மந்தைவளர்ப்பு முக்கிய பங்குபெற்று வந்துள்ளது. வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபடுகின்ற ஒவ்வொருவரும் மாடு வைத்திருத்தல் அவசியம் என்ற நிலை தொடர்ந்து இருந்து வந்தது.

மட்டக்களப்பில் எளிய முறை வேளாண்மைச் செய்கை அல்லது முன்னேறாத விவசாயச் செய்கையில் குறிப்பிடத்தக்கது சேனைப் பயிர்ச்செய்கையாகும். சேனைப் பயிர்ச்செய்கை இங்கு காலத்திற்குக் காலம் புதிதுபுதிதாக காடழித்துச் செய்யப்படுகின்ற முறையாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இம்முறையை மானிடவியலாளர் சுவீடன் வேளாண்மை முறை எனக் குறிப்பிடுவர்.

விரிந்த அடிப்படையில் பண்பட்ட வேளாண்மை இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் பாரம்பரியமான எளிய வேளாண்மை முறையின் செல்வாக்கை இதனுள் இன்றும் பெரிதும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

4. நெல்லரிசி

மனிதனை நாம் அறிந்துகொள்ளும் காலம் முதல் வேளாண்மை செய்கை பற்றியும் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்தியாவில் நெற்செய்கை இருந்தது என்று ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். மகா அலெக்சாந்தர் தன் படையெடுப்பின் போது இந்தியாவிலிருந்து நெற்பயிர்ச்செய்கையை தனது நாட்டிற்குக் கொண்டு சென்றாரெனக் கூறப்படுகின்றது. இலங்கையில் நாம் வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளும் தேவநம்பியதீசன் காலம் முதல் நெற்செய்கை இங்கு சிறப்புற்றிருந்தமையை தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

மட்டக்களப்பின் பண்டைய வரலாறு தெரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்றாக உள்ளது. எனவே “ஈழத்து ணவும் காளகத் தாக்கமும்” என்னும் சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படும் ஈழத்துணவு மட்டக்களப்பில் உற்பத்தியாகி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட நெல்லைக் குறிக்கின்றதோ என ஐயுறுதலும் முற்றிலும் அர்த்தமற்றதாகி விடாது. சோழப் பேரரசின் காலத்திற்கு முன் இங்கு குடியேறிய வன்னியர் அம்பிளாந்துறை, மணற்பிட்டி, பங்கிடாவெளி, நாதனை முதலிய பல இடங்களில் குடியேறியமை பற்றி மட்டக்களப்பு மான்மியம் குறிப்பிடும். இதற்குப் பின் மண்முனையில் கலிங்கர் குடியேறினர். இவ்வாறு குடியேறிய மக்கள் எல்லாம் நெற்செய்கையையே தம் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர் எனத் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்டது எனக் கருதப்படும் மட்டக்களப்பு வசந்தன் பாடலுள் வேளாண்மை விதைப்பு வசந்தன் மட்டக்களப்பில் அக்காலத்தைய நெல்வகைகளைக் குறிப்பிடுகிறது.

பச்சைப்பெரு மாள்கறுப்பன் பாணைமுக வன்செழும்
பன்றிக்கூரன் வெள்ளைவாலன் பவளச் சம்பா
செம்பியேபு லரும்விரும்பும் வெள்ளைவாணன் இந்த
மேதினியெல் லாம்புகமும் முத்துச் சம்பா

சம்புச்சி சம்பா செம்பவளச் சம்பாவால் சம்பாநல்ல
சாம்பற்கறுப் பன்குறவன் சம்பாவிதைத்தார்
எங்கள்வயற் பங்குகளெல் லாம்விதைத் தோமினி
ஏனம்மாடு வாராமல் வேலி வைப்போம்

இதனாலும் பிறவற்றாலும் அக்காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த நெல்வகைகளாக பச்சைப்பெருமாள், கறுப்பன், ஆனைமுகவன், பன்றிக்கூரன், வெள்ளைவாலன், செம்பவளச்சம்பா, சாம்பற்கறுப்பன், குறவன் சம்பா முதலியவற்றைக்

குறிப்பிடலாம். இந்நெல்வகைகள் இரண்டரை மாதம் முதல் ஆறு மாதம் வரை விளைவு தரும் காலத்தைக் கொண்டனவாக இருந்தன. எனவே இந்நெல்வயல்கள் விதைக்கப்பட்ட அக்காலம் பிற்பட்ட காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த ஏக்காலத்தில் விதைத்து ஏக்காலத்தில் அறுவடை செய்கின்ற வட்டை நிர்வாக முறை தோற்றம் பெறாதிருந்த காலம் எனலாம். பிற்பட்ட காலத்தில் இங்கு செல்வாக்குப்பெற்றிருந்த நெல்லினங்களாக தவிட்டுச்சம்பா, உதயன் சம்பா, முருகன் சம்பா, சீரகச்சம்பா, தங்கச்சம்பா, முருங்கைக்காயன், ஆனைக்கோடன், பத்தாறுகுத்தி, குறவன்கசட்டை, பெருங்கறுப்பன், உவர்கறுப்பன், இளங்குரையார், சீனெட்டி முதலியவற்றைக் கூறலாம். தற்காலத்தில் விவசாயத்திணைக்களத்தின் ஆய்வு மூலம் பெறப்பட்ட புதிய நெல்லினங்கள் இங்கு செல்வாக்கு பெற்றவையாகக்காணப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பில் பல நூற்றாண்டுகளாக நெல்லே பணமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. 1582ம் ஆண்டு முதல் போர்த்துக்கேயருக்கு மட்டக்களப்பு மன்னன் ஆண்டுதோறும் 300 அவணம் நெல் திறையாக கொடுத்ததாக போர்த்துக்கேய ஆவணங்களால் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. டச்சக்காரர் காலத்தில் மட்டக்களப்பு இலங்கையின் நெற்களஞ்சியமாக போற்றப்பட்டது. 1896, 1897ம் ஆண்டுகளில் பிரித்தானியருக்கு எதிராக அருமைப்பெருமாள் என்பவர் தலைமையில் மட்டக்களப்பு சுதேசிகள் புரட்சி செய்தபோது அரசாங்கத்திற்கு பெரும் நட்டத்தை ஏற்படுத்தும் முறையில் நற்பட்டிமுனையிலிருந்த அரச நெற்களஞ்சியத்திற்கு தீயிட்டதாய்க அறியப்படுகிறது. இவையெல்லாம் மட்டக்களப்பின் நெல் உற்பத்தியின் முக்கியத்துவத்தையும், அரசாங்கம் வரியாக நெல்லையே பெறுவதது என்பதையும் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

பண்டைக்காலம் இருந்து மட்டக்களப்பில் நெல் உற்பத்தி சுயதொழிலாகவும், முதலாளி தொழிலாளி முறையிலும் நடைபெற்று வந்தது. இங்கு நெல் உற்பத்திக்குரிய நிலச்சுவாந்தர்கள் போடிகள் என அழைக்கப்பட்டனர். இப்போடிமரிடம் தொழில் செய்யும் அனைவரும் நெல்லையே கூலியாகப் பெற்றனர். பொருளாதார பண்டமாற்று அனைத்தும் நெல்லைக் கொண்டே பெறுமதி மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு வந்தது.

இவ்வகையில் பெருமளவு நெல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதால் மட்டக்களப்பு மக்கள் 3 வேளையும் நெல்லரிசிச் சோற்றையே உணவாக உண்டுவந்தனர். காலை வேளைகளில் தண்ணீர் ஊற்றப்பட்ட பழுஞ்சோற்றினையும் மற்ற இரு வேளையும் உடன் சமைத்த சோற்றையும் உணவாக உண்டனர். போதுமான அளவு நெல்லரிசி இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டதால் ஏனைய இடங்களைப் போல வேளைக்கு வேளை மாற்றுணவு உண்ணும் பழக்கம் ஏற்படவில்லை. என்றாலும் இந்தியாவின் பிகாரின் பண்டைய மக்கள் போல் 3 வேளையும் வெறுமனே சோற்றை மட்டும் உண்டு வந்தார்கள் என்பதற்கில்லை. இதற்கு மேலாக ஜப்பான், வங்காளம், கேரளம் முதலிய இடங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் போல் அரிசியையும், மீனையும் உண்டு வந்தார்கள் என்பதற்குமில்லை. இங்கு காலையில் தண்ணீர் சோற்றுடன் பால், தயிர் அல்லது தேங்காய் சேர்த்து உண்பதும் மத்தியான, இரவு உணவுகளில் சோற்றுடன் மீன் ஒரு மரக்கறியாவது சேர்த்து உண்பதும் இங்குள்ளோரின் பாரம்பரிய பழக்கமாகும்.

மட்டக்களப்பிலுள்ள பண்டைய மக்கள் ஆண்களும் பெண்களும் சிறுவர் சிறுமியர் உட்பட அனைவரும் உடலுழைப்பு உள்ளவர்களாக காணப்பட்டனர். ஆண்கள் உடலுழைத்து வேலை செய்தார்கள் என்பதோடு பெண்கள் வீட்டு வேலையாலும், விவசாயத்தில் ஆண்களுக்கு உதவி செய்வதாலும் தொடர்ந்து உடலுழைப்பு உள்ளவர்களாக காணப்பட்டனர். சிறுவர் சிறுமியர் சிறுவயதிலிருந்தே பாரம்பரியத் தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். இவை காரணமாக மட்டக்களப்பு மக்கள் 3 வேளையும் சோற்றினை உண்டாலும் பெரும்பாலும் உடல்நலக் கேட்டிற்கு உரித்துடையவர்கள் ஆகவில்லை. இதற்கு மாறாக அதிகம் சோறு உண்பவரே பலசாலியாக இருப்பார் என்றும் சோறு தவிர ஏனைய உணவுகள் எல்லாம் இடைச் சாப்பாடாகக் கொள்ளத்தக்கது என்பதும் இம்மக்களின் பாரம்பரிய அபிப்பிராயமாகும். மேலும் வெளிச்சந்தை வாய்ப்பு வசதியின்மை காரணமாக அளவுக்கதிகமான நெல் தொடர்ந்து கைவசம் இருந்து வந்தமையும் தொடர்ந்து சோறு உண்ண காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

பண்டைய மட்டக்களப்பு மக்கள் சோற்றினை பெருமளவு உண்பதால் அரிசியில் குறைந்தளவுள்ள உடலுக்கு வேண்டிய போசணைகளையும் போதுமான அளவு பெற வாய்ப்பு பெற்றனர் (என்று மட்டக்களப்பு மாவட்ட தாய் சேய் நல வைத்திய அதிகாரி டாக்டர் வில்லியம்ஸ் கூறியுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது) என சில ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர்.

மட்டக்களப்பில் பண்டை நாள் முதல் தவிட்டரிசியும், வெள்ளையரிசியும் தரக்கூடிய நெல்வகைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. தவிட்டரிசி இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் தவிட்டைப் போக்கும் வண்ணம் அரிசியை குற்றி எடுப்பதும் இங்குள்ளோர் பழக்கமாக இருந்து வந்தது. இவ்வாறு அரிசியிலிருந்து வேறுபடுத்தப்படும் தவிடு குழந்தைகள் உண்பதற்கும், பிட்டு, உரொட்டி ஆகியவற்றிற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது எனினும் அண்மைக் காலத்தில் தவிட்டினுடைய போசாக்குத்தன்மை இங்கு பெரிதும் உணரப்பட்டு வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

வெள்ளை நிற அரிசி பெரும்பாலும் பச்சையரிசியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வரிசி மாவிடித்தல், பொங்கல் செய்தல் ஆகியவற்றிற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. நெல்லை பெரிய தாச்சிகளில் நிரப்பி அவித்து வெயிலில் காய வைத்து குற்றி எடுப்பது புழுங்கலரிசியாகும். மட்டக்களப்பில் நெல் குற்றுவது என்பது ஒரு தனிக்கலை. ஒரே உரலில் இரண்டு அல்லது மூன்று பெண்கள் சுற்றி நின்று உலக்கை கொண்டு நெல் குற்றுவர். நெல் குற்றும் போது பாடப்படும் கிராமியப் பாடல்களும் உண்டு. இவ்வாறு நெல்குற்றுவதில் நவித்தல், அடுக்கலாக்கல், தீட்டுதல் எனும் 3 பட நிலைகளைக் காணலாம் இதில் தீட்டுதல் எனும் இறுதிப்படிநிலை தவிட்டை நீக்கச் செய்யும் வெறும் வீண் முயற்சி எனலாம். அன்றாட வாழ்வில் சோறு சமைப்பதற்கு புழுங்கலரிசியையே பயன்படுத்துவர். பச்சை அரிசி சோற்றிலும் புழுங்கலரிசி சோறு துரிதமாக சமிபாட்டையும் என்பது இங்குள்ளோர் கருத்து. மேலும் சீனெட்டி முதலிய சில நெல்லினங்கள் பூப்படைந்த பிள்ளைகளுக்கும் பிள்ளை பெற்ற தாய் மாருக்கும் வேறு பத்தியம் காப்பவர்களுக்கும் உகந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டது.

மேலும் இங்கு சோறு சமைக்கும் முறையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அரிசியை சமைக்கும் போது அளவுக்கதிக்கமாக நீர் வைத்து சோற்றை வடித்தெடுத்து விட்டு வடிகஞ்சை வீணாக உணர்றிவிடும் முறை இங்கில்லை. அரிசி அவிவதற்கு போதுமான அளவு நீரை வைத்து சோறாக்கும் முறையே பாரம்பரியமாக இங்கு காணப்படுகிறது. இதனால் சோறு சமைக்கும் போது நிறுகஞ்சை வெளியேற்றும் நிலை இங்கு பெரிதும் ஏற்படுவதில்லை. சிறிதளவு வெளியேற்ற வேண்டி வந்தாலும் அதனை பிள்ளைகளுக்கு குடிக்கக் கொடுக்கும் பழக்கம் இங்கு பாரம்பரியமானது.

5. தானிய உணவு

பண்டைய காலத்தில் மட்டக்களப்பு இலங்கையில் நெற்களஞ்சியம் எனப் பாராட்டப்பட்டது போலவே தானியக் களஞ்சியம் என்றும் பொதுப்படக் கூறக்கூடியளவு மற்றைய தானியங்களும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஏனைய தானியங்கள் இடை உணவிற்கும், பலகார வகை செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இங்கு கோதுமை மாவின் உபயோகம் 2ம் உலக மகாயுத்த காலத்தை அடுத்தே பெரிதும் அதிகரித்தது. அதற்கு முன் கோதுமையின் உபயோகத்தினையும் நிரப்பக் கூடியளவு தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இதற்குக் காரணம் சேனைப்பயிர்ச்செய்கை செய்பவர்கள் கணிசமானளவு காணப்பட்டமை எனலாம். அவ்வாறு பண்டைய நாட்களில் சேனை செய்யப்பட்ட இடங்கள் எல்லாம் தற்காலத்தில் வானம் பார்த்த வயல்நிலங்களாக மாறியுள்ளன. அன்று முதல் இன்று வரை மட்டக்களப்பில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வரும் தானியங்களாக சோளம், குரக்கன், உழுந்து, பயறு, எள்ளு, திணை, கச்சான், கொள்ளு முதலியவற்றைக் கூறலாம். சோளனை முற்றாத பருவத்தில் குலைகளாக அவித்து உண்பதும் முற்றியவற்றை வறுத்தும் மாவாக்கியும் பயன்படுத்தி வந்தனர். வறுத்த சோளம் மாவை சீனி, தேங்காய் சேர்த்து உண்பதும் பச்சை சோளனை பிட்டு மாவாக அவித்து உண்பதும் இங்கு

பாரம்பரிய பழக்கமாகும். இதே போல் குரக்கனில் தயாரிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருட்களும் இங்கு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. குரக்கன் மாவில் தயாரிக்கப்பட்ட பிட்டு, களி, உரொட்டி என்பன இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன. குரக்கன் மாவையும் அரிசி மாவையும் இணைத்து இடியப்பம் செய்தும் உண்டனர்.

முந்திய காலங்களில் உழுந்து களி சமைத்து உண்ணப்பட்டாலும் காலப்போக்கில் இட்லி, வடை முதலிய பண்டங்கள் தயாரிக்கப்படுவது இங்கு அதிகரித்து வருகிறது. பயறு, பயற்றம் பருப்பு முதலியன பலகார வகைக்கே பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும் பயறு பொங்கலுக்கு பயன்படுத்துவதோடு பயறினைக் கறி சமைப்பதுண்டு. பயற்றை இனத்தைச் சேர்ந்த கெளபீ உற்பத்தி தற்காலத்தில் பெரிதும் அதிகரித்து காணப்படுகிறது. இது கறி சமைப்பதற்கும் தனியாக அவித்து உண்பதற்கும் வடை முதலியன தயாரிப்பதற்கும் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். இத்தோடு சோயா பாவனையும் தற்போது இங்கு அதிகரித்து வருகிறது.

எள் இங்கு மிகப் பழமையான தானியம். கொளுக்கட்டை பலகார வகை செய்வதற்கு இதனை பெரிதும் விரும்பித் தேடுவர். பண்டை நாளிலிருந்தே கதிர்காம யாத்திரிகர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு வருவது திணை மா. இந்த யாத்திரைக் காலத்தில் திணைக்கு பெருமளவு சந்தை வாய்ப்பு இருப்பதைக் காணலாம்.

கச்சான் உற்பத்தி மட்டு அம்பாறை மாவட்டங்களில் பெருமளவு அதிகரித்து காணப்படுகிறது. இதனை வறுத்து உண்பதுடன் பலகார வகை செய்வதற்கும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இவற்றை விட பண்டைய காலத்தில் பன்றிநெல்லரிசி, மண்டுக்கொட்டை இடித்த மா முதலியவற்றை இயற்கையிலிருந்து தேடிப் பெற்று உணவு தயாரித்தும் வந்தனர். மேலும் கொள்ளு முதலிய தானியங்கள் வைத்திய தேவை கருதி உற்பத்தி செய்யப்பட்டும் வந்தது.

இன்றைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 2000ம் ஆண்டில் தானிய உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பரப்பளவு புள்ளிவிபரத் திணைக்களக் குறிப்பின்படி கீழ்க்குறிப்பிடப்படுகிறது.

தானியங்கள்	பெரும்போகம் (ஏக்கர்)	சிறுபோகம் (ஏக்கர்)
சோளம்	1223	154
கச்சான்	844	205
பயறு	217	59
உழுந்து	210	30
கெளபீ	101	55
குரக்கன்	69	19
எள்ளு	59	21
இறுங்கு	24	7

6. கிழங்கு வகைகள்

இங்கு வாழ்ந்த பண்டைய மக்கள் தாமரைக் கிழங்கு, கபலைக் கிழங்கு, கொடிவள்ளிக் கிழங்கு முதலிய இயற்கையில் பெற்ற கிழங்கு வகைகளை அவித்துண்டு வந்தனர். பிற்பட்ட காலத்தில் சேனைப்பயிர்ச்செய்கை முறையில் மரவள்ளி, வற்றாளை ஆகிய இரு கிழங்கு வகைகளும் இங்கு பெருமளவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக திருமதி.சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மரவள்ளிக் கிழங்கு பெருமளவு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. கடந்த 2000ம் ஆண்டு பெரும்போகம் 1926 ஏக்கரிலும் சிறுபோகத்தில் 1132 ஏக்கரிலும், வற்றாளை பெரும்போகம் 188 ஏக்கரிலும், சிறுபோகத்தில் 110 ஏக்கரிலும் இன்றைய மட்டு மாவட்டத்தில் செய்கை பண்ணப்பட்டதாக புள்ளிவிபரத் திணைக்கள அறிக்கையால் அறியமுடிகிறது.

மரவள்ளிக் கிழங்கை தனி உணவாகவும், கறியாகவும் மட்டக்களப்பு மக்கள் நுகர்ந்து வருகின்றனர். இக்கிழங்கில் சொதி அல்லது ஆணம் வைத்தல் பரவலாக காணக்கூடிய பழக்கமாகும். மேலும் பொரித்தும், நசியல் செய்தும், குழம்பு வைத்தும் இக்கிழங்கு இங்கு கறிகளாக நுகரப்படுகிறது. மேலும் இங்கு பஞ்சகாலமாகிய மார்கழி, தை மாதங்களில் மரவள்ளிக் கிழங்கு பெரிதும் உணவாகப் பயன்படுவதால் இதனை பஞ்சந்தாங்கி எனவும் குறிப்பிடுவர். வற்றாணைக் கிழங்கு குறைந்தளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் இதனை இங்குள்ளோர் பெரிதும் விரும்பி உண்பர்.

7. இலைகறி வகைகள்

மட்டக்களப்புக் காடுகளிலும் வயல்வெளிகளிலும், குளக்கரை வாய்க்கால் ஓரங்களிலும் பல்வேறு பயனுள்ள இலைக்கறி வகைகளைக் காணலாம். மேலும் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற இலைக்கறி வகைகளும் உண்டு. இவ்வகைகளில் எல்லாம் பெறப்படுகின்ற இலைக்கறி வகைகளை 1979ம் ஆண்டு உலக தர்ஷண தாபனத்தால் வெளியிடப்பட்ட சத்துணவு சிந்தாமணி பின்வருமாறு வரிசைப்படுத்திக் கூறுகின்றது.

அகத்திக்கீரை	சாறணை	மாங்கீரை
அறக்கீரை	தகரை	முடிதும்பை
இலச்சகெட்டஇலை	திராய்	முசுட்டைஇலை
கானாந்திஇலை	தூதுவளை	முருங்கையிலை
காரை இலை	நத்தைச்சூரி	முளைக்கீரை
குப்பைக்கீரை	நெருப்புவாகைத்துளிர்	முல்லைஇலை
குப்பைமேனி	பசளி	வல்லாரை
குறிஞ்சாஇலை	பொன்னாங்கேணி	வள்ளுகொழுந்து
சண்டிஇலை	மரவள்ளியிலை	வாதமடக்கி

இவற்றைவிடவும் காட்டுப்பகுதிகளில் வேறுவகை இலைகளும் சமையலுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றுள் வல்லாரை, தூதுவளை என்பன பச்சையாக பச்சடி அல்லது சம்பல் செய்துண்பர். மற்றைய இலைக்கறி வகைகள் அவ்வவற்றுக்குரிய பாரம்பரிய முறைப்படி சுண்டல், கடையல், ஆக்கல், சொதி எனச் சமைத்துண்ணப்படுகின்றன. பண்டைய நாட்களில் உணவுகிடையாத பஞ்சகாலங்களில் தகரை இலையை சிலவேளை மதிய உணவாக அவித்துண்டதாக சில முதியவர்களால் அறிய முடிகின்றது. மரவள்ளியிலை பெருமளவு இங்கு சமைக்கப்படுவதில்லை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரம்பரியமாக இலைக்கறியுண்ணும் பழக்கம் எழுவான் கரைப்பிரதேச மக்களைக் காட்டிலும் படுவான் கரையில் அதிகம் காணப்பட்டு வந்தது. மாட்டுப்பட்டியடியிலும், வயல்வாடிகளிலும் வாழ்பவர்கள் இலைக்கறிகளை பெரிதும் உண்டு வந்தனர். இவ்விலைக்கறிகள் நிரந்தரமாக கிடைப்பவற்றை விட குறித்த பருவ காலத்தில் கிடைப்பவை உள்ளன. இவற்றுள் சில இலைக்கறிகளை வெயிலில் உலர்த்தி வைத்து சமையல் செய்வதையும் இங்கு அவதானிக்க முடிகின்றது.

இங்கு உணவாகக் கொள்ளப்படும் பூக்களும் குறிப்பிடத்தக்கது. வாழைப்பூ, செவ்வரத்தம்பூ, ஒட்டிப்பூ என்பன இங்கு உண்ணப்படுகின்றன. வாழைப்பூவை பொரியல், சம்பல் செய்வதோடு மரவள்ளிக் கிழங்குடன் இணைத்தும் இங்கு சமைத்துக் கொள்ளுவதையும் இங்கு காணலாம். செவ்வரத்தம்பூ போதியளவு புளிசேர்த்து கடையல் செய்யப்படும். "புத்தியுள்ள பிள்ளைக்கு செவ்வரத்தம்பூ நஞ்சா" என்பது பழமொழி. ஒட்டிப்பூ பொரியல் செய்யப்படுகிறது. இவ்வகையில் அகத்திப்பூ, முருங்கைப்பூ, சுரப்பூ என்பன உண்ணத்தக்கன.

8. மரக்கறி வகைகள்

மட்டக்களப்பில் இந்துக்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்தாலும் மரக்கறி மட்டும் உண்பவர்கள் இங்கு மிக மிகக் குறைவு. இதற்கு பெருமளவில் இங்கு மீன் கிடைத்தல், முஸ்லீம்கள், பறங்கியர் செல்வாக்கு, ஆகம் வழிபாட்டு முறை வளர்ச்சியடையாமை முதலிய பல காரணங்களைக் கூறலாம். எனினும் இங்குள்ள இந்துக்கள் வெள்ளிக் கிழமைகளிலும், ஏனைய விரத நாட்களிலும், கோயில் திருவிழாக் காலங்களிலும் மரக்கறி உண்பவர்களாக உள்ளனர். ஏனைய நாட்களில் இங்குள்ள முஸ்லீம்கள், பறங்கியரைப் போல் இவர்களும் மச்ச, மாமிசத்துடன் மரக்கறிகளையும் இணைத்து உட்கொண்டு வருகின்றனர்.

முன்னைய காலங்களில் சேனைப்பயிர்ச் செய்கை மூலம் கிடைக்கின்ற பயற்றங்காய், பூசணிக்காய் அல்லது சுரக்காய், நாடங்காய், வத்தகைக்காய், வெள்ளிக்காய், அவரைக்காய், புடலங்காய், பாகற்காய் முதலிய காய்கறிகள் இங்கு நுகரப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் மரக்கறி தோட்டக்காரர்கள் இங்கு பரவலாக அதிகரித்துள்ளனர். இதனால் பல்வேறு பயற்றை வகைகள், வெண்டிக்காய், கத்தரிக்காய், வாழைக்காய் முதலான பல மரக்கறி வகைகள் சுயதேவை பூர்த்திக்கு ஏற்ற வகையில் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இன்றைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கடந்த 2000ம் ஆண்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சில மரக்கறி வகைகளின் விபரமும் செய்கை பண்ணப்பட்ட பரப்பளவும் இதன் கீழ் தரப்படுகிறது.

மரக்கறிகள்	பெரும் போகம் (ஏக்கர்)	சிறு போகம் (ஏக்கர்)
வத்தகைக்காய்	395	288
சாம்பல் வாழை	395	304
கத்தரிக்காய்	453	362
பாகல்	140	89
புடோல்	161	111
தக்காளி	194	84
வெள்ளரி	25	56
நீற்று பூசணி	22	7
சிவப்பு பூசணி	75	38
கறிமிளகாய்	23	12

இவற்றை விட மலைநாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வரும் கரட், பீற்றுட், முள்ளங்கி, போஞ்சி, கறிமிளகாய், தக்காளி, கோவா முதலிய மரக்கறி வகைகளும் இங்கு நுகரப்படுகின்றன. இத்தகைய உயர் மரக்கறிகளைத் தமிழரைக் காட்டிலும் முஸ்லீம்களே அதிகம் நுகர்கின்றனர். இவற்றை விட பருப்பும், உருளைக்கிழங்கும் எங்கும் போல் இங்கும் செல்வாக்கு பெற்றுள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றன.

9. மீன்

மட்டக்களப்பின் இயற்கைதரும் உணவுச் செல்வங்களுள் மிகக் கபயனுள்ளது மீன் வகைகளாகும். கடல், களப்பு, குளம் ஆகிய மூன்று வகை மீன்களையும் உண்டு அனுபவிக்கக்கூடிய வசதி மட்டக்களப்பு மக்களுக்குண்டு. மட்டக்களப்பு மாவட்டம் நீளமான கடற்கரையைக் கொண்டிருந்தாலும் கடல் மீன்பிடியில் இங்குள்ளவர்கள் அனுபவம் குறைந்தவர்களென்றே கூறவேண்டும். இங்குள்ள தமிழர் மத்தியில் மீன்பிடிபுடன் தொடர்புடைய சாதிகள் பெரிதும் காணப்பட்டாலும், கடல் மீன்பிடியில் இவர்கள் ஈடுபாடற்றவர்களாகவே வாழ்ந்து வந்தனர். இங்குள்ள முஸ்லீம்களுள் கடல் மீன்பிடியில் அனுபவமுள்ள பலர் பாலமுனை, பூநொச்சிமுனை, வாழைச்சேனை, கல்முனை முதலிய இடங்களில் உள்ளனர். தற்காலத்தில் இங்குள்ள தமிழர்களும் கடல் மீன்பிடியில் ஈடுபடத் தொடங்கியுள்ளனர். வங்காள விரிகுடாவில் கிடைக்கக் கூடிய பல்வேறு மீனினங்களும் இங்கு பிடிக்கப்படுகின்றன. கூறா, அறுக்குளா, தளப்பத்து, உலமியா, பாலை, பாறை, ஓட்டி, கிளக்கன், விளல் என பலசாதி மீன்களுக்கு இங்கு சந்தை வாய்ப்புண்டு. சூரன், கிளைவாழை, கீரி, சூடல் முதலான கடல் மீன்கள் இங்கு பிடிக்கப்பட்டாலும் இவை கிரந்தி கொண்ட மீன்களாக கருதப்படுகிறது. சித்திரை முதல் புரட்டாசி ஈறான காலப்பகுதியில் இங்கு அதிக கடல் மீன் கிடைக்கும் காலமாகும்.

மட்டக்களப்பார் மட்டக்களப்பு வாவியிலும் இங்கு காணப்படும் வேறு உவர்நீர் களப்புகளிலும் அதிகமாக மீன்பிடிக்கக் கூடிய வாய்ப்பிருந்ததால் கடல் மீன்பிடியில் ஈடுபாடு காட்டவில்லை

எனலாம். இவ்வாவியில் தற்போது மீன் வகைகள் குறைந்து வந்தாலும் பண்டைய நாட்களில் பல்வேறு தரப்பட்ட மீன்கள் இங்கு காணப்பட்டன. ஓட்டி, ஓரா, கயல், செங்கணம், மணலை, செத்தல், கிளக்கன், திரளி, கெழுத்தி முதலான பல இன மீன்கள் இவ்வாவியில் நிறைந்து கிடந்தன. இதன் காரணமாக மட்டக்களப்பு தமிழர்களும், முஸ்லீம்களும் கடல் மீனைக் காட்டிலும் வாவிமீனை சுவைபடச் சமைக்கும் அனுபவம் பெற்றுள்ளனர்.

மட்டக்களப்பு வாவியில் கிடைக்கும் இறாலும், நண்டும் சுவைமிக்கவை. கருவண்டன் இறால், மண்ணிறால், வெள்ளிறால், மட்டறால் என இறால் இனம் பலவகை உண்டு. அளவில் பெரிய இறால் வகைகளுக்கு வெளிநாட்டு சந்தை வாய்ப்பிருப்பதால் அவற்றை சுதேச மக்கள் சுவைப்பதற்கு குறைவான வாய்ப்பே தற்காலத்தில் உள்ளது. இறால் வகைகளை கருவாடாகக் காய வைப்பதனால் நீண்ட காலத்திற்கு வைத்து பாவிக்கின்றனர். இறால் வகையைச் சார்ந்த மிகச் சிறிய அளவினதான கூனி இங்கு சிறப்பாகக் கிடைக்கும் ஓர் உணவுப் பொருளாகும். குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்ட தெற்கெல்லையில் உள்ள கல்லாறு ஓடைகளிலே இவை பிடிக்கப்படுகின்றன. இக்கூனியைக் கொண்டு பல்வேறு வகையான உணவுப் பொருட்கள் செய்வதில் கல்லாறுப் பெண்கள் கைதேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர். இறால், கூனி கருவாட்டு வகைகளை மரக்கறிகளுடன் சேர்த்து சமைத்து உண்பது மட்டக்களப்பு மக்களின் ஒரு பழக்கமாகும். தற்போது கூனி பிடிப்பது மிகக் குறைந்து விட்டது.

மட்டக்களப்பு வாவியில் கிடைக்கும் நண்டு நீர்கொழும்பு நண்டிலும் சுவைமிக்கது எனலாம். தேய்பிறை காலங்களில் பிடிக்கப்படுகின்ற நண்டுகள் சதைப்பற்று கூடினவாகவும், சுவையானவையாகவும் இருக்கும் என்பர். இங்கு நண்டை சமைக்கின்ற போது பெருபெருப்பான தேங்காய்ப்பூவை அரைத்து உறைப்பை அதிகம் சேர்ப்பர். இதனால் சுவை மாத்திரமன்றி வாயவிசல் நோயும் குணமாகும். ஆனால் முஸ்லீம் மக்கள் நண்டு நுகர்வதைத் தவிர்க்கின்றனர். இந்நண்டு வகைகளுக்கும் வெளிநாட்டு சந்தை வாய்ப்பு அதிகரித்து வருகின்றது.

மட்டக்களப்பு படுவான் கரைப்பகுதிகளிலும், வாகரைப் பகுதிகளிலும் பெருமளவு குளத்து மீன்களைப் பெற வாய்ப்புண்டு. குளங்கள், கால்வாய்கள், நெல்வயல்கள் முதலிய இடங்களில் எல்லாம் நிறைவாக குளத்து மீனைப் பெறலாம். கிருமிநாசினி, களைநாசினி உபயோகம் அதிகரித்து வருவதால் நெல்வயல்களில் மீன்பிடிக்கும் வாய்ப்பு இன்று படிப்படியாக அருகி விட்டது. இங்கு காணப்படும் குளத்து மீன்களுள் வரால், குறட்டை, பணையான், மசறி, உழுவை, கணையான், கொக்குச்சான், சுங்கான், செல்வன், ஓட்டியான் எனப் பலவகை மீன்களைக் காணலாம். இவற்றுள் சுங்கான், பணையான், மசறி என்பன இலங்கையின் தேசிய மீன்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. குளத்து மீன் தமிழரைக் காட்டிலும் இங்கு வாழும் முஸ்லீம்களே கூடிய ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றனர். வேளாண்மை அறுவடைக் கால பானையான் சுவை கொண்டது. உழுவை மீன் இலைகளுடன் சேர்த்து சுண்டுவதை இங்குள்ளோர் விரும்புகின்றனர். சுங்கான் மீனை தமிழரைக் காட்டிலும் முஸ்லீம்கள் பெரிதும் வாங்கி உண்கின்றனர். வரால், கணையான், கொக்குச்சான், சுங்கான் முதலிய மீன்கள் கருவாடாக உலர்த்தி எடுத்தால் அவற்றுக்கு பெருமளவு சந்தை வாய்ப்பு உள்ளது. மட்டக்களப்பு வாவியில் புரட்டாசி ஐப்பசி மாதங்களில் தலை மழையை அடுத்து கரையேறும் ஏறுகெழுத்தியை குழம்பு, பால்சினைக்கறி, சினைப்பொரியல் என பலவகை கறிகளாக சமைத்து உண்பது இவர்களின் பருவவிருப்பமாகும்.

இங்கு கிடைக்கக்கூடிய எல்லாவகை மீன்களையும் அவற்றுக்கு தக்கபடி சமைக்கும் அனுபவம் இங்குள்ளோருக்குண்டு. பொதுவாக பொரியல், சுண்டல், குழம்பு, சொதி ஆகியவற்றிற்குப் பொருத்தமானவற்றைக் கொண்டு சமையல் செய்வர். இவ்வகையில் தமிழரைக் காட்டிலும் முஸ்லீம்கள் மத்தியில் மீன் சமையல் வகை அதிகம் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக அவர்களின் மீன் பால்கறி தமிழர்களிடம் காணப்படாத தனித்தன்மையானது. மேலும் மீனை பொரித்துண்பதில் தமிழரைக் காட்டிலும் முஸ்லீம்களும், பறங்கியரும் கூடிய விருப்பம் காட்டி வருகின்றனர்.

10. இறைச்சி

மட்டக்களப்பு தமிழர் மத்தியில் காட்டில் இயல்பாகக் கிடைக்கும் மான், மரை இறைச்சிகள் மிக்க செல்வாக்கு பெற்றிருந்தன. இங்கு மாடு வளர்ப்பு அதிகமாகையால் மாட்டிறைச்சிக்கு குறைவேயில்லை. இவ்விறைச்சி முஸ்லீம்களினதும், பறங்கியரினதும் முக்கிய கறிப்பொருளாகக் காணப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பின் முன்னைய நாட்களில் கோழி வளர்ப்பு அதிகரித்துக் காணப்படவில்லை. தற்போது பரவலாக கோழி இறைச்சி, முட்டை என்பவற்றை பலரும் விரும்பி உண்ணுகின்றனர். செம்மறியாடு முதலிய பெரிய ஆடு வகைகள் இங்கில்லை. சிறிய அளவிலான நாட்டாடுகளே இங்கு வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆட்டிறைச்சி விலை கூடிய இறைச்சியாக இங்குள்ளது.

பன்றி இறைச்சி இங்கு பெறக்கூடிய வாய்ப்பிருந்தாலும் முஸ்லீம்கள் இதனை உண்பதில்லை. பறங்கியே பெரிதும் விரும்பி உண்பர். முயல், முள்ளாம்பன்றி, உக்குளான் முதலிய இயற்கையாகக் கிடைக்கும் இறைச்சி வகைகளை காட்டுப்பிரதேச மக்கள் அனுபவிக்க வாய்ப்புண்டு. பொதுவாக வேட்டையாடும் இறைச்சிகளை முஸ்லீம்கள் உண்ண மாட்டார்கள். தக்குபீர் செய்து வெட்டப்படும் இறைச்சிகளையே இவர்கள் உண்பர். எனவே மாடு, ஆடு, கோழி இறைச்சிகளே இவர்களின் கறிப்பொருளாக உள்ளது.

11. பால், தயிர்

மட்டக்களப்பில் இயற்கை தரும் செல்வங்களுள் தேனும், பாலும் முன்னோராலும் வியந்து பாராட்டப்பெற்றவை. அண்மையில் யாழ்ப்பாணக் காவியம் எழுதிய பண்டிதர் க.சச்சுதானந்தம் அவர்கள் கூட மட்டக்களப்பு கட்டித்தயிர் சட்டிகளை முழுமதியுடன் ஒப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார். பண்டைய நாள் முதல் எருமை மாடுகளும், பசுமாடுகளும் மட்டக்களப்பில் நிரம்பிக் காணப்பட்டன. மாட்டு உடமை இல்லாத குடும்பங்கள் இங்கில்லை என்று கூறக்கூடியளவு எல்லாக் குடும்பங்களும் மாட்டுப்பட்டிகளை உடமையாக வைத்திருந்தன.

இங்குள்ளோர் தொழிலாக விவசாயமும், மந்தை வளர்ப்பும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்து கிடந்தன. கிட்டத்தட்ட எல்லா வீடுகளும் பாலும், தயிரும் கிடைக்கக்கூடிய வசதியைக் கொண்டிருந்தன. இதனால் "சுயதேவை பூர்த்திப் பொருளாதாரம்" நிலவிய காலத்தில் ஆடை எடுக்கப்பட்ட பால், நெய் எடுக்கப்பட்ட மோர் என்பன கொடுப்பதற்கு ஆள் இன்றி வெறுமனே ஊற்றி விடும் நிலை இங்கிருந்தது.

பால், தயிரை புனிதமாக இங்குள்ளோர் போற்றி வந்தனர். இவற்றை மச்சம், மாமிசத்துடன் இணைந்து இங்கு உண்ண மாட்டார்கள். இவ்வாறு உண்ண வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் வேறு இலை போட்டு சபைகளில் உண்பதை அவதானிக்கலாம். எருமைப்பால் தயிரை விட பசுவின் பால் தயிரை மிகப் புனிதமாகவும் முன்னோர் போற்றி வந்தனர். எனினும் சுவை மிகுதியால் எருமைப்பால் தயிரையே பெரிதும் விரும்பி உண்டனர். மேலும் விருந்துகளிலும் எருமைத்தயிரையே இங்கு பெரிதும் பயன்படுத்தி வந்தனர். அத்தோடு எருமை நெய்யையே பெரிதும் உணவிற்கு எடுத்தனர். மரக்கறிகளை தாளிதம் செய்வதற்கும் பலகார வகைகளைப் பொரிப்பதற்கும் எருமை நெய் பெரிதும் உகந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டது. சில வேளைகளில் பால், தயிர் இல்லாத போது சுடுசோற்றுடன் நெய்யை ஊற்றி உண்ணுகின்ற பழக்கமும் இங்கிருந்தது. பசுநெய் எருமைநெய்யிலும் விலைகூடியது. சமய காரியங்களுக்கும் ஆயுள் வேத வைத்தியத்திற்கும் பசுநெய் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

காலை தண்ணீர் சோற்றுடன் சேர்த்துண்பதற்கு தயிர் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. மதிய போசணத்தின் போது கறிகளெல்லாம் உண்ட பின் சோற்றுடன் தயிர் சேர்த்து உண்ணுகின்ற பழக்கம் இருந்து வந்தது. பெரும்பாலும் இரவு தயிர் உண்ணக்கூடாது என்பது இங்குள்ளோர் கோட்பாடு.

மட்டக்களப்பு மக்கள் கல்வியில் முன்னோமைக்கு எருமைப்பால் தயிர் உண்பதே காரணம் எனச் சிலர் கூறிவந்தனர். ஆய்வாளர்கள் இது முற்றிலும் தவறான

கருத்து எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். தயிர், பால் பூரணமான நிறையுணவு. இங்கு கூடிய ஆயுளுடன் வாழும் முதியவர்களை உற்று நோக்கினால் அவர்கள் பெரும்பாலும் பால், தயிர், இலைக்கறிகள் உண்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

12. பழங்கள்

மட்டக்களப்பு பார் ஏனைய இடங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது பழங்களை உண்பது மிகக் குறைவு. வாழைப்பழம், அன்னாசிப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம் முதலியவை இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் உற்பத்தியாளர்கள் அவற்றை சந்தைப்படுத்த முயற்சிக்கின்றார்களே அன்றி நுகர்வது மிகக்குறைவு. இவ்வகையில் உணவுப் பழக்கத்தில் இங்கு மாற்றம் தேவை.

மட்டக்களப்பு மாநிலம் காட்டு வளம் மிக்க ஒரு பிரதேசமாக இருந்து வந்தது. எனவே பண்டைய மக்கள் காலத்திற்குக் காலம் வில்வம்பழம், மருங்கற்பழம், நுரைப்பழம், நாவற்பழம், மீனாட்சிப்பழம், பாலப்பழம், கடலாச்சிப்பழம், கரையாக்கம்பழம், கூழாப்பழம், சுரவணியம்பழம், வீரைப்பழம், காரைப்பழம், தண்ணிச்சோற்றுப்பழம், மகிழம்பழம் முதலிய பழங்களை எல்லாம் நுகரக் கூடிய வசதி இயற்கையாகவே இங்கு கிடைத்து வந்தது. இப்பழங்களே இங்கு சுத்தமான தேன் கிடைப்பதற்கு காரணமாக இருந்தன. இவற்றால் இப்பழங்கள் உற்பத்தியாகும் காலங்களிலும் தேன் பெறக்கூடிய காலங்களிலும் மக்கள் கூட்டம் காடுகளுக்கு செல்வது இங்கு பொழுதுபோக்காக இருந்து வந்தது.

மட்டக்களப்பில் வாழைகளுள் பறங்கி, கதலி, மொக்தனீ, சீனிக்கதலி என்பன இங்கு பெரிதும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதில் கதலிப்பழம் சுவாமி காரியங்களுக்கு பெரிதும் தேடியெடுப்பர். மொந்தன் வாழைப்பழம் காவல் தெய்வங்களுக்கு உரியதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. பறங்கி, கோழிக்கூடு வாழைப்பழங்கள் பெரிதும் தேடியெடுக்கப்படுகின்றன.

மாம்பழத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கறுத்தக் கொழும்பான், வெள்ளைக் கொழும்பான், விளாட் ஆகியன

பெருமளவில் இங்குள்ளன. அம்பலவி, கிளிச்சொண்டன் முதலிய இனங்களும் சிறிதளவு இங்கு காணப்படுகின்றன. கறிக்கு பயன்படுத்தக்கூடிய புளிமாங்காய் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. புளிமாங்காயில் வற்றல் செய்து பாவிக்கும் பழக்கமும் இங்குண்டு. பலாப்பழம், அன்னாசிப்பழம், தோடம்பழம், எலுமிச்சம்பழம், கொய்யாப்பழம் முதலியன இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் தேவைக்கு போதுமானவையாக இல்லை. இதனால் வெளிமாவட்டங்களில் இருந்து போதிய அளவில் இவை தருவிக்கப்படுகின்றன. முந்திரியைப்பழம் குறித்த காலத்தில் தேவைக்கதிகமாக மலிந்து கிடப்பதைக் காணலாம். இதனால் இப்பழச்சாற்றை சேகரிக்க காலத்துக்குக் காலம் சில எத்தனிப்புக்கள் செய்யப்படுவதையும் காணலாம். மேலும் மட்டக்களப்பில் வெள்ளரிப்பழம் சிறந்த கோடை உணவு என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பேரிச்சம்பழப் பாவனை முஸ்லீம்கள் மட்டுமன்றி தமிழர்களிடமும் பெரிதும் பரவிவருகின்றது.

13. சிற்றுண்டிகளும், பலகார வகைகளும்

மட்டக்களப்பில் சோறு தவிர ஏனைய எல்லா உணவுவகைகளும் சிற்றுண்டிகள் எனக் கருதப்பட்டு வந்தன. இவ்வகையில் நீராவிவில் அவித்தெடுக்கப்படும் பிட்டு, இடியப்பம், வண்டப்பம், கொளுக்கட்டை முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் கொளுக்கட்டை பயறு, எள்ளு, முந்திரியப் பருப்பு முதலியவற்றுள் ஒன்றினை உள்ளீடாகக் கொண்டு செய்யப்படும். மேலும் தேங்காய் எண்ணெயில் அல்லது நெய்யில் பொரித்தெடுக்கப்படும் பலகார வகைகள் இவ்வகையில் முக்கியமானவை. இவற்றுள் அரிசிமாப்பலகாரம், பயறுப்பலகாரம், பயற்றம்பலகாரம், எள்ளுப்பலகாரம், பனங்காய்பலகாரம், ஆடைப்பலகாரம், வாழைப்பழப் பலகாரம், பேரிச்சம்பழப் பலகாரம், கச்சான் பலகாரம், முந்திரியங்கொட்டைப் பலகாரம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. மேலும் பொரித்து எடுக்கப்படும் முறுக்கு வகைகள் அரிசிமா முறுக்கு, உழுந்து முறுக்கு, துவட்டச்சி முறுக்கு முதலியவற்றைக் காணலாம். ஓட்டில்

இட்டு சுட்டெடுக்கும் ரொட்டிகளாக, அரிசிமா ரொட்டி, குரக்கன்மா ரொட்டி, அப்பம், சுருட்டப்பம், ஓட்டு கொளுக்கட்டை முதலியவற்றையும் பல வகை மாக்களில் இருந்து கல்லி எடுக்கப்படும் களி, கூழ் என்பவை இங்கு சிற்றுண்டிகளாகக் காணலாம். இவற்றை விட சீனிமா, தினைமா, துள்ளுமா முதலிய மாவகைகளும் சிற்றுண்டிகளாகக் கருதப்படுகின்றது. தினைமா கதிர்காம யாத்திரையின் போது தயாரிக்கப்படுவது. துள்ளுமா மாரியம்மனுக்கு பிரசாதமாக தயாரிப்பர். இவை தவிர வேறு பல சிற்றுண்டிகளும் இடத்துக்கிடம் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

கறிப்பொருட்களும் சமைக்கும் முறையும்:-

விறகு அடுப்பில் சமைப்பதையே மட்டக்களப்பு மக்கள் பெரும்பாலும் விரும்புகின்றனர். இதனால் தான் மட்டக்களப்பின் காட்டு வளம் பெரிதும் அருகிப் போயிற்று எனலாம். எனினும் இப்பழக்கம் உடல்நலத்திற்கு உகந்ததொன்றாகும். மேலும் மண்சட்டி பாணைகளில் சமைக்கும் பழக்கம் இங்குள்ள கிராமத்தவர் மத்தியில் இன்றும் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வாறு சமையலுக்கு உதவும் மண் பாத்திரங்களை காய வைப்பதற்காக வீட்டுக்கு வீடு சட்டிபாணை தட்டிகள் இன்றும் உள்ளன. இதுவும் பாராட்டத்தக்க ஓர் சுகாதாரப் பழக்கமாகும்.

மட்டக்களப்பு உணவுப் பொருட்களுள் அரிசிக்கு அடுத்ததாக குறிப்பிடப்படுவது தேங்காயாகும். இங்கு சமையல் செய்யப்படும் சுண்டல், கடையல்கறி, பாற்கறி, குழம்பு, சொதி முதலிய எல்லாக் கறிவகைகளும் தேங்காய் சேர்த்தே சமைக்கப்படுகின்றன. இக்கறிகளுள் சுண்டல், கடையல் ஆகியவற்றிற்கு தேங்காய் பூவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதையும் ஏனைய எல்லா கறிவகைகளுக்கும் தேங்காய்ப் பால் பயன்படுத்தப்படுவதையும் காணலாம். கறி சமைக்கும் போது உரிய பொருட்களை தேங்காய் பாலில் அவிப்பதோடு மேலும் சுவையூட்டுவதற்காக அடுப்பில் இருந்து இறக்கும் போது தேங்காய் தலைப்பாலை விட்டு இறக்குவதையும் இங்கு அவதானிக்கலாம். இவ்வாறு கறி சமைக்க இல்லாத போது சோற்றுடன் தேங்காய் பூவை அல்லது தேங்காய்ப் பாலை சேர்த்து உண்ணும் பழக்கமும் இங்குண்டு. குறிப்பாக காலை வேளையில் தண்ணீர் சோறு இவ்வாறு உண்ணப்படுவது பெருவழக்கு. தேங்காய் பாவனை போல தேங்காய் எண்ணெய் பாவனையும் இங்கு முக்கியம் பெற்றது. பொரியல், தாளிதம் செய்வதற்கு தேங்காய் எண்ணெயே இங்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இத்தகைய சமையல் தேவைகளுக்காக ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தேங்காய் எண்ணெயை உருக்கி வைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் இங்கு தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது.

மட்டக்களப்பு கறிகளுள் உப்பு, புளிப்பு, உறைப்பு ஆகிய மூன்று சுவைகளையும் ஒன்றையொன்று முந்த போட்டியிடுவதைக் காணலாம். எல்லாக் கறிகளிலும் உப்பு உறைப்பும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். இலைக்கறிகளையும், சில மரக்கறிகளையும் சமைக்கும் போது இங்கு புளிப்பு தவிர்ந்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. மேலும் சொதியில் புளிப்பும், குழம்பில் உறைப்பும் சற்று கூடியதாக இருக்கும் வகையில் சமையல் செய்யப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பில் கடலுப்பு பாவனைக்கு வரும் முன் காச்சுப்பைப் பயன்படுத்தினர். இது மட்டக்களப்பு வாவியோரங்களில் காணப்படும் கரச்சை நிலங்களில் கோடை காலத்தில் பொரிந்து கிடக்கும் உப்பு மண்ணில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்டது. புளிப்புச் சுவையை பழம்புளி, எலுமிச்சம்பழம், மாங்காய், கொறுக்காய் ஆகியவற்றில் இருந்து பெறப்பட்டது. எக் கறிக்கு எப் புளி பொருந்தும் என்பது மரபு வழியாக அனைவரும் அறிவர். உறைப்புக்கு குழம்பு தவிர எல்லாக் கறிக்கும் பச்சை மிளகாய் பயன்படுத்தப்பட்டது. குழம்புக் கறிக்கு செத்தல் மிளகாய் அரைத்து அல்லது தூள் செய்து பயன்படுத்தினர். இவ்வாறு பயன்படுத்தும் செத்தல் மிளகாய்த் தூள், செத்தல் மிளகாய், மல்லி, மஞ்சள், மிளகு, சி.சீரகம், பெ.சீரகம் முதலியன சேர்த்து இடித்தெடுக்கப்படும். இதன் கலவை விகிதம் உறைப்பின் தேவைக்கேற்ப மாறுபடும். இங்குள்ள முஸ்லீம்களைக் காட்டிலும் தமிழர்கள் உறைப்பை பெரிதும் விரும்புகின்றனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு கறிகளில் எல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் ஒரு பொருள் வெங்காயம். முன்னைய நாட்களில் வெளியில் இருந்து பெறப்பட்ட வெங்காயமே இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. இன்றைய சூழ்நிலையில் வெங்காய உற்பத்தி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் கடுகு, சீரகம், வெந்தயம், கறிவேப்பிலை முதலியவற்றின் உபயோகமும் கறி தயாரிப்பதில் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன. இத்தோடு மரக்கறிகளை சுவைபடுத்துவதற்காக மீன், இறால், நண்டு, கூனி ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தும் வழக்கமும் இங்குண்டு.

14. உணவுப் பரிமாற்றம்

“செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கமைய இங்குள்ள ஏழைகளின் வீட்டில் கூட விருந்தினரை எதிர்பார்க்கும் தன்மையைக் காணலாம். வீட்டில் ஒவ்வொரு வேளையிலும் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கு மேலதிகமாக ஒருவர் இருவரை எதிர்பார்த்து சமைக்கும் மட்டக்களப்பில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. இன்றைய சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்கு முந்திய சுயதேவை பூர்த்தி பொருளாதார அமைப்பின் கீழ் விருந்தோம்பல் பண்பு இங்கு பெருமளவில் காணப்பட்டது. தைப்பொங்கல், புதிதுண்ணல், புதுவருட பிறப்பு, சர்க்கரையமுது, ஆடியமுது, பிதிரகடன் முதலிய வீட்டுச் சடங்குகளிலும், கோயில் உற்சவம், கூத்து, அரங்கேற்றம், கொம்பு விளையாட்டு முதலிய ஊர் நிகழ்ச்சிகளிலும், பூப்பு நீராட்டு, திருமணம், மரணத்தையடுத்த சடங்குகள் முதலிய வாழ்க்கை சடங்குகளிலும் மற்றவரை வரவேற்று உணவளிப்பதே இங்கு முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்து வந்தது.

சுயதேவை பூர்த்தி பொருளாதார அமைப்பின்கீழ் மீன்பிடிப்பாளர் தமது தேவைக்கு மிஞ்சிய மீனையும், பட்டிக்காரர் தமது தேவைக்கு மிஞ்சிய பால், தயிரையும் மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியிருக்கவில்லை. நெல் உற்பத்தியாளர் புதிதாகவும், களவட்டி பிச்சையாகவும் மற்றவர்களுக்கு கொடுத்துதவி வந்தனர். மேலும் விதை நெல்லுக்காகவும், உணவுக்காகவும் இருப்பவர்கள் இல்லாதவர்களுக்கு நெல்லை விளைச்சலுக்கு கொடுக்கும் பழக்கம் பாரம்பரியமானது. இத்தோடு சோளம், மரவள்ளி அறுவடையின்போது உற்றார், உறவினரை அழைத்து கொடுப்பதும் இவற்றை பஞ்ச காலத்தில் கொடுத்து அறுவடையின்பின் நெல்பண்டமாற்று செய்துகொள்ளுவதும் இன்றும் இருந்து வருகிறது. வாழ்க்கை சடங்குகளின்போது ஒருவருக்கு உற்றார், உறவினர் எல்லாம் அரிசி, மரக்கறி, பால், தயிர் என விருந்தோம்பலுக்குரிய பொருட்களை கொடுத்துதவிவது இங்கு பாரம்பரிய மரபு. ஒரு வீட்டில் இறப்பு நிகழ்ந்தால் அவ் வீட்டாருக்கு எட்டு நாட்களுக்கு உணவு கொடுப்பது அவ்வூரின் கடமை என்று கோட்பாடு இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது.

பலரை இணைத்து உணவு கொடுக்கும் நிகழ்ச்சிகளை அவற்றின் தன்மைக்கேற்ப வேறுவேறு சொற்களால் அழைக்கும் மரபினை இங்கு காணலாம். இவ்வகையில் மங்கல வீட்டு அன்பு பரிமாற்றத்தை விருந்து என்றும், மரணவீடுகளில் 8ஆம், 31ஆம் நாளிலும், பூப்படைந்த 31ஆம் நாளில் வழங்கப்படுவது செலவு என்றும், தொழில் களத்தில் தொழில் உதவி செய்ய வந்தவர்களுக்கு கொடுப்பதை பரத்தை என்றும் ஆன்மீக அடிப்படையில் ஆன்ம ஈடேற்றத்தை நோக்கமாக கொண்டதை அமுது என்றும் குறிப்பிடுவதை எங்கும் காணலாம்.

ஒரு விருந்தாளியை உணவு உண்ண அழைக்கும் போது நீர்செம்பு கொடுத்து அழைப்பது தமிழர் முஸ்லீம்களின் பெருவழக்கு. விருந்தாளிக்கு உணவு பரிமாறும் முறை யாழ்ப்பாண, இந்திய முறைகளிலிருந்து இங்கு வேறுபட்டது. சாப்பிடும் இலையில் முதலில் உப்பினை ஒரு மூலையில் வைப்பார். அதன் பின் சோறு போடப்படும். இதைத் தொடர்ந்து பொரியல், சுண்டல், பால்கறி, குழம்புக்கறி, சொதி என ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பரிமாறப்படும். இறுதியாக சோற்றுடன் தயிர்சூழ், பழம், பலகாரம், சர்க்கரை என்பன சேர்த்து உண்டு விருந்து நிறைவு செய்யப்படும்.

முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் உணவின் இறுதியில் சோற்றுடன் தேங்காய்ப்பால் பழங்கள் சர்க்கரை போட்டு கரையல் செய்து அருந்துவர்.

பண்டைய நாட்களில் வீடுகளில் உணவு உண்பதற்கு வட்டில் என்னும் வெண்கலப் பாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டது. மேலும் உணவு உண்ணும் இடங்களில் சேவர்க்கால், படிக்கம், செம்பு ஆகிய பாத்திரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. வீடுகளில் மதிய வேளைகளிலும், இரவு வேளைகளிலும் குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒன்றாய் இருந்து உணவு அருந்துவது இங்கு காணக்கூடியது.

15. மதுபானமும், தாம்பூலமும்

மட்டக்களப்பு உணவுப் பரிமாற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மேலதிக அம்சங்கள் மதுபானமும், தாம்பூலமும் ஆகும். மதுவின் ஆதிக்கம் எங்கும் போல மட்டக்களப்பிலும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுவந்தது. இங்குள்ளோர் உடல் உழைப்பை ஊக்குவிக்கவும் மனித உறவை உறுதிப்படுத்தவும் மனமகிழ்ச்சியில் மேலும் மலர்ச்சி உண்டாக்கவும் மதுவை பயன்படுத்தி வந்தனர்.

மட்டக்களப்பு தென்னைக் கலாச்சாரத்தைக் கொண்டது. எங்கும் பரவலாக தென்னை மரங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இங்கு தென்னையில் இருந்து பெறப்பட்ட கள் மதுத்தேவையின் பெரும் பகுதியை நிறைவுசெய்து வந்தது. மேலும் தென்னங்களில் வடிக்கப்பட்ட சாராயமும் இங்கு உயர்ரக மதுவாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது.

மட்டக்களப்பின் கள், சாராயம் ஆகியவற்றை வெளிநாட்டார் கூட வியந்து பாராட்டியுள்ளனர். பிரித்தானியாவைச் சேர்ந்த சத்திர சிகிச்சை நிபுணர் கெல்டின் 1816ம் ஆண்டு பின் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இங்கு உயர்ந்து வளர்ந்த தென்னை மரங்களில் இருந்து ஒரு வகைச் சாறு பிரித்தெடுக்கப்படுகின்றது. அதாவது தென்னை மரத்திலிருந்து வடியும் பாணி அங்கு தொங்க விடப்பட்டுள்ள ஒரு மரக்கலத்தினுள் பெறப்படும். இவ்வாறு பெறப்படும் கள் முதல் 12 மணித்தியாலங்களுக்குள் குடிப்பதாயின்

மிகவும் சுவையானதாகும். அதற்குப் பின் புளிப் பானதாகவும் குடிப்பதற்கு பொருத்தமற்றதாகவும் ஆகிவிடும். இவ்வாறு புளிப்படைந்த கள்ளிலிருந்து நல்ல தரமான குடிவகை காய்ச்சி வடிக்கப்படுகிறது. இது சாராயம் என அழைக்கப்படும். இது ஐரிஸ் விஸ்கியுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. ஐரோப்பிய போர்வீரர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 2 ட்ராம் என்ற அளவில் புகிர்த்தளிக்கப்படுகிறது.”

கெலடின் அவர்களின் இக்கூற்றிலிருந்து மட்டக்களப்பில் தயாரிக்கப்பட்ட மது சர்வதேச தரத்தில் இருந்தமை பற்றி தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

“குடித்துக் கெட்டவன் தமிழன் தின்று கெட்டவன் சோனகன்”

என்பது மட்டக்களப்பின் அனுபவம். இக்கூற்று இன்றைய நிலையிலும் பொருத்தமுடையது என்பதற்கு மட்டக்களப்பில் உள்ள வைத்தியசாலைகளே சான்று தருவனவாக உள்ளன. எனினும் மட்டக்களப்பிலுள்ள தமிழரைக் காட்டிலும் இங்கு வாழும் பறங்கியர் மதுப்பழக்கத்தில் முன்னணியில் உள்ளனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் மட்டக்களப்பு மக்கள் எந்த அளவு மதுப்பழக்கத்திற்கு அடிமையாய் உள்ளனர் என்பதற்கு இன்றைய போராட்ட சூழ்நிலைக்கு முற்பட்ட கள், சாராயம் தவறணை, குத்தகைத் தொகைகள் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும். இந்நிலை தொடர்ந்தும் நிலவி வருகின்றது.

தாம்பூலம் என்பதை இங்கு வெற்றிலை பாக்கு என்று குறிப்பிடுவர். இங்குள்ள வயதுவந்த ஆண்களும், பெண்களும் வெற்றிலை பாக்கு போடுவது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வெற்றிலை பாக்கு வட்டா முக்கிய வரவேற்பு சின்னமாகவும், உபசரிப்பு பொருளாகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். மேலும் பயணம் செய்யும் போதும் வெற்றிலை பாக்கு குட்டானை உடன் கொண்டு செல்லுதல் இங்குள்ளோர் பேணி வந்த மரபாகும். இங்குள்ள தமிழரைக் காட்டிலும் முஸ்லீம்களிடம் வெற்றிலை பாக்கு போடும் வழக்கம் பெருமளவில் காணப்பட்டது.

வெற்றிலை பாக்கு என்னும் போது இவற்றுடன் புகையிலை, சுண்ணாம்பு என்பனவும் அடங்கும். மேலும் அவரவர் வசதிக் கேற்ப ஏலம், கறுவா, கராம்பு, கைப்பு முதலிய மணப்புப் பொருட்களையும் சேர்த்துக் கொள்வர். இங்குள்ள கருதாவணை, மாங்காடு, தேத்தாதீவு, செட்டிபாளையம் ஆகிய கிராமங்களில் பாரம்பரியமாக வெற்றிலை செய்யப்பட்டு வந்தது. இதனால் இவ்வூர்கள் வெற்றிலையூர் என அழைக்கப்பட்டன. முன்னைய நாட்களில் மட்டக்களப்பில் உள்ள எல்லா வீடுகளிலும் கழுக்கு மரங்கள் காணப்பட்டன. இவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட பழம் பாக்குடன் காலியில் இருந்து பெறப்பட்ட கொட்டைப்பாக்கும் பாக்குத் தேவையை நிறைவு செய்தன. இங்கு பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வரும் கட்டையர் எனும் சாதியினரால் சுண்ணாம்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. புகையிலை உற்பத்தி இங்கு சில இடங்களில் முன்பு செய்யப்பட்டு வந்தாலும், யாழ்ப்பாணப் புகையிலைக்கு தொடர்ந்து பெருமதிப்பு இருந்து வந்தது. இன்றைய சூழ்நிலையில் வெற்றிலை பாக்கு போடும் பழக்கம் மிகக் குறைந்து வருதல் அவதானிக்கத் தக்கது.

16. உணவு மருத்துவம்

பண்டைய மட்டக்களப்பில் தவிட்டு அரிசி நெல்லை உற்பத்தி செய்வதும், அதை விரும்பி உண்பதும் இவ்வகையில் பாராட்டத்தக்க நல்ல பழக்கமாகும். மேலும் சோறு சமைக்கும் போது நிறுகஞ்சியை வெளியேற்ற வேண்டி வந்தால் அதைக்கூட பயன்படுத்தினர். இந்த நிறுகஞ்சியின் போசாக்குத் தன்மையை உணர்ந்து

“வடிச்ச கஞ்சி குடிச்சறியான்
வாயில் தாம்பூலம் போட்டறியான்
இளிச்ச வாயன் வடசாரியான்
என்னென்ன மாயங்கள் செய்தானோ”

என கிராமியப் பாடல் ஒன்று கூறும். மேலும் உண்ணும் உணவுப் பொருட்களால் என்னென்ன தீமைகள் ஏற்படும் என்பதை இங்குள்ளோர் அனுபவத்தில் நன்கு அறிந்திருந்தனர். இதனால் நோயில்லாத உணவைக் காணுதல் சிரமம் என்ற சலிப்பில்

“வாழைக் காய் மந்தம் வளுதிலங்காய் தான் கிரந்தி
கீரை குளுமை எங்க கிளி மொழிக்கு என்னகறி”

முதலிய நாட்டுப் பாடல்கள் எழுந்தன. இங்குள்ள உணவுப் பொருட்களில் பெரும் பகுதி, மந்தம், வாயு, வாதம், கிரந்தி, குளுமை முதலிய பதார்த்த குணங்களால் நோயாளிகளுக்கு பொருந்தாது என தள்ளி வைக்கப்படுவதை அவதானிக்கலாம். பிள்ளைக்கு தாய்ப்பால் கொடுப்பதை மட்டக்களப்பு மக்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். பாலூட்டும் தாய்க்கு செத்தல் மீன், சுறா மீன், சூறாக் கருவாடு உண்பது நல்லது என்பது இங்குள்ளோர் அனுபவம். செவ்வரத்தம் பூவின் பயனை உணர்ந்து இப்பு ஊறிய தண்ணீரை பிள்ளைகளுக்கு குடிக்க கொடுப்பதும் நீராட்டுவதும் இங்கு வழக்கு. பிள்ளைகளுக்கு சோறுட்டும் போது உள்ளி, மீன் என்பன கலந்தூட்டும் நல்ல பழக்கத்தினை இங்கு காணலாம்.

மகப்பேற்று தாய்மாருக்கும் நோயாளருக்கும் மிளகு தண்ணியோடு சேர்த்து சோறு ஊட்டுவர். மிளகு தண்ணி என்பது சிறிதளவு தேங்காயுடன் செத்தல் மிளகாய், மல்லி, மிளகு, மஞ்சள், பெ.சீரகம், சி.சீரகம், உள்ளி, ஓமம், கொறுக்காய், உப்பு முதலியன சேர்த்து அரைத்து காய்ச்சி எடுப்பதாகும். இத்தகைய கறியை யாழ்ப்பாணத்தவர் பத்தியக் குழம்பு என்றும் அழைப்பர். நோய்களில் இருந்து குணமாக உணவைக் குறைத்து பத்தியம் காப்புது அவசியம் என இங்குள்ளோர் நம்புகின்றனர். இதனையே நாட்டு வைத்தியமும் வலியுறுத்துகின்றது. இவ்வாறு உண்பதற்கு உகந்ததாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இங்கு ரசத்தை தட்டினால் எனக் கூறுவர். சாதாரண வேளைகளில் அன்றி அஜீரணம் வேறு வயிற்றுப் பிரச்சனை இருந்தால் தட்டினால் வைத்துக் குடிப்பர்.

பொதுவாக காலை வேளைகளில் உறைப்பு உண்ணக் கூடாது. உடல் உழைத்து வேலை செய்கின்ற வேளைகளில் கீரை, நாடங்காய், சுரக்காய் போன்ற குளிர் கொண்ட உணவுகளை உண்ணக் கூடாது. இரவில் இலைக்கறி, தயிர் என்பன சாப்பிடக் கூடாது. பிள்ளைகளுக்கு நோய் வந்தால் பாலூட்டும் தாய் பத்தியம் காக்க வேண்டும். முதலிய உணவோடு தொடர்புடைய மருத்துவப் பழக்கவழக்கங்கள் இங்கு பேணப்பட்டு வருகின்றன.

17. சில குறைபாடுகள்

பண்டைக் காலத்தில் மட்டக்களப்பு மக்களை அடிக்கடி அழித்து வந்தது வாந்திபேதி நோய். இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது அசுத்தமான குடிநீர். “தாயை பழித்தாலும் தண்ணீரைப் பழிக்கக் கூடாது” என்பது இங்குள்ளோர் கோட்பாடு. இதனால் குடிநீர் விடயத்தில் கட்டுப்பாடினமை இங்கு தொடர்ந்து காணப்பட்டு வந்தது.

யாழ்ப்பாண மக்களிடமும், சிங்கள மக்களிடமும் இருந்து வந்த வேளைக்கு வேளை உணவை மாற்றி உண்ணும் பழக்கமும் நாம் முன்பு குறிப்பிட்டது போல் மட்டக்களப்பில் இருக்கவில்லை. கறிவகைகளில் கூட இலகுவில் கிடைக்கும் பொருளில் பலகறிகளை சமைத்து உண்ணும் பழக்கம் இங்கிருந்து வந்தது. உதாரணமாக ஒரே வேளையில் மீன் பொரியல், மீன் குழம்பு, மீன் சொதி என

ஒரே பொருளில் பலகறி சமைத்து உண்பது இங்கு அவதானிக்கலாம். இதனால் பலதுறை உடல் தேவைகளை இவ்வுணவு முறை நிறைவு செய்வதாக இருந்து வந்தது.

இவற்றோடு இங்கிருந்து வந்த சமையல் முறை ஒரு வீட்டுப் பெண்ணிற்கு முழு நேர வேலையைக் கொடுப்பதாக இருந்து வந்தது. இதனால் ஒரு பெண் வீட்டிற்கு வெளியில் சென்று வேலை செய்யும் வாய்ப்பை இது இழக்கச் செய்து வந்தது எனலாம். மேலும் பெரிய விருந்துபசாரங்களில் இங்குள்ள தமிழரின் பாரம்பரிய முறை முற்றிலும் கைவிட்ட நிலையை காண முடிகின்றது. இதற்குக் காரணம் காலத்திற்குத் தக்கபடி இதனை மாற்ற முயலாதது அந்நிய முறைகளுக்கு ஆட்பட்டமையும் எனலாம்.

மட்டுநகரில் திருமறைக் கலாமன்ற ஆரம்ப வைபவத்தில் சமூகமளித்த பிரமுகர்கள்

மட்டக்களப்பு திருமறைக் கலாமன்றத்தில் “தரிசனா” நாடகம்

புகையிரதமும் - விமானமும்

முதன்முதலாக நீராவியால் இயங்கும் புகையிரதம் மட்டக்களப்பிற்கு 1927ம் ஆண்டுதான் வந்துசேர்ந்தது. ஆகாயவிமானத்தின் இரைச்சலை மட்டக்களப்பு மக்கள் 1935ம் ஆண்டே கேட்கக் கூடியதாகவிருந்தது.

குமரிக் கண்டமும் திராவிடமும்

பூ.மா.செல்லத்துரை

கதிர் வெடித்துக் கடலில் விழ கடல்
கொதித்து - குடு தணிக்க - கனிந்த
பாகமே 'கொண்ட வானா' என நில
நூலோரால் அழைக்கப்பட்ட
ஆதிப்பூமியாகும்.

கதிரவனிலிருந்து வெடித்துக்
கடலில் விழுந்த நெருப்புக்கோளம் -
குடு தனியப் பல இலட்சம் ஆண்டு
பிடித்தது என்பது - ஆய்வாளர்
கருத்து. இவ்வாறு குடு தனிந்து
நிலம் இறுக்கமடையும் போது
உள்ளிருந்த திரட்சியான குட்டின்
அழுக்கத்தால் ஏற்பட்ட வெடிப்புகளே
பிரளையங் களாகும். முதல் பிரளைய
காலத்தில் கொண்டவானாவின் பல
பகுதிகள் கடலில் மூழ்கின. அதற்குத்
தப்பி மிஞ்சிய பகுதியை மக்கள்
"லெமூரியா" அழைத்தார்கள்.
இப்பகுதியில் பெரும்பான்மையாக
"லெமூர்" என்ற குரங்குகள்
வாழ்ந்ததால் அப்பாகத்திற்கு லெமூரியா
எனப் பெயர் நிலைத்தது என்கிறார்கள்
நில நூலோர். இதன் பின் ஏற்பட்ட
பிரளையத்தில் லெமூரியாவின் பல
பகுதிகள் நீரிலே கரைந்தன. எஞ்சிய
மிஞ்சிய பகுதியே குமரிகண்டம்
எனவும் நாவலந்தீவு எனவும் பிற்கால
புவியியலாளர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்
பட்டதாகும்.

இப்பாகத்தில் தான் புல் பூண்டுகள்
முதற்கொண்டு ஐவரானிகள் தோற்றம்
பெற்று வளர்ந்தன என அறிந்து

வதரிந்து புரிந்து கொண்ட முன்னோர்கள் ஆதியில் இக் கண்டத்தில் வாழ்ந்த
குரங்குகளை நினைவில் நிறுத்தி குரங்கின் பரிணாம வளர்ச்சியின் முதிர்ச்சியே
மனித இனத்தின் தோற்றம் எனக்கூறினார்கள். சைவ சமயத்தவர்கள் நிலம் - நீர்
- காற்று - நெருப்பு - ஆகாயம் என்ற பஞ்ச பூதங்களின் ஒன்றிணைப்பின்
மூலமே முதல் மனு உருவாகினான். அவனின் இடது பக்க எலும்பை எடுத்து
பெண்ணுருவாக்கி - இவ்விருவரினதும் இணைப்பின் மூலம் மனித இனம்
தோன்றியது என கூறுகிறனர். நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயமாகிய
ஐந்து சக்திகளின் இணைப்பின் கூட்டாலே மனிதன் படைக்கப்பட்டான் என்பதே
படைத்தல் கடவுளுக்கு ஐந்து தலை வரக்காரணமாகும். அதைவிட்டுவிட்டு
குரங்கிலிருந்து மனிதன் தோன்றினான் என்றால் இன்றும் அத்தொடர்கள்
தொடரவேண்டும் - என எதிர்பார்ப்பு தவறல்ல. அது எவ்வாறிருந்த போதிலும்
டார்வின் கூற்றுப்படி ஆதிமனுவின் ஆரம்பம் லெமூரியா என்பதே
உண்மையாகும். இந்த உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு குமரி கண்டம் பற்றி
உலக ஆய்வாளர்களின் கணிப்புகளையும் குறிப்புகளையும் பார்ப்போம். முதலில்
தமிழிலக்கியம் தரும் குமரியின் எல்லைகளைப் பார்ப்போம்.

"தென்குமரி வட பெருங்கல்

குணகுட கடலாமெல்லை". எனவும்

"வாடா அது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்

தெனா அது உருகெழு குமரின் தெற்கும்

குணா அது கரையொரு தொடு கடல் குணக்கும்,

குடா அது தொன்று முதிர் பவ்வத்தின் குடக்கும் "

எனக்காட்டுகிறது. இதையே தொல்காப்பியர் காலத்து பனம்பாரணர்
"வடவெங்கடம் தென்குமரி ஆயிடை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்" என்றார். இது
தமிழர் பக்கம் நியாயமா? அல்லது உலக அறிஞர்களின் கருத்துமா என்பதைச்
சற்று ஆய்வு செய்ய்வோம். இன்றுதான் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் இனத்திற்கும்
மொழிக்கும் முதன்மை தேடுவதற்காக வரலாற்றை வளைத்தெடுக்கும் வன்
கண்ணர்கள் ஏராளம். எனவே குமரிகண்டம் இருந்ததா அப்படியானால் அது
எங்கே இருந்தது அதற்கு என்ன நடந்தது? என்பதை பன்னாட்டு வரலாற்று
விற்பன்னர்களின் முடிவோடு ஒப்பு நோக்கித் தெளிந் தெடுப்பதே உண்மை
வரலாறாகும். எனவே அவற்றை ஆய்வு செய்ய்வோம். முதலில் இந்து
சமுத்திரத்தை ஆய்வு செய்த 70 பேரைக் கொண்ட ரசிய விஞ்ஞானிகள்
இன்றைக்கு 1000 இலட்சம் வருடங்க்கு முன் இன்று இந்து சமுத்திரமிருக்கும்
பரந்த விரிந்த நீர் பரப்பில் அன்று பெரும் நிலப்பரப்பு இருந்தது. தற்போதைய
இலங்கைத்தீவின் தென்கிழக்கே 550 மைல் தொலைவில் ஆழ்கடலில் 10,000
அடி உயரமான மலை இருந்தது என்கிறார்கள். அதே நாட்டைச் சேர்ந்த லெவின்
பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த சமுத்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆசியாவின்
ஆரம்பத்தை பின் வருமாறு உறுதி செய்துள்ளார்கள்" அக்காலத்தில் ஆசியாவின்

மத்திய பகுதியில் மிகப் பெரிய கடலொன்றி்ருந்தது. அது பிற்காலத்தில் அழிந்து திடலாக உயர்ந்த பகுதியே இன்றைய ஆசியாவாகும். குமரிகண்டக் காலத்தில் எனவேதான் திராவிட மொழி உலகமெங்கு உள்ளது. அப்போதைய திராவிட மொழி பழம் தமிழே யாகும்.”

2. மங்கோலியர், சீனர், மத்திய கிழக்கு மக்களான ஹிப்ருக்கள், அரபியர் மற்றும் சிலாவியர், ரோமானியர், ஜேர்மானியர், மலேசிய பாலினேசியர், இந்தோ ஆரியர், தென் அமெரிக்கர், ஆபிரிக்கர், அவுஸ்திரேலிய பழங்குடியினர், இங்ஙனம் உலக மக்கள் பிரிவினர் அனைவரும் திராவிடரே அவர்கள். கடற்கோள் களாலும் நில அதிர்வாலும் வந்தோரேயாகும் என பன்மொழி அறிஞர் சாத்தூர் சேகரம் தான் எழுதிய உலகளாவிய தமிழ் என்னும் நூலில் 42ம் பக்கத்தில் கூறியுள்ளார்.

புவியியலாளர், மக்கள் இன ஆராச்சியாளர், மொழியியலாளர், தொல்பொருள் ஆராச்சியாளர் ஆகியோரின் பேருழைப்பால் உலக மக்களின் பழைய வரலாறுகள் பூரணமாக வெளிச்சமடைந்துள்ளன. இவ்வரலாறுகளை நோக்கும்போது திராவிடர் என்ற தமிழ்ப் பெருங் கூட்டத்தினரே உலக வரலாற்றில் பழமை பெற்று விளங்குதலைக் காணலாம் என்று பேராசிரியர் ஈந்தரம் பிள்ளை கூறுகிறார்.

“மனித இனங்களில் மிகத் தொன்மையானது தமிழினமே என்பதை ஆராச்சியாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்” எனத் தமிழ் நாட்டு முதல்மைந்திபதி கலாநிதி எம்.எம்.இஸ்மையில் - ஐந்தாவது உலகத் தமிழாராச்சி மகாநாட்டு மலரில் எழுதிய கட்டுரையில் வலியுறுத்தியுள்ளார். “விவிலிய எபிரேய மொழிச் சொற்களிடையே மூல அடிப்படையே தென் குமரிக்குடையது என மொழியி யலாளர்கள் உறுதிப்படுத்துகிறார்கள்” குமரித் தமிழர்கள் என “உலகப் புகழ் பெற்ற மனித இனம்” (World famous civilizations) என்ற நூலில் இந்திய அறிஞர் சீதலால் சகாய் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இந்து மா கடலை ஆராய்ந்த ரசியக் கப்பலாளர்களும் ஜேர்மன் கப்பலாளர்களும் இணைந்து” “தரிடில்ஸ் ஒப் திரி ஓசன்ஸ்” என்ற நூலை எழுதினார்கள். அதில் குமரிகண்டமே உலகில் முதல் தோன்றிய பூமி என உறுதி செய்துள்ளார்கள். “தமிழ் தென்னாட்டுத் தெற்கே தென்வாரியில் மூழ்கிக்கிடக்கும் தென்கண்டத்தில் தென்கோடி நாடான தென்பாலியில் தோன்றிய தேன்மொழி. அதனால் அதைத்தோற்றி வளர்த்த தமிழர்களின் பிறந்தகமும் அதுவேயாகும் என மொழி ஞாயிறு ஞானேவநேயன் ஐந்தாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டு மலரில் எழுதிய கட்டுரையில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

“திராவிடர் அப்போது இலங்கை முதல் இமயம் வரையுள்ள மக்கள் கூட்டத்தாரில் பெரும்பான்மையோராகக் காணப்பட்டனர்” என பேராசிரியர் ரிசில் கூறியுள்ளார். அவரைத் தொடர்ந்து கருத்து வெளியிட்டுள்ள பேராசிரியர் றப்பசன் “இந்திய மக்களில் பண்டைத் தொகுதியில் மிகப் பெரும்பான் மையினர் திராவிடராகும். இவர்களில் சிலர் பிற்காலத்தில் ஆரியரோடும் சித்தியரோடும் கலப்புற்றனர் எனக் கூறியுள்ளார்.

திராவிடர்கள் குமரிகண்ட மக்கள். குமரி கண்டம் சிதைந்தபோது உலகமெங்கும் குடியேறினார்கள். “பல்லாயிரம் ஆண்டு தென் குமரிக்கடல் ஊழியில் இடம் பெயர்ந்து, உலக நிலப்பரப்பில் பரந்துபட்டவர்களாக, ஆங்காங்கு குடியமர்ந்து வாழ்வு பெற்று, சூழல் பெருத்து மொழி பண்பாடுகளில் மாறுபட்ட இன வழிகளாக - வெவ்வேறு பெயர்களில் வழங்கிய மக்களும் தென் குமரி

சிந்து வெளி மக்களும் ஆதித் தமிழர்களே” என்பது உலக வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் முடிவாகும்.

இவ்வாறு அறியப்பட்ட மக்கள் வளர்ச்சியில் வரிசைப்படும்போது சிந்துவெளி, சுமேரியர், மொசபட் டோமியர், மீனோன், எகிப்து, மாயா, பொனின்சியா, ஐரோப்பா -இந்தோ ஆரியா, மைசெனியன், கிரேத்தா, கிரேக்கர், அரேபியர் மற்றும் சீனா ஐப்பான் சிம்பாபே அமெரிக்கா எனப் பல இனம் தொடர்கின்றன என அறிஞர் புரட்சிதாசன் தானேழுதிய உலகத் தமிழினம் என்னும் நூலில் பக்கம் 7ல் கூறுகிறார்.

“கி.மு.9000-7700 என்ற கணிப்பில் நிலத்தில் பாடுபட்டு பயிர்த்தொழில் செய்து பார்லி கோதுமை பயறு வகைகள் செய்தவர்கள் என்ற தலைப்புகளில் செரிக்கோ கிட்டாஸ், ஹையக், லெப்பன்கிள் என்ற மூன்று இனத்தவர்கட்கும் முற்பட்டவர்கள் “கடல் கொண்ட லெமூரியாவான குமரிகண்ட மக்களே முதலில் தோன்றினார்கள். கடற்கோள் ஏற்பட்டபோது குமரிமலைக்கு வடக்கே இருந்த இன்றைய தென்னிந்தியா சென்று தங்கினார்கள். சிலர் மத்தியத்தரைக்கடல் பகுதியை அண்டியும் அதற்கு அப்பால் ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளைச் சேர்ந்து ஆரியரானார்கள் - மிஞ்சியோர் ஆசிரியாவின் பல பகுதிகளில் சென்று குடியேறி துராணியர் மங்கோலியர் - அல்லது சித்தியராகினர் என அறிஞர் - ஸ்லேற்றர் - அறிஞர் கால்போட் கொபாட்டு அறிஞர் ஈரோஸ் பாதிரியார் போன்றோர் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

இந்து சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்துள்ள பகுதியே ஆதிமனுவின் பிறந்த ஊடாகும். இதுவே எல்லோரும் தங்கி இருந்த தொட்டிலாகும். இப்பாகம் கடற்கோள்களால் சிதைந்ததும் மக்கள்

பல பாக்கங்களுக்கு நகர்ந்தார்கள் என ஏபிரகாம் பண்டிதர் கூறுகிறார்.

இதுவரை குமரிகண்டம் பற்றியும் அதன் அழிவுகள் பற்றிப் பார்த்தோம். இனி அக்கண்டத்தில் தோன்றிய மக்களினம் யார் என்பதையும் அவர்கள் பேசிய மொழியென்ன என்பதையும் ஆய்வு செய்வோம்.

“அன்று இந்து சமுத்திரத்தால் அழுக்கப்பட்ட நாடே மனிதனினத்தின் தொட்டிலாகும். அதன் மொழி தமிழாகும்” என சி.எம்.மொனஹான் என்னும் அறிஞர் தன் ஆய்வுக் கட்டுரையில் தெளிவுப்படுத்துகிறார். ஆசியாவோ அல்ல ஐரோப்பாவோ இருக்கவில்லை. அப்பகுதி கடலாக இருந்தன. ஆசியா ஐரோப்பா மிதந்த போது குமரிக் கண்டம் கடலானது.

மிருகேந்திர ஆகமம் குமரி பற்றி கூறுவதாவது “எழு பெருந்தீவுகளின் நடுத்தீவானது நூறாயிரம் யோசனை பரப்புடையதாகவும் வட்டமாய் நிலமகளுக்கு உந்தித்தானமாகவுள்ள நாவலந்தீவு இந்த நாவலந்தீவின் நடுவே மேருமலை அதையண்ட ஒன்பது தீவுகள் இருந்தன எனக் கூறுகிறது. இங்கே “நாவலந்தீவு எனக் குறிக்கப்படுவது குமரிக் கண்டத் தைத்தான்.

லெமூரியாக்கண்டமென்ற குமரிக் கண்டத்தையும் அட்லாண்டிச் சமுத்திரத்தையும் வரைபடத்துடன் விளக்கினார் புவியியலாளரான அறிஞர் ஸ்கொட்எஸியட். அத்துடன் நிற்காது அக்கண்டம் அழிந்தபோது அங்கே வாழ்ந்த மக்கள் மிஞ்சிய பூமிகளான இந்தியா - ஆபிரிக்கா, அவுஸ்ரேலியா தொடங்கி கிழக்கிந்திய தீவுகளிலும் சென்று குடியேறினார்கள் எனக் குறித்துள்ளார்.

லெமூரியா தென் கோளத்தில் இந்து சமுத்திரம் முழுமையுமே பரந்து விரிந்து இருந்தது. அது மூன்றாவது

கடற்கோளினால் சிதைந்து சின்னாபின்னமாகி அழிந்தது என கெலினா விளவற்ஸ்சி அம்மையார் கூறுகிறார். உறுடொல்வ் என்னும் மறைஞானி குமரிகண்டமிருந்தது என்பதை உறுதி மொழி செய்கிறார். இக்கடற்கோள்கள் பற்றி இன்னுமோர் அறிஞரின் கூற்றையும் பார்ப்போம். “லெமூரியா பல பிரளையங்களால் சிதைந்தது. அச்சமயம் கடலுக்கு அடியில் கற்பாறைகள் வெடித்து சிதறியதால் அவுஸ்ரேலியா - ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, இந்தியா முதலிய கண்டங்கள் நகர்ந்தன, அகன்றன. இம்மாற்றம் ஐந்தாம் ஊழியில் நடைபெற்றது என பேராசிரியர் வேசினார் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு நிகழுமா என்ற கேள்வி நியாயமானதே. அதற்கு பதில் அளிக்கின்றார் கலாநிதி ந.மாகலிங்கம் பூசும்பவியலாளர்கள் கண்ட நகர்வுக் கோட்பாட்டின்படி குமரிக் கண்டம் கடலில் மூழ்கியதும் ஏற்பட்ட கண்ட நகர்வுகளும் சாத்தியம் என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றித் தெளிவாகின்றது எனத்தான் எழுதிய குமரிக் கண்டக் கட்டுரையில் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

இவ்வாறு குமரிகண்ட அழிவில் நகர்ந்த அகன்ற கண்டங்களான கிழக்காபிரிக்கா மத்தியத்தரைக்கடல் பகுதி கிழக்குத் தீவுகள், இந்தியா முதலிய நாடுகளை உள்வாங்கியதாக ஒரு பெரும் நிலப்பரப்பு இந்தியப் பெருங்கடலிலிருந்தது. அது கடலில் மூழ்கிப் போயிற்று அங்கேதான் மனித இனம் தோன்றுவதற்கு அடிப்படைக் குழுவினர் தோன்றி இருந்தனர் எனச் “சரித்திர வெளிவட்டம்” என்ற நூலில் அதன் ஆசிரியர் எச்.ஜி.வெல்ஸ் கூறியுள்ளார். அவரைத் தொடர்ந்து குமரிகண்டமே மக்கள் தோன்றும் நிலையை முதலில் அடைந்தது என்பதை அறிஞர் கொக்கல் “குமரிமுனைக்கு தெற்கேயுள்ள நடுக்கோட்டுக்கு இருமருங்கிலு மிருந்த நிலப்பகுதிகளே மக்கள் வாழ்வதற்கு உரிய நிலையை முதற்கண் அடைந்தன. அங்கேதான் மக்கள் தோன்றி வளர்ந்து நாகரிகத்தை வித்திட்டனர் என்று உறுதியாகக் கூறுகிறார். “யாபேரும் குமரிக் கண்ட மக்களே இதனால் தான் கலாச்சாரப் பண்பாட்டுத்துறைகளிலும் உலகம் எங்கும் தமிழ்ச்சார்பு உள்ளது” என கலாநிதி ந.மகாலிங்கம் வலியுறுத்துகின்றார்.

இதுகாறும் கூறப்பட்ட கி.மு.5000 ஆண்டு முதல் கி.பி.500 ஆண்டுக் குள்ள வரலாற்றில் உலகத்தமிழினம் - மதவாரி கெடுபிடிகளில் சாதிவர்ணத் தழுவுவில் பல தலைப்புகளில் அவரவர் பல வழிபாடுகளைத் தழுவினாலும், காலப்பரிமாற்றம், வணிகம் தொடர்ந்து நடந்தாலும் அடிப்படையான குமரிக் தமிழர்களின் உலகளாவிய கிளைவினர் பழக்க வழக்கங்களில் மட்டும் மாற வில்லை.

அடிப்படையான மனிதயியல் மொழியோடும் பண்பாடோடும் துறைதோறும் அவை உலகளா வியதாக அவையே சிறப்பென்று அறியப்படுமேயானால் அந்த மாபெரும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் உலகத் தமிழ் இனம் என்பதையே உறுதி செய்யும்.

“மூவேந்தர் தாலாட்ட முச்சங்கத்தே கிடந்து பாவேந்தர் செந்நாவில் நடை பழகி மொழி பயின்று மங்கலுறை வெங்கடமும் வான்குமரிப் பேராரும் தங்குமிடத் தமிழுலகு அரசு புரிந்த தமிழ்த்தாயே - என்றும் தொன்று நிகழ்ந்து அனைத்து உணர்ந்திடும் சூழ் கலை வாணர்களும் - இவள்

“உன் பெயர் பேதுரு; இந்தப்பாறையின் மேல் என் திருச்சபையைக் கட்டுவேன்” (மத்தேயு 16:18) என்பது கிறிஸ்து இயேசுவின் எதிர்வுகூறல். (பேதுரு என்னும் கிரேக்கச் சொல்லுக்கு பாறை என்பது பொருள்.) ஒரு சபையின் உறுதியும், நிலையான தன்மையுமே இந்த வாக்கின் எதிர்நோக்கு, பேதுருவை முதல் தலைவராக ஏற்று, அவர் தலைமைத்துவத்தில் கட்டப்பட்ட கத்தோலிக்கத் திருச்சபை தான் அதன் வெளிப்பாடு. ஏனெனில், “உலகெங்கும் சென்று, படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியைப் பறைசாற்றுங்கள்” (மாற்கு 16:15) என்னும் ஆண்டவரின் வாக்கை ஏற்று, முதன்முதலில் கிறிஸ்துவை உலகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்த சென்றவிடமெல்லாம், அந் நாடுகளின் மொழிவழிப் பண்பாடுகளுடனும், கலாச்சாரங்களுடனும் தன்னை இயைவாக்கிக்கொண்டு கிறிஸ்துவை வெளிப்படுத்திய வேளையிலே, ஏற்றுக்கொண்ட உயிர்த்தியாகங்கள், சிறைத்தண்டனைகள், சித்திரவதைகள் மத்தியிலும் நீண்டு நிலைபெறும் திருச்சபை, அது பாறையின்மேல் கட்டப்பட்ட கத்தோலிக்கத் திருச்சபையே.

நமது இலங்கை நாட்டில் கிறிஸ்தவம் 1505ஆம் ஆண்டு போர்த்துகேயரின் வருகையோடு ஆரம்பமாயிற்று என்பது சரித்திரமாகும். 1517ஆம் ஆண்டு லோப்பஸ் சுவாறீஸ் 16 அப்பகேறியா என்பவரோடு வந்த கத்தோலிக்கக் குருமார்களே இங்கு கிறிஸ்தவத்தை முதன்முதலில் போதித்தார்கள். அதேபோல் 1549ஆம் ஆண்டு மோனிஸ் பறேட்டா என்னும் பிரான்ஸிஸ்கன் துறவியின் தலைமையிலான குழு மட்டக்களப்பை அடைந்தபோது இங்கு வாழ்ந்த வன்னிச்சியாகிய இளவரசிக்கும், அவளுடைய இரு குழந்தைகளுக்கும், சந்ததியினருக்கும் திருமுழுக்கு அருளப்பட்டது. இவர்களே கிழக்கின் முதலாவது கிறிஸ்தவர்களாவார்கள். அது அவ்வாறிருக்க, ஏறத்தாழ அதே காலப்பகுதியில் திருகோணமலையில் ஏற்பட்ட அரசியல் குழப்பங்களினால் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த எட்டு வயது இளவரசனும், அவனுடைய குழுவும் இந்தியாவுக்கு தப்பி ஓடினார்கள். அங்கே பரவ இனக் கிறிஸ்தவ மக்கள் இவர்களுக்கு அபயமளித்து உபசரித்தனர். அவர்களுடைய அன்பால் ஈர்க்கப்பட்ட இளவரசன் தனக்கும் திருமுழுக்கு அருளும்படி வேண்டியபோது, அவனுக்கும், அவனது குழுவினருக்கும் திருமுழுக்கு அருளப்பட்டது. இதுபற்றி திருபெ அலங்கே என்பவர் குறிப்பிடும்போது, “பரவ இன மக்கள் போர்த்துகேய மாலுமிகளுடன் வந்து, திருகோணமலையை மீண்டும் கைப்பற்றி, இளவரசனின் சித்தப்பாவை ஆட்சிப் பொறுப்பில் வைத்தனர். இந்தப் படையினரோடு இங்கு வந்த

பரவ இன கிறிஸ்தவர்கள் திருகோணமலையிலும், கொட்டியார் என்னும் மூதூர் பகுதியிலும் தங்கிவாழ்ந்து இங்கே கிறிஸ்தவ சமூகத்தை உருவாக்கினார்கள்”.

1556ஆம் ஆண்டு இலங்கை முழுவதும் இந்திய மாநிலமான கோவாவிலுள்ள கொச்சின் மறைமாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. 1628ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பிலும், திருகோணமலையிலும் போர்த்துகேயக் கோட்டைகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டபோது, அங்கே ஆலயங்களும் அமைக்கப்பட்டு குருவானவர்களும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இதனால் இப்பகுதியில் போர்த்துகேயரின் ஆட்சி உறுதிப்படுத்தப்பட்டதோடு கத்தோலிக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாயிற்று. எனினும் 1638/39 ஆம் ஆண்டுகளில் மட்டக்களப்பும், திருகோணமலையும் ஒல்லாந்தரினால் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர் 1658ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் கரையோரப்பகுதி முழுவதும் ஒல்லாந்தரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் விளைவாக கத்தோலிக்கம் பெருஞ் சீரழிவுகளை சந்திக்கவேண்டியதாயிற்று. கத்தோலிக்கக் குருக்களை வேவுகாரர் என விரட்டினார்கள், அவர்களுக்கு அபயமளிப்பதோ, சமயச் சடங்குகளை அனுசரிப்பதோ கொலைக்குற்றம் என்று சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு, கடுமையான நடைமுறைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இத்தகையதொரு இறுக்கமானதும், இருண்டதுமான நிலையில் கிழக்குப்பகுதி கத்தோலிக்கம் உட்பட்டிருந்தபோது தான், ஜோசப்வாஸ் அடிகளின் வருகை இங்கே இடம்பெற்றது. அந் நேரம் மட்டக்களப்பு, தாண்டவன்வெளியில் 1624ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு கத்தோலிக்க ஆலயம் அமைந்திருந்ததாக மரபு கூறுகின்றது. ஓலைக் கிடுகினால் அமைந்த இச்சிறு ஆலயத்துக்கு 1687ஆம் ஆண்டு கோவாவிலிருந்து ஜோசப்வாஸ் அடிகள் ஏழை போல் மாறுவேடம் அணிந்து வருகை தந்தார். பின்னர் அவரும் ஒற்றன் எனக்காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு, அதே இடத்திலுள்ள வம்மி மரத்தில் கட்டி அடக்கப்பட்டு, நாடு கடத்தப்பட்டார்; ஆலயமும் எரிக்கப்பட்டது. இவ்வாலயம் 1760இல் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு மீண்டும் 1800இல் கற்களால் கட்டப்பட்டு, வாழியை நோக்கியவாறு அமைந்திருந்தது.

அது அவ்வாறிருக்க, 1795ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பும், திருகோணமலையும் பல போர்களின் பின்னர் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இதன் பின்னர் மதச் சுதந்திரம் பற்றிய அறிக்கை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, இலங்கையில் எல்லா மதங்களும் சுதந்திரமாக அனுஷ்டிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

கிழக்கிலங்கை கிறிஸ்தவ

வரலாற்றில் சில நிகழ்வுக் கணிப்புகள்

செல்லத்துரை ஜெயராஜா

இக் காலப்பகுதியில் கிறிஸ்தவம், குறிப்பாக கத்தோலிக்கம் மறுமலர்ச்சி பெறலாயிற்று. ஆலயங்களும், கல்வி நிறுவனங்களும் உருவாகத் தொடங்கின.

1800ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு, புனித அந்தோனியார் ஆலயமும், 1802ஆம் ஆண்டு திருகோணமலை, புனித மரியாள் ஆலயமும், 1807ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு, புனித மரியாள் ஆலயமும், 1808ஆம் ஆண்டு சொறிக்கல்முனை, திருச்சிலுவை ஆலயமும், அதே ஆண்டில் தன்னாமுனை, புனித வளனார் ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டன. (இவ்வாலயம் இப்போது தோற்றமளிப்பது போலல் லாமல் வாவினைய நோக்கியவண்ணமாக அமைந்திருந்தது) 1822இல் அமிர்தகழி, நற்கடற்பயண மாதா(புனித கப்பலேந்தி மாதா) ஆலயமும், அதே ஆண்டில் வாகரை, புனித இராயப்பர் ஆலயமும், 1844ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு, வீச்சுக்கல்முனை, புனித அன்னமாள ஆலயமும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன.

1836ஆம் ஆண்டு இலங்கை கொச்சின் மறைமாவட்டத்தில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு, இரண்டு வருடங்களுக்குப்பின் இலங்கை முழுவதும் ஒரே மறைமாவட்டமாக விளங்கியது. பத்து வருடங்களுக்குப்பின், அதாவது 1848இல் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் என இரு மறைமாவட்டங்களாக வகுக்கப்பட்டு, கிழக்கு மாகாணம் யாழ்ப்பாண மறைமாவட்ட நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. இம் மறைமாவட்டத்தின் பதில் ஆயராக அதி வணக்கத்திற்குரிய ஹோரேடியோ பெட்டாச்சினி (HORATIO BETTACHINI) நியமனம் பெற்றார். இதன் பின்னர் யாழ்ப்பாண குருக்களும் கிழக்குப்பகுதிக்குப் பணியுயர்ந்தனர்.

1850ஆம் ஆண்டு ஆயரான அதி வண. H.பெட்டாச்சினி அவர்கள் மூன்று மாத கால விஜயத்தை மேற்கொண்டு மட்டக்களப்பு, திருகோணமலைப் பகுதிகளுக்கு வருகை தந்தபோது சொறிக்கல்முனை வரை சென்றிருந்தார். அப்பொழுது திருகோணமலையில் 5 ஆலயங்களும், 1500 கத்தோலிக்கர்களும், மட்டக்களப்பில் 7 ஆலயங்களும், 1600 கத்தோலிக்கர்களும் வாழ்ந்ததாக கணக்கிடப்பட்டது.

1860ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பில் 35 மாணவர்களுடன் ஒரு ஆங்கிலப் பாடசாலையும், 53 மாணவர்களுடன் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையும் திறக்கப்பட்டன. 1873ஆம் ஆண்டு புனித மிக்கேல் ஆங்கில பிரத்தியேகப் பாடசாலை 57 மாணவர்களுடனும், புனித மரியாள் தமிழ்ப் பாடசாலை 127 மாணவர்களுடனும் ஆரம்பமாகின. 1876இல் புனித சிசிலியா பெண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலை 69 மாணவியர்களுடன் ஆரம்பமானது. சுயமொழிப் பாடசாலைகளாக புனியந்தீவில் 108 மாணவியர்களைக்கொண்ட "மெளண்ட் கார்மல்" என்னும் பெண்கள் பாடசாலையும், 100 மாணவ, மாணவியர்களைக்கொண்ட "மெளண்ட் கல்வரி" என்னும் கல்வன் பாடசாலையும், வீச்சுக்கல்முனையில் 35 மாணவ, மாணவியர்களைக்கொண்ட பாடசாலையும் ஆரம்பமாகின. அதேவேளை 1878ஆம் ஆண்டு கல்முனையில் திரு இருதயநாதர் ஆலயம் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. (இதன் முகப்பு இப்போதிருப்பது போலல் லாமல் கிழக்குப் பக்கம் நோக்கியவாறு, பிரதான வீதியோரமாக அமைந்திருந்தது). 1894ஆம் ஆண்டு பெரியகல்லாறு புனித மரியாள் ஆலயமும், வந்தாறுமுலையில் புனிதர்களான இராயப்பர், சின்னப்பர்

ஆலயமும், கோரகல்லிமடுவில் புனித சவேரியார் ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டன.

அது அவ்வாறிருக்க, கிழக்கில் கிறிஸ்தவத்தின் வளர்ச்சியையும், அதன் தேவைகளையும் உணர்ந்த திருத்தந்தை 13ஆம் சிங்கராயர் 1893ஆம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாணத்தையும், வடமத்திய மாகாணத்தின் கிழக்கு எல்லைப்புறமான தமன்கடுவப் பகுதியையும் இணைத்து, "திருகோணமலை மறைமாவட்டம்" என தனியாகப் பிரகடனப்படுத்தினார். அக் காலப்பகுதியில் இம் மறைமாவட்டம் பிரான்ஸ் நாட்டின் 'சம்போங்' மாகாண இயேசு சபையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும் உடனடியாக ஆயர் ஒருவர் நியமிக்கப்படாமையினால் இம் மறைமாவட்டம் காலி மறைமாவட்ட ஆயர் அதி வண. ஜோசப் வென்றித் அவர்களின் நிர்வாகத்தில் இயங்கியது. 1895ஆம் ஆண்டு இப் புதிய மறைமாவட்டத்தில் 3901 கத்தோலிக்கர்களும், 18 ஆலயங்களும், 20 கல்விக்கூடங்களும் அமைந்திருந்ததாக புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. 1898ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்தவரும், இயேசு சபைக் குருவமான சான்ஸ் லெவிஞ் (CHARLES LEVINGE) அவர்கள் திருகோணமலை மறைமாவட்ட முதலாவது ஆயராக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்.

1898ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு தாண்டவன்வெளியில் 60 மாணவ, மாணவியர்களைக்கொண்ட தமிழ்க் கல்வன் பாடசாலை ஆரம்பமாகியது. 1900ஆம் ஆண்டு திருகோணமலை பாலையூற்று கிராமத்தில் புனித லூர்து அன்னைக்கு கெபி அமைக்கப்பட்டது. அதே வருடம் கல்முனையில் 12 மாணவர்களையும், ஒரு ஆசிரியரையும் கொண்ட புனித மரியாள் ஆங்கில பாடசாலை தொடக்கிவைக்கப்பட்டது. 1906ஆம் ஆண்டு இம் மறைமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எஸ்.லாசறஸ், சி.செபஸ்தியன் ஆகிய இருவர் கண்டி குருமடத்தில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, திருகோணமலை மறைமாவட்டத்தின் முதலாவது சுதேச குருக்களாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டனர்.

மட்டக்களப்பு புனியடிக்குடாவில் 1898ஆம் ஆண்டு முதல் கைத்தொழில் பாடசாலையாக இயங்கிய கட்டிடம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு, 1906இல் புனித செபஸ்தியார் ஆலயமாக பரிணமித்தது. பின்பு இவ்வாலயம் மறைந்த இயேசு சபைக்கு அருட்தந்தை மேயர் அடிகளின் பெருமுயற்சியினால் தற்போதுள்ள மீனுவில் அமைக்கப்பட்டது. 1912ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் ஆளுநராக பதவி வகித்த சேர்.ஹென்றி மெக்கலன் என்பவர் இன்றைய புனித மிக்கேல் கல்லூரிக் கட்டிடத்திற்கு அடிக்கல் நட்டுவைத்தார். இக் கல்லூரி 1915ஆம் ஆண்டு அன்றைய கல்விப்பணிப்பாளர் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

1913ஆம் ஆண்டு இம் மறைமாவட்டத்தின் முதலாவது ஆயராக 15 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய அதி வண. ஆயர் சான்ஸ் லெவிஞ் அவர்கள் பிரான்ஸ் நாட்டில் இறைபதம் அடைந்தார். ஆயரின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து வெற்றிடமான பதவிக்கு அதே பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த இயேசு சபைக் குருவானவர் கஸ்தர்ன் ரொபிசே (GASTON ROBICHEZ, SJ) அவர்கள் நிர்வாகியாக நியமனம் பெற்றார். 1917ஆம் ஆண்டு மார்ச் 22ஆம் நாள் திருகோணமலை மறைமாவட்டத்தின் இரண்டாவது ஆயராக இவர் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்.

1920ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு நாவற்குடா புனித லூர் அன்னை ஆலயம் உருவானது. 1921ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸிஸ்கன் சபை அருட்சகோதரிகள் மட்டக்களப்பு மாந்தீவு குஷ்டரோகிகள் வைத்தியசாலையையும்(தற்போது அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுள்ளது) மட்டக்களப்பு உப்போடையிலுள்ள புனித தெரேசம்மாள் தொண்டர் நிறுவனத்தையும்(தற்போது கன்னியர் மடமாக திகழ்கிறது) பொறுப்பேற்றார்கள். 1928இல் கல்முனை கார்மேல் கன்னியர் மடம் அமைக்கப்பட்டது. 1929இல் திருகோணமலை புனித அந்தோனியார் ஆலயமும், 1930இல் சின்னக்கடை ஆலயமும் உருவாகின. 1931ஆம் ஆண்டு புனித வளனார் சபை அருட்சகோதரிகள் மட்டக்களப்பு புனித அகுஸ்தீனார் ஆசிரியப் பயிற்சிப் பாடசாலையையும்(தற்போது இயங்குவதில்லை), புனித மரியாள் பாடசாலையையும், 1938இல் கல்முனை புனித மரியாள் ஆங்கிலப் பாடசாலையையும், சுயமொழிப் பாடசாலையையும் பொறுப்பேற்றார்கள். 1933ஆம் ஆண்டு பெரிய கல்லாறு புனித அருளானந்தர் ஆலயம் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. 1938இல் வாழைச்சேனையில் புனித தெரேசம்மாள் ஆலயம் உருவானது. இது மீண்டும் 1948இல் மீள் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது.

இதனிடையே 1933ஆம் ஆண்டு முதல் அமெரிக்க நாட்டுத் துறவிகளின் வருகை ஆரம்பமாயிற்று. 1940ஆம் ஆண்டளவில் இம் மறைமாவட்டத்தில் 14,497 கத்தோலிக்கர்களும், 52 ஆலயங்களும், 22 அருட்சகோதரர்களும், 56 அருட்சகோதரிகளும் பணியாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1940ஆம் ஆண்டு அதி வண. ஆயர் கஸ்ரன் ரொபிஷே அவர்கள் தமது 74ஆவது வயதில் காலமானார். இவர் இம் மறைமாவட்டத்தில் 37 வருட நீண்ட கால சேவையாற்றிய ஆயராவார்.

1941ஆம் ஆண்டு திருகோணமலை சீனன்குடாவில் படையினருக்காக புனித அந்தோனியார் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாலயம் இன்று மக்கள் வழிபாட்டுக்காக விடப்பட்டுள்ளது. 1941ஆம் ஆண்டு அக்கரைப்பற்றில் ஆலயம் அமைந்தபோதும் தற்போதைய ஆலயம் 1948இல் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. 1925இல் திருக்கோவில் புனித வளனார் ஆலயமும், 1942இல் பொத்துவில் புனித அந்தோனியார் ஆலயமும் அமையப்பெற்றன. திருகோணமலை பச்சனூரில் 1922ஆம் ஆண்டு திரு இருதயநாதர் ஆலயமும், 1925இல் நிலாவெளி புனித வளனார் ஆலயமும், 1924இல் ஹிங்குராங்கொடை கிறிஸ்து அரசர் ஆலயமும் உருவாகின.

1947ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 21ஆம் நாள் இக்னேஷியஸ் கிளெனி என்னும் அமெரிக்க நாட்டு இயேசு சபைக் குருவானவர் இம் மறைமாவட்டத்தின் முன்றாவது ஆயராக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். இக் காலப்பகுதியில் பல புதிய பங்குத் தளங்களும், ஆலயங்களும், குருமனைகளும் உருவாகின; பாடசாலைகளும் புதுப்பிக்கப்பட்டன. திருகோணமலை, உப்பு வெளி குருமடத்துக்கான அடிக்கல் நடப்பட்டது. 1947 முதல் 1974ஆம் ஆண்டு வரை 26 சுதேச குருக்கள் உருவாகியுள்ளனர். 1947இல் கல்லடி டீப்பர் புனித இஞ்ஞாசியார் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. 1953ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு தாண்டவன்வெளியில் வயோதிபர் இல்லம் அமைக்கப்பட்டு, ஏழைகளின் சிறிய சகோதரிகளின் சேவையும்

பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. புளியந்தீவில் ஆயர் இல்லத்தோடு இணைந்ததாக குருக்களுக்கான புதிய வதிவிடம் அமைக்கப்பட்டது. 1950ஆம் ஆண்டு முதல் அம்பாறைப் பகுதி அபிவிருத்தியடைந்து அநேக கத்தோலிக்கர்கள் குடியேறினார்கள். 1955இல் அம்பாறை புனித இஞ்ஞாசியார் ஆலயமும், தொடர்ந்து இங்கினியாக்கல், ஹிங்குராண பகுதி ஆலயங்களும் உருவாகின. புல்லுமலை, ஆயித்தியமலை, இங்கினியாக்கல் போன்ற பகுதிகள் யாத்திரைத் தலங்களாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, யாத்திரைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1960ஆம் ஆண்டு தேற்றாத்தீவு, புனித யூதா ததேய ஆலயமும், 1961இல் குருக்கள் மடம், புனித பிரான்ஸீஸ் அஸீஸியார் ஆலயமும், 1962இல் மட்டக்களப்பு இருதயபுரம் திருஇருதயநாதர் ஆலயமும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன.

1955ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி இம் மறைமாவட்டத்தின் கத்தோலிக்கர் தொகை 20,168 ஆக வளர்ச்சியடைந்தது. அபிவிருத்தியடைந்த இம் மறைமாவட்டத்தின் நிர்வாகத்தை இலகுவடுத்த, 1967ஆம் ஆண்டு முதல் துணை ஆயராக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த அதி வண. தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். இவருடைய முயற்சியின்பேராக, இம் மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க பத்திரிகையான 'தொண்டன்' 1969 பெப்ரவரி முதல் ஆரம்பமாகி வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. இவர் இங்கே ஐந்து வருடங்கள் பணியாற்றிய வேளையிலே, யாழ்ப்பாண மறைமாவட்ட ஆயரின் மறைவுக்குப்பின் அப் பதவிக்கு நியமனம் பெற்றுச்சென்றார். அதேவேளை, அதி வண.இக்னேஷியஸ் கிளெனி அவர்கள் 1974 வரை இம் மறைமாவட்ட ஆயராகப் பணிபுரிந்தபின் ஓய்வுபெற்று, அமெரிக்கா சென்றார். அங்கே 1993 ஏப்ரல் 27ஆம் நாள் காலமானார்.

அந்த வெற்றிடத்தைத் தொடர்ந்து, 1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சுதேச குரு L.R.அன்ரனி அவர்கள் இம் மறைமாவட்டத்தின் நான்காவது ஆயராகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். இக் காலம் முதல் இம் மறைமாவட்டம், "திருகோணமலை-மட்டக்களப்பு மறைமாவட்டம்" என்னும் பெயரில் வழங்கலாயிற்று. 1978ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பையும், அம்பாறை கரையோரப் பகுதியையும் தாக்கிய கோரப்புயல், பெருஞ்சீரழிவுகளை ஏற்படுத்திவிட்டது. ஆலயங்களும், கல்வி நிலையங்களும், கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனங்களும் சேதமடைந்தபோது, ஆயர் அவர்களின் பெருமுயற்சியினால் அவை மறுசீரமைக்கப்பட்டன. அதேவேளை புதிய ஆலயங்களாக, 1980இல் பெரிய கல்லாறு, அன்னை வேளாங்கண்ணி ஆலயமும், 1982இல் கோட்டைக்கல்லாறு, புனித அந்தோனியார் ஆலயமும், 1986இல் மகிளூர் முனை, சதாசகாயமாதா ஆலயமும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. 1981ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி இம் மறைமாவட்டத்தில் 55,325 கத்தோலிக்கர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

ஆயர் L.R.அன்ரனி அவர்கள் ஓய்வுபெற்ற பின், 1983ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 10ஆம் நாள் திருகோணமலை-மட்டக்களப்பு மறைமாவட்டத்தின் ஐந்தாவது ஆயராக அதிவண. ஜோசப் கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை அவர்கள் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். இக் காலகட்டம் நாட்டில் பதட்டம்

- 10.12.2001 மன்றத்து கலைஞர்கள் பங்குபற்றிய புதிய உலகம் கத்தோலிக்க கிறிஸ்மஸ் நிகழ்ச்சி ஒளிப்பதிவு-ஒளிபரப்பு-இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன் தமிழ் தேசிய சேவை 23.12.2001 இரவு 7.00 மணி.
- 13.12.2001 'நத்தார் நாதங்கள்' கிறிஸ்மஸ் விசேட சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஒளிப்பதிவு. இலங்கை ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபன கலையகம் இல.3.
- 25.12.2001 ஒளிபரப்பு கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று மாலை 3.00 மணிக்கு ரூபவாஹினி Eye அலைவரிசை.
- 06.01.2002 வானொலி நாடகம் ஒளிப்பதிவு.
- 14.01.2002 இலங்கை வானொலி தமிழ் சேவை பொங்கல் விசேட நேரடி ஒளிபரப்பில் கவிதை + நாட்டுப்பாடல்கள். மன்றத்து கலைஞர்கள் பங்குகொண்டது.
- 02.02.2002 மட/தேவநாயகம் கலைஅரங்கில் "கலைப்பொங்கல்" பெண்கள் பாரம்பரியமற்ற தொழில்களில் ஈடுபடுவது இன்றைய நிலையில் ஏற்படையதா? இல்லையா? விவாதமேடை + இசை நிகழ்ச்சி. கும்மி நடனம் + பின்னல் கோலாட்டம். நாட்டுக்கூத்து "சயந்தனின் சபதம்" (இந் நிகழ்ச்சிகளில் எமது இயக்குனர் நீ.மரிய. சேவியர் அடிகளாரும் தமது குழுவினரோடு கலந்துகொண்டார்)
- 23.03.2002 கொழும்பு திருமறைக் கலாமன்றத்தோடு இணைந்து நடக்களப்பு திருமறைக் கலாமன்றமும் இணைந்து மட்டக்களப்பு இருதயபுரம் இருதயபுரம் ஆலய அரங்கில் "அமைதிக்களம்" (தவக்கால ஆற்றுகை) மேடை ஏற்றப்பட்டதும் சம்பந்திக்கும் மேற்பட்ட கொழும்பு அங்கத்தினர்கள் பங்குபற்றினர்.
- 19.04.2002 கொழும்பு பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் கலைப்பாலம் 2002 "நாம் ஒரே குடும்பம்" என்ற நிகழ்வில் பல்லினக் கலைஞர்களோடு இணைந்து எமது மன்ற கலைஞர்கள் 15 பேர் "தர்சனா" வார்த்தைகளற்ற நாடக நிகழ்வில் பங்குகொண்டனர். எமது மன்ற ஆண் + பெண் நடனக் கலைஞர்களின் மீனவ நடனம் சிறப்பு நிகழ்ச்சி.
- 21.04.2002 மட்டக்களப்பு எகெட் நிறுவன அனுசரணையில். மட/தாண்டவன் வெளி காணிக்கை மாதா ஆலய அரங்கில், இலங்கையில் உள்ள அனைத்து திருமறைக் கலாமன்ற பல்லினக் கலைஞர்கள் பங்குகொண்ட நாம் ஒரே குடும்பம் கலைப்பால தர்சனா நிகழ்வு. ஆண் + பெண் கலைஞர்கள் பங்குகொண்ட "மீனவ நடனம்".
- 31.05.2002 மட/காத்தான்குடி ஹிஸ்புல்லா கலாசார மண்டபத்தில் "இள ஐக்கிய மீலாத் விழா". காலை மாணவர் அரங்கு. மாலை திறந்த அரங்கு. இந் நிகழ்ச்சிகளில் மூவின மக்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.
- 21.06.2002 தேசிய கத்தோலிக்க சமூகத் தொடர்பு ஆணைக்குழுவினால் பதுளை நகர மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சர்வதேச சமூகத் தொடர்புகள் தின விழாவில் எமது நடனக் குழுவினரின் நடன நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது.
- 28.07.2002 மன்றம் ஆரம்பித்த ஒரு வருட நிறைவு. மட/அருள் ஒளி இல்ல மண்டபத்தில் அங்கத்தவர்கள் குடும்பத்தார் இணைந்து கலந்துகொண்ட பரஸ்பரம் சந்திப்பு + விருந்தோம்பல்.

CENTRE FOR PERFORMING ARTS
238, MAIN STREET
JAFFNA

சி.பி.ஹரிச்சந்திரன்
செயலாளர்,
திருமறைக் கலாமன்றம்,
மட்டக்களப்பு.

இனி சண்டை வராதாம்

குருதி நெடில்
காய்ந்து போன புழுதியின் மீது
வெள்ளையடிக்கப்பட்டாயிற்று
பருந்தும் கிளியும்
எல்லைகளில்
கை குலுக்கிக் கொண்டாயிற்று
ஓட்டை விழுந்த சுவர்களெல்லாம்
பூசி மெழுகப்பட்டாயிற்று
கோட்டை மதில்களிலும்
விளக்கீடு வைத்தாயிற்று
தாய்லாந்து ஒஸ்லோவென
மின்னஞ்சல் இணைத்தாயிற்று
இனி என்ன
செம்மண் தூசிகளைக் கழுவிவிட்டு
கறுப்புத் தெருக்களுக்கு
உதட்டுச் சாயம் பூசங்கள்
செம்மணிக் குழிகளின் மேல்
மர நடுகை செய்து
மன்னித்து மறந்து விடுங்கள்
நேரம் கிடைத்ததால்
நேற்றைக்கு யுத்தத்தைப் பேசினோம்
புண்ணாக்குக் கிடைத்ததால்
பின்பு புலப்பெயர்வென்று கத்தினோம்
அன்னம் தின்ன கூப்பன் பதிந்ததால்
அகதியென்று அழுது புலம்பினோம்
அவசியம் வந்ததால்
அரசியலுக்கு
ஒவ்வொரு அர்த்தம் கொடுத்தோம்
இப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைக்குது
வாருங்கள்
சமாதானம் சொல்வோம்
இனி சண்டை வராதாம்.

-சாம்-

Centre for Performing Arts

19/5/6 MILAGIRIYA AVENUE
COLOMBO 04, SRI LANKA
TEL : 597245, FAX : 556712
EMAIL : SAVERI@DYNANET.LK
WEB : WWW.CPATEAM.ORG